

Amy Keesee Freudiger

VINDECATĂ

PESTE NOAPTE

*Cinci pași spre accesarea
vindecării supranaturale*

Intră pe **FLNFree.com**
pentru a descărca materiale
gratuite în limba ta.

Vrei mai multe resurse gratuite în limba ta?
Intră pe **FLNFree.com**

Amy Keese Freudiger

VINDECATĂ

PESTE NOAPTE

*Cinci pași spre accesarea
vindecării supranaturale*

Healed Overnight! Five Steps to Accessing
Your Supernatural Healing (Romanian)
© Copyright 2024 by Amy Keesee Freudiger.

Previously published in English as
Healed Overnight! Five Steps to Accessing
Your Supernatural Healing
By Honest Beauty Publishing
© Copyright 2016 by Amy Keesee Freudiger.
ISBN 978-1-945177-39-2

Vindecată peste noapte! Cinci pași spre
accesarea vindecării supranaturale
© Copyright 2024 by Amy Keesee Freudiger.

Publicată inițial în limba engleză
Healed Overnight! Five Steps to Accessing
Your Supernatural Healing
By Honest Beauty Publishing
© Copyright 2016 by Amy Keesee Freudiger.
ISBN 978-1-945177-39-2

Nota autorului: Eu nu scriu numele „satana” cu majusculă
pentru că nu îi acord măcar această mică onoare.

*Această carte este dedicată soțului meu, Jason,
a cărui dragoste m-a adus înapoi la viață,*

*și părinților mei, Gary și Drenda, care
m-au învățat să cred că Dumnezeu poate
face imposibilul.*

CUPRINS

Cuvânt înainte 7

Introducere 9

CAPITOLUL 1:

Povestea mea adevărată 13

CAPITOLUL 2:

Vindecată radical 89

CAPITOLUL 3:

Cinci pași spre minunea ta 119

CAPITOLUL 4:

**Înțelegeri eronate ale
conceptului de vindecare** 175

CAPITOLUL 5:

Unelte pentru câștigarea bătăliei 201

CUVÂNT ÎNAINTE

Povestea vindecării lui Amy este una dintre cele mai incredibile la care am fost martori în anii noștri de slujire și este totodată una foarte personală, fiindcă Amy este fiica noastră prețioasă. Ca mamă a ei, am văzut luptele spirituale și emoționale prin care a trecut, pe lângă durerea fizică a bolii. După ce am căutat în zadar răspunsuri de la un medic la altul și chiar pe internet, am privit-o pe Amy luând decizia și angajamentul deplin de a-și însuși promisiunile lui Dumnezeu pentru viața și sănătatea ei. Dimineața în care s-a trezit pe deplin vindecată și m-a sunat plângând de bucurie este una de neuitat.

Dumnezeul nostru este vindecătorul și puteți vedea promisiunile Lui împlinindu-se, indiferent de circumstanțele cu care vă confrunțați. Urmăriți doar călătoria parcursă de Amy și faceți ce a făcut ea prin

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

credință. Am văzut lucrarea ei vindecând mulți alți oameni, cu compasiune și cu multă putere asupra bolii. Amy este un lider de închinare care are ungerea lui Dumnezeu (închinătoarea cu inima cea mai pură dintre câte cunosc) și una dintre persoanele cele mai blânde și mai preocupate de cei din jur. Când s-a confruntat cu durerea fizică și cu desfigurarea care a fost o provocare la nivel emoțional, tuturor ne-a fost greu să înțelegem cum i se putea întâmpla una ca asta. Descoperirea adevăratei origini a bolii și a răspunsului pe care ni-l oferă Dumnezeu pentru a o combate a schimbat totul! Fără să fi fost supusă vreunei intervenții medicale, astăzi ea este vindecată și pe deplin sănătoasă, împlinindu-și destinul în Cristos.

—Drenda Keese

autoare, conferențiară, păstor
și realizatoare de emisiuni televizate

INTRODUCERE

Toți adolescenții au un anumit sentiment al invincibilității. Nici eu nu am fost o excepție. Dar la vârsta de optsprezece ani, m-am trezit implicată într-o bătălie fizică tot mai dificilă, care a durat nouă ani. Tumoarea din abdomenul meu a ajuns să cântărească aproape șase kilograme, echivalentul a cincisprezece doze de suc sau al unei mingi mari de popice. Arătam ca o femeie însărcinată în luna a șasea. Coloana mea vertebrală era supusă unei asemenea presiuni încât în zona lombară nu mai avea curbura normală, iar vertebrele ieșeau în relief. Partea de jos a abdomenului mă durea deseori și nu puteam sta întinsă pe burtă. Mușchii picioarelor mă dureau mereu. Aveam probleme digestive. De multe ori, când mâncam, aveam stări de greață. Organele mele erau deplasate de la locul lor din cauza tumorii. Sufeream de infecții grave. Oamenii

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

care nu mă cunoșteau mă întrebau mereu dacă eram însărcinată. Mă luptam cu simptomele acestea de atâta vreme încât ele au devenit lentilele prin care mă priveam pe mine însămi. Îmi detestam trupul din pricina lor.

Dar în dimineața în care m-am trezit pe deplin vindecată, totul s-a schimbat. Pierdusem șase kilograme în greutate și douăzeci și doi de centimetri în jurul taliei. Pur și simplu au dispărut.

Îmi aduc aminte dimineața în care m-am trezit vindecată de parcă a fost ieri. Țin minte șocul, ușurarea, senzația aproape de amorțeală stârnită de faptul că nu aveam nicio durere și niciun disconfort. Stăteam în șezut în pat și știam că senzația aceea era neobișnuită. Dar soțul meu a fost cel care m-a privit și mi-a zis: „Du-te și uită-te în oglindă.”

Toată durerea dispăruse. Toate suferința încetase într-o clipă. Trupul meu fusese vindecat peste noapte în urma unei întâlniri cu tărâmul supranatural. Vindecarea devenise însă posibilă în urma lunilor în care am învățat o serie de lecții pe care vreau să vi le împărtășesc.

În cartea aceasta veți găsi:

- cinci pași supranaturali pentru a primi minunea de care aveți nevoie;
- exemple practice ale modului în care puteți aplica aceste principii în viața voastră;

INTRODUCERE

- experiențele reale ale altor oameni care au fost vindecați supranatural;
- pasaje biblice despre vindecare și mărturisiri asupra cărora puteți medita;
- răspunsuri la întrebări majore legate de minuni și de vindecare.

Pe parcursul călătoriei mele, am învățat multe lecții pe care de-abia aștept să vi le împărtășesc în această carte; ele se întrepătrund cu povestea incredibilă a modului în care am fost vindecată peste noapte. Am vrut ca această carte să fie suficient de mică încât să o puteți ține în servietă, în geantă sau în mașină, ca să puteți reveni la ea iar și iar. Vă încurajez, de asemenea, să aveți la îndemână mai multe exemplare, pe care să le puteți dărui altor persoane care se confruntă cu boala.

Adevărul este că oricine poate fi vindecat folosind principiile supranaturale pe care le-am descoperit eu. Ați citit bine: oricine, ceea ce înseamnă că inclusiv voi. Nu vă cunosc situația și nici ce v-au spus medicii, membrii familiei, prietenii sau colegii de muncă. Nu știu care e numele diagnosticului vostru, dar cunosc un Nume care întrece orice alt nume. Și mai știu că, pentru orice problemă cu care vă confrunțați în viață, există un Răspuns. Există speranță.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Dați-mi voie să vă împărtășesc experiența mea, eșecurile mele, lecțiile pe care le-am învățat și perspectiva pe care o am asupra modului în care am fost vindecată peste noapte. Sunt atât de încântată să vă relatez și povestea altor oameni care au avut parte de vindecări miraculoase, confirmate de medici.

Minunile sunt reale. Lumea supranaturală este reală. Studiile științifice confirmă faptul acesta! De aceea, vă invit să citiți povestea mea și să pășiți pe tărâmul supranatural, acolo unde nimic nu este imposibil.

Povestea mea ar putea fi a voastră. Pregătiți-vă pentru întâlnirea cu miracolele.

CAPITOLUL 1

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

*„Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite,
o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”*

Evrei 11:1

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Unele lucruri sunt prea uimitoare ca să fie simple coincidențe. Ele întrec cu mult înțelegerea umană, bazată pe explicații științifice, astfel că ne vedem nevoiți să punem întrebări. Trebuie să săpăm mai adânc, dincolo de superficialul: „Ei bine, a fost o coincidență” sau: „Soarta a fost blândă cu tine.” Așa a fost povestea mea, una care întrece logica umană. Ea continuă să mă uimească și acum, deși eu am fost protagonista ei.

În anul 2001, eram o tânără de optsprezece ani, sănătoasă, activă și cu o mulțime de visuri. Mă pregăteam să-mi iau diploma în arte la un colegiu de doi ani și eram gata să înfrunt orice îmi aducea viața în cale. M-am cufundat în latura creativă a acesteia, de la cor și ore de muzică, la cursuri de artă și de design grafic. Lucram din greu, aveam zece pe linie și credeam că nimic nu îmi putea încetini ritmul.

Un singur lucru mă deranja puțin. Mi se părea că începeam să câștig în greutate în zona trunchiului, așa că am devenit mai atentă cu ce mâncam. În locul celor șapte kilograme pe care le pun de obicei bobocii în primul an de colegiu, eu am slăbit șapte.

Doi ani mai târziu, într-o zi caldă și însorită de mai, mă pregăteam pentru repetiția finală a recitalului meu vocal de final de an, împreună cu persoana care mă acompania și cu profesoara de canto. Mai erau doar câteva zile până când urma să stau în fața unei săli pline de oameni, încercând

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

să-mi stăpânesc emoțiile și să-mi amintesc toate versurile ariilor pe care urma să le cânt în engleză, italiană, germană și latină. Ultima repetiție era, într-adevăr, una importantă. În plus, a venit și un fotograf ca să facă poze pentru un articol care urma să apară în ziarul școlii.

„Ar fi bine să-mi aranjez părul”, mi-am zis eu în timp ce mă îmbrăcam cu o bluză colorată și-mi pieptănam părul castaniu ondulat. Am tras adânc aer în piept, încercând să mă liniștesc. Mă simțeam copleșită de ceea ce mă aștepta: eseuri și teste finale, spectacolul muzical al școlii, iar acum recitalul meu din anul terminal. În plus, eram implicată activ în biserică și lucram cu jumătate de normă la firma tatălui meu. „Pot face asta”, mi-am spus în sinea mea.

După ce am terminat de cântat toate piesele la repetiții, profesoara m-a luat de mână și m-a încurajat: „Așa! Te vei descurca foarte bine. Relaxează-te!” Apoi s-a apropiat de mine fotograful și mi-a zis: „Zâmbește!” Așa cum fac toate femeile când vine vorba despre poze, mi-am îndreptat spatele și mi-am tras burta... doar că aceasta nu se mișca. Am observat și mi-am zis: „E ciudat.” Aveam impresia că mușchii abdomenului nu funcționau sau că în calea lor stătea ceva.

Când ceva nu pare în regulă la corpul nostru, cei mai mulți încearcă să ignore problema. Ne spunem nouă înșine: „O, probabil nu e mare lucru. Va trece.” Lăsăm problema undeva, într-un colț al minții noastre, și ne

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

vedem de viață. Chiar nu aveam timp să mă gândesc la problema aceea atunci, însă gândul la ea a continuat să mă deranjeze.

În săptămâna aceea, am stat în fața oglinzii și mi-am palpat stomacul, încercând să-mi trag burta. Nu s-a mișcat. Părea tare. M-am gândit că eram balonată, că nu băusem destulă apă, că eram prea stresată sau că exista vreo altă explicație de felul acela.

Vineri seara, am ținut recitalul pe scena unei săli pline. Profesoara mea mă pregătise bine și totul a mers ca la carte! Nu am uitat niciun cuvânt și am reușit să-mi păstrez energia și forța vocii de care era nevoie pentru un întreg concert de operă. Mai aveam multe eseuri de scris și examene finale de dat în următoarele zile, înainte de absolvire și de obținerea diplomei. Însă în momentele acelea nu m-am mai gândit la ce mă aștepta și m-am bucurat de reușită.

În seara aceea, m-am prăbușit în pat cu un suspin de mulțumire. M-am întors pe burtă și am observat că a început să mă doară spatele. Am simțit o durere surdă și în abdomen. M-am răsucit pe spate și am pus disconfortul pe seama orelor petrecute în picioare în seara aceea.

În următoarele câteva luni, am început să am o senzație ciudată în abdomen. Nici dacă apăsam pe el nu se clintea deloc. A început să îmi dea târcoale îngrijorarea. Mușchii de pe abdomen deveneau tot mai tari. Am încetat în sfârșit

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

să mai ignor problema când stomacul a început să îmi iasă în relief.

Aveam acum douăzeci de ani, perioadă în care preocuparea pentru felul în care arătam capătă un nou sens, fiindcă toată lumea începe să pună întrebări despre găsirea „alesului” și despre căsătorie. Dincolo de preocuparea tipică față de sine, eu am devenit deosebit de sensibilă cu privire la corpul și la aspectul meu. Mă simțeam pur și simplu urâtă când abdomenul a început să mi se umfle.

„Poate că m-am îngășat pur și simplu într-un mod ciudat”, mi-am spus în sinea mea. Așa că am început să fac sport și să fiu și mai atentă la alimentația mea. Eram o fată înaltă, de 1,80, iar corpul meu cândva proporțional arăta acum ciudat. Brațele și picioarele mi s-au subțiat, în timp ce mijlocul continua să crească. Hainele nu mi se mai potriveau. Ceva nu era în regulă.

Eu sunt o persoană foarte retrasă și, fiindcă am crezut că problema avea de-a face doar cu creșterea în greutate, multă vreme nu i-am spus nimic mamei despre ce se întâmpla. În cele din urmă, într-o zi m-a întrebat dacă mă simțeam bine, când m-a îmbrățișat și mi-a simțit abdomenul ieșind în afară. I-am spus că nu mai puteam sta întinsă pe burtă fără să mă doară și că nu mai puteam să-mi trag abdomenul înauntru. Mi-a pus câteva întrebări, dar chiar atunci a sunat cineva la ușă. Era antrenorul nostru personal, care venise pentru ora de sport pe care

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

o făcea cu mine și cu frații mei. „Sunt sigură că totul e în regulă”, i-am spus mamei, încercând să alung îngrijorarea de pe chipul ei. „Hei, sună cineva la ușă! Sună ciudat să spunem că avem un «antrenor personal»”, am zis eu râzând, căutând să schimb subiectul. La urma urmei, când eram mică, familia mea de-abia de descurca de pe o zi pe alta. Însă afacerea tatălui meu înflorise și situația noastră financiară se îmbunătățise.

Mama a zâmbit și a spus: „Ei bine, trebuie să rămânem sănătoși dacă vrem să călătorim și să vedem lumea.” Eu și mama împărtășim dragostea pentru călătorii și visam deseori despre locurile în care voiam să mergem. Acum mă îngrijoram ca nu cumva să fi apărut o problemă gravă, care să risipească toate acele visuri.

Când am încheiat exercițiile fizice din ziua aceea, mama i-a pomenit antrenorului simptomele mele. El mi-a cerut să fac niște întinderi și câteva exerciții pentru abdomen, în timp ce îmi observa mușchii. „Nu se mișcă și nu reacționează la nimic, a zis el nedumerit. Ar putea fi un dezechilibru la nivel muscular, dar ar fi mai bine să consultați un medic”, a concluzionat el.

Câteva săptămâni mai târziu, mama m-a dus la un endocrinolog. Eram foarte stresată și îmi imaginam că medicul îmi va spune că aveam o boală terminală. Frica începea să-și facă loc în mintea mea. Stăteam în șezut pe masa de consult când a intrat doctorița. Mi-am dat seama

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

că se grăbea. Mi-a pus câteva întrebări în timp ce îmi palpa abdomenul și spatele. I-am explicat că nu puteam slăbi în zona abdominală și că nu puteam să-mi trag burta înăuntru.

Fiindcă nu mă mai văzuse până atunci, nu avea cum să observe schimbarea din corpul meu. Forma lui *se schimbase* în ultimele câteva luni, însă doctorița nu avea cu ce să o compare. Mi-a spus pur și simplu: „Mergi la medicul acesta pentru niște analize hormonale, să ne asigurăm că nu ai sindromul ovarelor polichistice sau boala Crohn, deși nu ai alte simptome asociate acestor probleme. ***Probabil că pur și simplu așa e corpul tău.***” Cuvintele acestea m-au lovit în moalele capului. A continuat apoi pe un ton oarecum condescendent: „Toți avem zonele noastre problematice, defectele noastre, lucrurile care nu ne plac la corpul nostru.”

Ei bine, nu-mi doream să aud că am o boală terminală, dar nici că aveam un defect terminal! Aveam impresia că tot oxigenul din cameră dispăruse și, odată cu el, toată speranța mea. Îmi venea să zic: „Asta e? Așa sunt eu și atât? Nu mă puteți ajuta? Voi rămâne blocată în starea asta toată viața?” Dar am păstrat tăcerea. Mama a întrebat dacă n-ar fi fost bine să fac un ecograf, dar doctorița ne-a spus că nu îl considera necesar în etapa aceea. Ne-a dat de înțeles că se grăbea și a ieșit îndată din cabinet. „Și acum ce urmează? Am luat-o eu razna sau chiar ceva nu e în regulă cu corpul meu?”

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Deși doctorița nu privise ca serioasă problema mea, mama și eu *știam* că ceva se schimbase în trupul meu. Câteva săptămâni mai târziu, eram la un specialist în terapii hormonale. I-am explicat problema și el mi-a făcut niște analize. La a doua vizită, mi-a dat rezultatele și mi-a spus că totul părea în regulă. Nu existau indicii ale prezenței sindromului ovarelor polichistice sau ale bolii Crohn. După părerea lui, „Problemele din corpul tău ar putea fi provocate de structura coloanei vertebrale sau de un dezechilibru la nivel muscular. Probabil ***va trebui să te obișnuiești să trăiești cu el.***” Era a doua oară când mi se spunea acest lucru. O voce continua să-mi șoptească în minte: „Pur și simplu asta e forma mea. Obișnuiește-te cu gândul. S-ar putea să fie și mai rău. Cine știe? Întotdeauna vei fi urâtă, ca acum.”

Niciunul dintre cei doi medici nu păruse îngrijorat de starea mea, așa că am început să-mi spun că, poate, doar îmi imaginam eu că nu eram în regulă. Sau poate că eram pur și simplu grasă. Mama a sugerat că putea fi vorba despre un chist ovarian, dar ei au spus că era mai bine să așteptăm și să vedem dacă starea mea se înrăutățea.

Abdomenul meu ajunsese atât de umflat încât, în câteva situații, am fost întrebată dacă eram însărcinată. Prima dată când cineva m-a întrebat: „Care e data probabilă?” am fost zdrobită. În seara aceea, am adormit plângând. La fel se întâmpla de fiecare dată când mi se punea această

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

întrebare, fiindcă mă confruntam des cu ea. Oricât de îngrijorătoare ar fi fost simptomele fizice, stinghereala emoțională care însoțea aceste întrebări și aspectul meu era și mai rea, ba chiar devastatoare. Fiindcă mă aflam în etapa de formare, ca tânăr adult, situația era o lovitură gravă dată imaginii mele corporale.

Începeam să-mi simt spatele înțepenit tot timpul. Când făceam sport sau alergam, mușchii abdomenului, picioarelor și spatelui se încordau atât de tare încât îmi era greu să îi întind. Îmi era imposibil să îmi ridic piciorul în spate, ca să-mi întind mușchii femurului. Am încetat cu totul să mai alerg, din cauza durerii.

La cei 1,80 ai mei, cântăream 61 de kilograme, deci nu eram „grasă”, dar mă simțeam uriașă din cauza formei corpului meu. Mă condamnam singură de fiecare dată când mâncam ceva „nesănătos”, fiindcă nu voiam să devin „și mai grasă”. Rușinea pricinuită de aspectul trupului meu mă însoțea în fiecare cabină de probă în care intram ca să încerc o haină. Garderoba mea se limita la cămăși și rochii care semănau cu cele pentru gravide. Făceam tot ce puteam pentru a-mi masca problema. Purтам haine largi și o mulțime de eșarfe și jachete care să-mi ascundă abdomenul.

Detestam felul în care arătam!

Am început să accept faptul că aveam un corp defect, că voi arăta așa întotdeauna, că nu îmi va plăcea niciodată

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

imaginea mea din oglindă, că nu voi putea să port vreodată haine normale, că voi continua să-mi limitez activitățile fizice și că necunoscuții mă vor întreba în continuare dacă sunt însărcinată. Poate că nici nu mă voi căsători vreodată, fiindcă nu mă va considera nimeni atrăgătoare.

Disperarea și disprețul față de mine însămi au devenit tot mai puternice, iar speranța tot mai firavă. Visam să pot purta un costum de baie fără să mă simt stânjenită. Îmi imaginam cum ar fi fost să pot merge pe tocuri înalte fără să am apoi zile întregi dureri chinuitoare. Am început să detest fiecare parte a mea. Îmi ziceam: „De-aș fi și eu normală... Dacă aș arăta și eu cum arată cutare și cutare... Dacă aș avea sânii mai mari și abdomenul mai mic, nasul mai drept, urechile mai drăguțe și...”

Autocritica nu se mai sfârșea, ca un film urât pe care nu-l puteam opri.

În ciuda încurajării și dragostei părinților mei, în sinea mea mă uram.

RENUNȚAREA LA VISURILE MELE

Avusesem câteva visuri pentru viața mea: să merg în călătorii misionare, să înregistrez cântece și să creez artă. La douăzeci și ceva de ani, am avut niște oportunități de a-mi urma unele dintre aceste visuri.

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

La scurt timp după ce am terminat colegiul, directorul departamentului muzical de la mica noastră biserică a acceptat un post în alt stat și am simțit că trebuia să preiau eu rolul lui. Cântam de câțiva ani în echipă, dar nu mă consideram pregătită pentru poziția aceea. „Cred că ați greșit persoana”, am spus eu râzând. Cu toate acestea, muzica făcea parte din ce îmi doream să fac în viață și toți cei din jur m-au susținut, așa că am acceptat. Abia terminasem colegiul când am început să conduc o echipă muzicală de douăzeci de oameni, așa că am pășit deja dincolo de perimetrul în care mă simțeam confortabil.

Într-o seară, după serviciul de miercură, o persoană nou venită în biserică s-a apropiat de mine ca să-și exprime aprecierea față de partea muzicală, după care m-a întrebat: „Deci, ești însărcinată?” „Nu, nu sunt. Cred că trebuie să mai scap de câteva kilograme”, am încercat eu să glumesc. Cuțitul înfipt în inima mea nu mă lăsa să zâmbesc. Mintea mea îmi spunea: „N-ar trebui să fii pe scenă, conducând închinarea. Uită-te la tine: ești o rușine!” Am vrut de multe ori să mă retrag din echipă.

Șansa de a-mi împlini visul de a merge într-o călătorie misionară a apărut când grupul nostru de tineri a planificat un drum în Albania, cea mai săracă țară din Europa. Am avut parte de o experiență incredibilă, dând o mână de ajutor în orfelinate și biserici din țară și din capitala Tirana! M-am îndrăgostit de oamenii de acolo. Însă, în ultima zi

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

petrecută în Albania, am fost întrebată de trei oameni când urma să se nască bebelușul meu. Toate discuțiile acestea au avut loc în fața prietenilor mei! Am fost teribil de stânjenită și îmi doream să mă pot ascunde undeva.

Deși iubeam lucrarea misionară, mintea mea îmi spunea din nou că nu o puteam face. Era prea stânjenitor și obositor din punct de vedere emoțional. Cum îi puteam învăța pe alții despre dragoste când eu nu mă puteam iubi pe mine însămi?

În exterior, încercam să nu las luptele lăuntrice și durerea să mă încetinească, fiindcă nu voiam să creadă nimeni că ceva nu era în regulă cu mine. Când eram în preajma altora, mă străduiam din răspuțeri să păstrez aparențele. Compusesem cântece încă din copilărie și cei din jur îmi spusese mereu că ar trebui să înregistrez un

ÎN CĂLĂTORIA MISIONARĂ DIN ALBANIA ȘI ITALIA

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

album. Eram în stare să mă cufund cu totul în muzică, iar cântecele pur și simplu prindeau contur în mintea mea. Am economisit bani, am găsit un producător și am înregistrat primul album solo în 2005.

În ziua în care am încheiat ultima sesiune de mixaj al pieselor, am făcut și o ședință foto pentru coperta albumului. În timpul ei, fotograful mă încuraja, zicând: „Trage-ți burta înăuntru”, sau: „Postură zveltă.” Doar că eu nu puteam face ce-mi spunea. Îmi venea să izbucnesc în plâns și să plec în fugă din studio. Știam că voi detesta fiecare poză.

Când am lansat albumul, am avut câteva concerte împreună cu trupa mea în statul nostru. Țin minte bine ultimul concert la care am cântat. A fost ultimul pentru că, la sfârșit, a venit la mine o femeie și mi-a zis: „Deci ești însărcinată, nu-i așa?” Tonul vocii ei suna acuzator. La urma urmei, în timpul concertului vorbisem despre faptul că eram necăsătorită și că îmi păstram virginitatea pentru soțul meu. „Nu, nu sunt”, am murmurat eu. „Poftim? Trebuie să fii! Ești sigură?” a zis ea tare. „Da, doamnă, sunt foarte sigură, mulțumesc”, am pufnit eu.

Nu am vrut să mai cânt la niciun alt concert.

Dezamăgirea a început să-mi înghită visurile, până când am renunțat la ele.

Tranșeele urii față de propria-mi persoană se adânceau tot mai tare de fiecare dată când cineva făcea un

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

comentariu legat de corpul meu. Nu am reușit niciodată să mă obișnuiesc cu situația. O familie a răspândit zvonuri despre mine, acuzându-mă că avusesem relații premaritale și că rămăsesem însărcinată. La suprafață, încercam să ignor ce se întâmpla, dar eram devastată pe dinăuntru.

Am parcurs o perioadă întreagă de dezamăgiri, regres, eșecuri și răni. Le înăbușeam pe toate în spatele unui zâmbet și mă asiguram că eram tot timpul foarte ocupată. Cu toate acestea, stânjeneala legată de corpul meu reapărea inevitabil la suprafață. Am încetat să-mi mai urmăresc visurile cu pasiune. Am început să dau înapoi. Nu voiam să mai am de-a face cu oamenii.

ANII MATURIZĂRII

Dați-mi voie să mă opresc aici și să vă împărtășesc mai multe despre rădăcinile mele. Am crescut într-o familie care crede în lucruri care depășesc sfera obișnuitului, în lucruri supranaturale. Părinții ne-au crescut pe mine și pe cei patru frați ai mei în biserică și ne-au învățat că Dumnezeu este real. De asemenea, ne-au învățat că nimic nu e imposibil dacă avem credință. Aceasta nu înseamnă că nu mi-am pus uneori la îndoială credința pe parcursul vieții, însă în adâncul inimii mele am cunoscut întotdeauna adevărul. Părinții mei au creat în casa noastră un mediu care ne-a permis să descoperim și să explorăm credința.

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

Cred că nu a existat niciodată o vreme în care să nu fi crezut în Dumnezeu. Poate voi nu credeți în El, dar vă provoc să citiți mai departe și să vă deschideți mintea față de ceea ce vă voi povesti.

De la o vârstă foarte fragedă, am întâlnit puterea lui Dumnezeu. Uneori, puterea și dragostea Lui mă copleșeau în așa măsură încât nu mai puteam sta în picioare. Alteori, aveam vedenii despre ceea ce urma și lucrurile se întâmplau întocmai. De câteva ori, m-am rugat pentru bolnavi și au fost vindecați. Mai presus de toate, îmi doream ca toți să-L cunoască pe Dumnezeu.

Țin minte că, la șapte ani, plângeam și mi se rupea inima la gândul că erau oameni care nu Îl cunoșteau pe Dumnezeu. Voiam să spun tuturor că minunile sunt reale și că Domnul îi iubește. Copil fiind, eram foarte sensibilă față de suferințele oamenilor și față de durerile lor. Îmi doream să alin suferința. Le-am spus părinților mei că voi deveni misionară când voi crește mare.

O experiență supranaturală mi-a rămas adânc întipărită în minte. Când aveam opt ani, familia mea a suferit un accident grav de mașină. Șoferul din fața noastră s-a oprit și noi ne-am izbit de mașina lui cu o sută de kilometri pe oră. În mod uluitor, am suferit cu toții doar răni minore, ceea ce n-ar fi trebuit să se întâmple. Mama, care era însărcinată în șase luni, ar fi trebuit să o piardă pe sora mea, după ce s-a lovit atât de tare de bord și parbriz, dar

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

nu a pățit nimic. Fratele meu mai mic, Tom, nici măcar nu avea pusă centura de siguranță, dar trebuie că a fost ținut în brațe de un înger în mașina contorsionată, fiindcă nu s-a ales nici măcar cu o zgârietură. Eu am rămas cu câteva cicatrici în jurul unui ochi, din pricina geamurilor sparte.

Când aveam cincisprezece ani, cicatricile acelea au început să mă deranjeze tot mai tare. Într-o seară, am spus o rugăciune simplă: „Doamne, nu-mi plac cicatricile astea și aş aprecia dacă le-ai îndepărta. Îți mulțumesc.” Săptămâna următoare, m-am oprit în fața oglinzii din baie și am observat că acele cicatrici proeminente dispăruseră *complet*. Lucrul acesta era imposibil, dar s-a întâmplat.

Derulând timpul înainte, la perioada de după douăzeci de ani, cicatricile de atunci erau mai adânci decât cele pe care le pot lăsa cioburile. Suferința legată de trupul meu și rușinea provocată de ceea ce spuneau oamenii despre el erau prea adânci ca Dumnezeu să le șteargă pur și simplu.

Am ținut ascunse înăuntrul meu cele mai multe dintre sentimentele acelea. Nu am mărturisit nici măcar familiei mele deznădejdea care purta un adevărat război în inima mea. Nu pot descrie cum este să te doară atât de tare pe dinăuntru, dar să simți că nu poți vorbi nimănui despre suferința ta. Izolată și singură, mi-am golit inima în jurnal după jurnal, an după an. Poate știți despre ce vorbesc, fiindcă ați trecut și voi prin astfel de locuri întunecate. Poate vă aflați chiar acum într-un asemenea loc. Țineți-vă

bine, fiindcă întotdeauna se face mai întuneric înainte de sosirea zorilor.

○ ÎNTÂLNIRE CU DUMNEZEU

Pe lângă lupta cu ura față de propria-mi persoană, aveam de înfruntat și frica. Îngrijorarea, neliniștea, nervozitatea și chiar atacurile de anxietate făceau parte din viața mea. Eram foarte reținută cu privire la această latură a mea, deși inima îmi era frântă înăuntrul meu.

În fiecare zi, frica venea și bătea la ușă, iar eu o lăsam să intre. Frica mă paraliza și îmi spunea lucruri care îmi dădeau viața peste cap. Mă luptam cu tot soiul de frici: frica de oameni, frica de moarte, frica de eșec, teama că m-aș putea înșela, cea de judecata altora și de multe altele. Frica era o forță abuzivă constantă în viața mea. Deseori venea deghezată sub masca „siguranței”, dar în realitate mă controla și mă înrobea. Libertatea părea atât de departe!

Într-o seară caldă și umedă petrecută într-o tabără de tineret, conduceam închinarea într-un pavilion aflat în aer liber, plin de adolescenți. Era de așteptat ca aceștia să-și dorească să încheiem odată serviciul, ca să meargă să se distreze. Însă tinerii continuau să se roage și să se tot roage, în timp ce-L căutau pe Dumnezeu cu fața la pământ. Glasurile noastre, care se înălțau spre cer pe versurile cântecelor, se auzeau tot mai tare și cu mai multă

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

înflăcărare. Inima noastră striga într-un glas pentru o revelare a lui Dumnezeu Însuși.

După vreo două ore de la începutul serviciului, în inima mea a pătruns o rază puternică de lumină. Era o prezență mai reală decât problemele mele, mai puternică decât durerea mea. „Isuse, Tu ești?” am șoptit. Am simțit un iureș care îmi spunea că sunt în siguranță, acceptată, valoroasă și prețuită, ca niciodată înainte. El mă iubea! În sfârșit eram convinsă de lucrul acesta!

În seara aceea, Dumnezeu universului a venit și a ținut-o strâns în brațe pe fica Lui zdrobită. Și nu i-a mai dat drumul.

Iubirea. Nu îmi mai dădusem voie de multă vreme să mă simt iubită. O, desigur, știam că oamenii mă iubeau. Dar nu îngăduisem iubirii să îmbibe emoțiile și inima mea.

Dumnezeu mi-a arătat, printr-o serie de crâmpie ale amintirilor mele, cum distorsionase satana felul în care priveam lucrurile. Percepția deformată cu privire la mine mă făcuse să încalc Legea Dragostei, care este cea mai importantă poruncă:

Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.» Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: «Să iubești pe

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

aproapele tău ca pe tine însuși.» În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Prorociei.” (Matei 22:37-40)

Observați? Nu îl putem iubi pe aproapele nostru decât dacă Îl iubim pe Dumnezeu *și dacă ne iubim pe noi înșine*. În plus, îi putem iubi pe alții doar în măsura în care ne iubim pe noi. Legea Dragostei ne cere să ne considerăm *pe noi înșine* vrednici de dragoste. Eu am descoperit că, dacă în inima noastră există ură față de propria persoană, este imposibil să primim vindecare.

Mai întâi, a fost nevoie ca Dumnezeu să restaureze în viața mea dragostea și identitatea. (Voi dezvolta principiul acesta mai târziu.) Pasajul din 1 Corinteni 13:13 spune: „Acum dar rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea.” Dacă nu știi că ești iubit, nu poți avea speranță în viață și, fără speranță, nu poți avea credință cu privire la nimic. Dragostea este temelia pe care se sprijină zidurile speranței. Credința este acoperișul așezat deasupra zidurilor și a speranței. Iar Duhul Sfânt poate apoi să intre în această casă și să o mobilizeze (să aducă minunea de care este nevoie).

Maestrul Zidar făcea niște reparații serioase la temelia mea în acea seară de la tabăra de tineret. Lacrimile și sudoarea se amestecau și se rostogoleau pe obrazii mei în căldura înăbușită a serii, în timp ce Dumnezeu, Iubirea

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Însăși, S-a apropiat de mine. L-am simțit. Am avut sentimentul că sunt cufundată în acceptare și L-am auzit spunându-mi: „Sunt mândru de tine. Ești perfectă. Ești atât de încântătoare. Nimic din ce faci nu mă poate opri să te iubesc. Îmi găsesc plăcerea în tine.”

1 Ioan 4:8 spune: „Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.” În seara aceea, am văzut cine este El: Dragostea. Mi-am dat seama că ținusem acceptarea Lui la distanță, pentru că fusesem plină de sentimentul rușinii și al nevredniciei. Apoi, frica și nesiguranța (rezultatele firești ale deficitului de dragoste) au pătruns și ele înăuntrul meu.

În seara aceea, întunericul care înfășurase viața mea a fost clătinat. Ura față de propria-mi persoană nu mă mai ținea în aceeași prinsoare, deși ea nu a fost înlăturată cu totul. Libertatea a început să lumineze peste inima mea și gândurile întunecate ale trecutului să se împrăstie, ca frunzele în vânt. Deși a fost nevoie de ani întregi pentru a găsi libertatea și vindecarea deplină, temelia a fost pusă atunci.

Îmi amintesc unul dintre momentele cele mai întunecate de care am avut parte și care s-a petrecut cu câteva săptămâni înainte de acea tabără. Stăteam în fața oglinzii cu ramă de bronz din baie; mi-am privit corpul și am zis printre lacrimi: „Mă urăsc pe mină însămi. Te urăsc, trupule. Ești atât de urât! Nu mai pot să te suport!” Dintr-o

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

dată, am simțit o muștrare aspră din partea Domnului, care mi-a zis: „Cum poți spune asta despre ceva ce Eu iubesc atât de mult?” Am tras adânc aer în piept, șocată. „Îmi pare rău, Doamne”, am murmurat eu, dar fără să înțeleg de ce mă iubea.

Am văzut atunci urâțenia gândurilor mele, care spuneau: „Ești un bun deteriorat. Cine ar vrea să te iubească? Ești numai cioburi. Ești urâtă. Nu meriți afecțiunea nimănui. Vei fi veșnic singură. Vei suferi întotdeauna, fiindcă asta meriți. Nimeni nu te va iubi vreodată.” (Poate că ați avut și voi asemenea gânduri la un moment dat.)

Așa că am început să acționez altfel decât făcusem până atunci. Mă duceam în fața oglinzii și spuneam: „Mă iubesc pe mine însămi pentru că sunt fiica lui Dumnezeu. Sunt prețioasă, valoroasă, încântătoare și frumoasă. Îmi iubesc trupul.” Uneori, spuneam cuvintele acestea în timp ce ochii îmi înotau în lacrimile îndoielii. Încă învățam să cred acele cuvinte.

Vocile urii față de propria persoană trebuie să înceteze dacă începem să rostim cuvinte care dau glas iubirii. Vocea dragostei reduce la tăcere glasul urii. Lumina risipește întunericul. Între cele două nu există o luptă ca între egali; dragostea este întotdeauna mai mare decât ura!

Mi-am dat seama că, atunci când mă respingeam pe mine însămi, Îl respingeam pe Dumnezeu, fiindcă eu eram creată după chipul Lui. Geneza 1:27 spune: „Dumnezeu

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.” Dacă Diavolul ne poate face să ne respingem pe noi înșine, în ultimă instanță Îl vom respinge pe Dumnezeu. Dacă ne respingem pe noi înșine, nici nu vom trăi vreodată potrivit cu destinul pe care-l avem.

Ura de sine ne ucide visurile. Ea ne face să ratăm planul lui Dumnezeu. Ea ne năruie viitorul și familia. satana vrea să distorsioneze imaginea noastră de sine, până când nu-L mai putem recunoaște pe Cristos în noi. De ce? Ca să nu ne mai purtăm ca El; ca să încetăm să mai iubim. Pur și simplu nu-i putem iubi pe alții cum se cuvine dacă ne urâm pe noi înșine.

Sufletul meu fusese zdrobit și avea nevoie să fie atins de Cea Mai Mare Iubire din univers. Puțini reușeau să-și dea

*LA DOUĂZECI ȘI CEVA DE ANI,
ÎNAINTE SĂ FIU VINDECATĂ*

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

seama ce credeam cu adevărat despre mine însămi, fiindcă nu vorbeam despre asta. Spuneam ce trebuia ca să acopăr tot ce nu era în ordine înăuntrul meu. Însă, în tot acel răstimp, strigam în mine ca cineva să mă ajute să mă simt din nou ca altădată.

În seara aceea, la tabăra de tineret, am înțeles că aveam nevoie să fiu mai întâi vindecată de ura față de mine însămi, înainte să pot fi vindecată de problemele mele fizice. Gândurile acelea negre distorsionaseră cine eram eu în realitate, însă adevărata Amy era mai hotărâtă ca niciodată să lase dragostea lui Dumnezeu să triumfe.

Am început să încerc să trăiesc mai mult din interior spre exterior, nu invers, și să iau zilnic decizii, cu bună știință, de a accepta dragostea lui Dumnezeu pentru mine, iar El a început să toarne în sufletul meu sentimentul acceptării. Am învățat să recunosc spirala descendentă a emoțiilor și gândurilor negative care mă făceau să mă urăsc pe mine însămi. Apoi hotăram în mod conștient să lupt împotriva urii față de mine folosind cuvintele. Desigur, a fost un proces.

Am continuat să mă confrunt cu durerea fizică, însă cel puțin lupta purtată la nivel emoțional nu mai era atât de încrâncenată.

CARUSELUL MEDICAL

Încă nu aveam un diagnostic. După un an în care un medic a încercat ca soluție terapiei hormonale, gândindu-se că exista o legătură între unele probleme femeiești pe care le aveam și mărirea abdomenului meu, m-a trimis la altă doctoriță. Aceasta a adoptat atitudinea „așteptăm și vedem”, dar înclina să creadă că problema avea de-a face cu forma corpului meu sau cu un dezechilibru de ordin muscular. Am vrut de mai multe ori să apelez și la alți medici, fiindcă îmi doream niște răspunsuri adevărate, dar am simțit un avertisment puternic în sinea mea care îmi spunea: „Nu!” În perioada aceea, cred că încă îmi era foarte teamă, iar frica era în căutarea unui răspuns. Însă Dumnezeu încerca să mă coboare din acel carusel medical, ca să acționez în alt fel.

O doamnă m-a întrebat de curând de ce nu am „dat de capăt mai repede bolii”, însă eu nu m-am ferit să aflu care era diagnosticul meu. Am mers la patru medici. De fiecare dată, am fost trimisă la plimbare sau mi s-a spus să „așteptăm să vedem cum evoluează”. ***Poate că Dumnezeu mă proteja să nu aflu prea mult. Domnul voia să am încredere în El.***

La începutul anului 2008, am făcut terapia fizică prescrisă săptămânal, care includea anumite întinderi

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

specifice, menite să îmi ușureze durerea și să-mi relaxeze mușchii extrem de încordați ai trunchiului. Medicul mi-a spus că, poate, o parte a problemei era pricinuită de accidentul din copilărie. Deși terapia fizică și întinderile îmi ajutau temporar musculatura, situația abdomenului meu părea că rămânea la fel sau că se înrăutățea.

După câteva luni de asemenea sesiuni, terapeutul mi-a spus că n-ar mai trebui să alerg niciodată sau să facă exerciții cardio, întrucât coloana mea vertebrală, neavând curbura normală, nu putea absorbi șocul mișcărilor. Am rămas înlemnită. Mă simțeam încarcerată în propriul trup. Vestea a fost suficientă pentru a mă cufunda iarăși în deznădejde. Am fost din nou tentată să privesc în oglindă și să număr toate lucrurile pe care le detestam la mine. Dar, în schimb, am alergat la Isus și mi-am vărsat lacrimile și durerea înaintea Lui.

Terapeutul m-a trimis la masaj, unde am început să merg din două în două săptămâni. Într-o zi, când eram pe la jumătatea ședinței de masaj, i-am spus terapeutei că era prea dureros să stau întinsă pe burtă atâta vreme și că trebuia să mă întorc pe spate.

Ea a părut îngrijorată și mi-a palpat coloana vertebrală. M-a întrebat: „Ai fost vreodată să-ți faci niște raze la spate? Se pare că nu ți-e deloc curbată coloana în partea lombară, iar vertebrele de aici ies în afară! Forma coloanei tale nu e normală.”

Atunci mi-au răsunat în minte cuvintele primei doctorițe: *„Probabil că pur și simplu așa ești tu. Așa e construit corpul tău.”*

UN PARTENER ÎN LUPTĂ

În septembrie 2008, fiindcă biserica noastră crescuse, căuta o persoană care să se ocupe de partea administrativă. Am făcut parte din echipa de lideri care a făcut interviurile pentru postul acela și, într-o seară, a venit un tânăr din Texas. I-am pus și eu câteva întrebări dificile în timpul interviului și am hotărât împreună că omul avea un cap bun pe umeri. Așa a fost angajat Jason Freudiger.

Îl tachinez și acum spunându-i că i-am dat postul fiindcă mi s-a părut că era drăguț. (În realitate, departamentul nostru de resurse umane a luat decizia angajării lui, dar să nu-i spuneți. Ha, ha!)

Când am ajuns să-l cunosc pe Jason, am descoperit că era un om plin de pasiune, de viziune, amabil și loial. Și el depășise multe greutăți în viață și știa ce însemna să mergi înainte prin credință atunci când ai de trecut prin perioade întunecate. Se trăgea din Texas, de unde se mutase în Florida, iar acum în Ohio, așa că spunea în glumă că era „misionar în nord”. Nu îi plăcea vremea rece, dar i-am plăcut eu.

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

Pe măsură ce prietenia noastră s-a transformat în dragoste, el m-a acceptat și m-a iubit pentru cine eram, și nu a spus niciodată ceva care să mă facă să mă simt altfel decât perfectă. Relația noastră a fost ușoară, comodă și amuzantă. Nu era greu să mă bucur de viață când eram în preajma lui.

Ne-am căsătorit în 20 septembrie 2009. Ce zi minunată!

***CELEBRAREA
NUNȚII NOASTRE,
ÎNTR-O ROCHIE
CARE APROAPE
CĂ-MI ASCUNDEA
ABDOMENUL***

Ce sentiment nemaipomenit a fost să știu că acum aveam un partener pe viață!

Totul a fost frumos. Dar apoi, problemele fizice au început să se înrăutățească.

În timpul croazierei unde am mers în luna de miere, la doar câteva zile după nuntă, am început să vomit, să tremur și să am sentimentul că organele mele interne luaseră foc. Spatele și coloana mă dureau teribil. Jason l-a chemat pe

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

doctorul de pe vas și am fost dusă într-un scaun cu roțile în cabinetul medical. Eram semi-conștientă în timp ce doctorul a hotărât că dezvoltasem o infecție bacteriană.

Medicul de la serviciul de urgență de pe vasul nostru de croazieră i-a pus lui Jason niște întrebări familiare: „E însărcinată? Abdomenul ei e destul de proeminent. Întotdeauna arată așa?” Mie îmi era prea rău ca să-i explic de ce corpul meu arăta în felul acela. Mi-au făcut imediat un test de sarcină, care a ieșit negativ, înainte să-mi administreze intravenos niște medicamente puternice, în timp ce Jason mă ținea de mână. A fost o noapte înfricoșătoare pentru mirele meu și pentru mine.

În câteva zile, infecția a dispărut. Însă frica nu și-a slăbit strânsoarea.

La o lună de când ne începuserăm viața de tineri căsătoriți, am început dintr-o dată să am zilnic stări de greață și dureri abdominale. Nu puteam mânca nimic fără să mi se facă rău. Desigur, am făcut din nou teste de sarcină, pentru orice eventualitate, dar toate au fost negative. De cele mai multe ori, nu îi spuneam lui Jason cât de rău mă simțeam, însă el mă întreba mereu: „Ești bine?”

Tocmai ne mutaserăm într-o casă închiriată, aveam noi responsabilități ca soție, lucram cu normă întreagă și nu aveam timp de așa ceva! Am încercat prebiotice, probiotice, medicamente antiacid și tot ce m-am mai gândit că mă putea ajuta. Aveam întotdeauna la mine

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

bomboane mentolate sau cu ghimbir, sperând că mă vor ajuta împotriva stării de greață.

Cu ocazia primului nostru Crăciun ca soț și soție, am mers în vizită la părinții mei, pentru cina tradițională din Ajun, dar mie îmi era prea rău ca să pot mânca ceva. În cele din urmă, fiindcă mă simțeam groaznic, m-am dus și m-am întins într-o cameră, ratând toate discuțiile plăcute din jurul mesei și mâncarea delicioasă. Mâncarea mea preferată sunt ouăle Benedict pe care le face mama în dimineața de Crăciun, dar și atunci am reușit să iau doar câteva mușcăături înainte să mă simt din nou îngrozitor. Obosisem să tot fac față stărilor pe care le aveam.

Jason m-a dus la medicul de familie în săptămâna aceea. Doctorița mi-a prescris niște medicamente, spunându-mi: „Unii oameni au probleme cronice cu aciditatea și iau constant medicamente. Încearcă tratamentul ăsta și vezi dacă te ajută. Dacă nu, putem încerca ceva mai tare, care să îndepărteze starea de rău.” Am întrebat-o dacă era de părere că aceasta avea de-a face cu abdomenul meu umflat, dar ea era convinsă că forma corpului meu era pricinuită de coloană. Mi-a dat impresia că nu mă asculta cu adevărat. Am descoperit de curând că toate acele simptome corespundeau celor provocate de deplasarea organelor interne din cauza unor chisturi sau tumori.

Nu voiam să aud din nou că aveam de-a face cu o problemă „cronică”! Nu doream să iau medicamente tot

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

restul vieții. Am hotărât să nu completez rețeta și să încerc în schimb o alimentație de regim. „E ridicol! mi-am zis în sinea mea. Am douăzeci și cinci de ani! Ar trebui să mă bucur de viață și de soțul meu!”

După câteva luni, la începutul lui martie 2010, tatăl meu a fost invitat să vorbească la o conferință care aborda tema vindecării emoționale, mintale și fizice. Am simțit că trebuia să merg și eu acolo. Ne-am rugat și am hotărât să credem că mă voi întoarce de la conferința aceea eliberată pe deplin de durerea aceea și de starea de rău. Deși nu eram în stare să-mi imaginez că puteam fi eliberată de toate problemele mele, puteam crede că Dumnezeu o va vindeca pe aceasta. Voiam să încep de acolo.

După ce am participat timp de trei zile la serviciile conferinței, care au fost pline de speranță, de Adevăr și de Scriptură, am simțit cum credința a început să crească înăuntrul meu. Eram împreună cu o prietenă care s-a rugat pentru mine la finalul serviciului. De atunci, ORICE stare de rău și problemele digestive au încetat cu totul. Am mers la masă după serviciul acela și, când am luat prima mușcătură, am spus: „Cred că sunt vindecată.” De atunci, nu am mai avut acele stări de rău!

Deși corpul meu continua să fie deformat și abdomenul încă era atât de umflat, am început să pot mânca fără să mă mai tem. Câștigasem o bătălie mică, dar mi-am dat

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

seama că descoperisem ceva important, care a aprins în inima mea speranța că lucrurile se puteau schimba.

Când m-am întors în oraș, eu și Jason am găsit o casuță foarte drăguță, care avea nevoie de reparații, aflată într-un orașel de modă veche de lângă Columbus. Dumnezeu ne-a ajutat să o plătim cu bani gheață și eram nespus de încântați!

Însă chiar atunci am primit o nouă lovitură fizică. Ne despărțea o săptămâna de finalizarea actelor pentru noua noastră casă, când m-am îmbolnăvit foarte tare. Am avut febră mare câteva zile, așa că am mers la urgență. Doctorul mi-a spus că aveam o infecție respiratorie și mi-a dat un antibiotic.

Am început să-l iau, dar după trei zile, nu mă mai puteam coborî din pat. Adevărata problemă continua să facă ravagii în corpul meu. Nu mă mai simțisem niciodată atât de rău. Eram prea slăbită să pot merge. Durerea a devenit insuportabilă și de-abia mai vorbeam în timp ce deliram. Mâinile au început să mi se albăstrească și aveam frisoane atât de puternice din cauza febrei încât Jason a fost nevoit să mă ducă în brațe până la mașină și să dea fuga din nou cu mine la urgență.

Era a doua oară în scurtul interval de la nuntă în care eram din nou la spital, luând antibiotice puternice. Medicii au descoperit adevărata problemă: pielonefrită, o infecție renală gravă. Știind tot ce cunosc acum despre starea

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

corpului meu, am avut și toate simptomele de hidronefroză (blocajul și umflarea rinichilor, cauzate de presiunea exercitată asupra lor). Eram deja și într-o stare avansată de deshidratare. În plus, eram alergică la medicamentul care mi-a fost prescris, așa că am avut aproape toate efectele adverse scrise pe flacon, inclusiv oscilații ale nivelului de zahăr din sânge, limba umflată, amețeală și stare de rău. Nu a fost deloc plăcut.

Până la finalul săptămânii următoare, trebuia să ne mutăm din chirie în casa de curând cumpărată. M-am străduit să îmi recapăt puterile și să mă silesc să consum proteine din două în două ore, ca nivelul zahărului din sânge să nu scadă prea mult, iar Jason a început să pregătească mutarea. Îmi aduc aminte că familia mea minunată a venit la noi și îl ajuta pe Jason cu tot ce era de făcut, în timp ce eu stăteam întinsă și le spuneam unde să pună lucrurile.

Câteva luni mai târziu, am suferit altă infecție renală, însoțită din nou de febră, slăbiciune, stare de rău și de nevoia repausului la pat. Cel puțin de data aceasta am recunoscut simptomele suficient de repede încât să acționăm în faza incipientă. În timpul zilei, cât era Jason la muncă, stăteam la părinții mei acasă, ca să mă poată supraveghea cineva. Eram foarte slăbită. Am căzut de câteva ori pe podea și a trebuit să o strig pe mama să mă ajute. Au urmat alte tratamente și facturi medicale de achitat. Medicii începeau să spună că frecvența infecțiilor nu părea normală și că

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

nu erau siguri ce anume le provoca. satana se lupta din răputeri să răpească mugurele speranței care începuse să se deschidă la începutul lunii martie.

Când am fost destul de întremată, eu și Jason am început să ne ocupăm de noua noastră casă, pe care voiam să o transformăm într-un adevărat cămin, iar eu am încercat să nu mă plâng de problemele mele fizice.

Aveam o bănuială că ceea ce cauza problemele mele abdominale le provoca și pe cele de la nivelul organelor interne, dând naștere, poate, unui mediu propice răspândirii infecțiilor.

DESCOPERIREA RĂSPUNSULUI

Dați-mi voie să vă explic pe scurt ce fel de mentalitate aveam în vremea aceea. Pe tot parcursul anilor în care am luptat cu frica și cu durerea, am știut că Dumnezeu încă vindecă oameni, dar nu mă puteam vedea pe mine vindecată. Știam că Dumnezeu era mai puternic decât această problemă, dar nu reușeam să ajung la soluția Lui pentru corpul meu. Dacă m-ați fi întrebat în anii aceia: „Mai vindecă Dumnezeu oameni ca în relatările din Biblie?” aş fi răspuns: „Da, bineînțeles!” Sunt sigură că o persoană sceptică mi-ar fi zis: „Atunci tu de ce nu ești vindecată?” Bună întrebare. Vom ajunge la ea și la povestea mea în câteva momente.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

În primul rând, dați-mi voie să vă prezint o ilustrație. Într-o zi, o femeie a sunat la serviciul pentru clienți al unui magazin pentru a se plânga de computerul nou-nouț, de ultimă generație pe care tocmai îl cumpăraseră și care nu mai pornea. „Tot apăs pe butonul de pornire, dar nu se deschide, s-a plâns ea. Nu-mi vine să cred că mi-ați vândut o vechitură!”

Angajatul magazinului i-a pus câteva întrebări și a ajutat-o să parcurgă câțiva pași meniți să descopere care era problema, dar fără rezultat. Apoi a zis: „Doamnă, poate că întrebarea pare caraghioasă, dar puteți verifica, vă rog, dacă aparatul e conectat cum trebuie la priză?”

„Crezi că sunt proastă?”

„Vă rog, faceți-mi hatârul și verificați priza, doamnă.”

A urmat o pauză lungă. „O... nu e conectat la priză”, a recunoscut stânjenită femeia. Nici computerul, nici sistemul electric nu avea vreo problemă. Însă, cât timp computerul nu a fost conectat la priză, nu s-a întâmplat nimic.

Aceasta era problema mea. Mai simplu spus, între mintea și inima mea exista o decuplare. În minte aveam adunate o mulțime de informații teologice nemaipomenite, dar inima mea nu era conectată la Sursa Puterii. Această decuplare dintre cele două era determinată de câteva lucruri pe care vi le voi arăta mai târziu (cel mai mare dintre ele avea de-a face cu problema de identitate cauzată

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

de ura față de sine cu care mă luptasem începând de la douăzeci de ani).

Dacă voi și eu am fi copiii unui miliardar influent, statutul de membri ai familiei lui ar veni la pachet cu o serie de venituri, dreptul la acces special în anumite locuri și multă influență. Faptul că suntem copiii lui Dumnezeu vine la pachet cu mult mai multe! Însă noi trebuie să știm că facem parte din familia Lui. În timp ce Îl căutam pe Dumnezeu în acel prin an de căsnicie, El a început să facă lumină în mintea mea cu privire la identitatea mea de copil al Lui și la ce însemna ea. Încă îmi era greu să cred ce spunea Dumnezeu despre identitatea și valoarea mea, motiv pentru care nu am crezut nici ce spunea El despre sănătatea mea.

Îmi doream să fiu sănătoasă, dar eram bolnavă. Între cele două exista o discrepanță pe care nu eram în stare să o îndepărtez.

Mulți oameni au parte de această discrepanță între ceea ce își doresc și ce au.

Se spune că prăpastia cea mai mare din lume este cea dintre ceea ce cunoaștem și ce facem. Dacă toți am face ce știm să facem, am fi cu toții supli, bogați și fericiți. Aș adăuga faptul că există o prăpastie și între ceea ce știm (cunoașterea teoretică) și ceea ce credem (cunoașterea care a coborât la nivelul inimii). Dacă nu credem, nu vom acționa niciodată cu credință. De fapt, Dumnezeu nu

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

poate „face” ceva înaintea ca noi să „cunoaștem” și apoi să „credem” acel ceva. De ce? Dumnezeu a înzestrat oamenii cu voință liberă. Aceasta înseamnă că El S-a limitat pe Sine la ceea ce Îi permitem noi să facă în viața noastră.

Credința în Dumnezeu este factorul care realizează conexiunea și cel care Îi permite Lui să acționeze în favoarea noastră.

Credința este cea care face legătura între noi și puterea lui Dumnezeu, așa cum un cablu electric leagă o veioză de sursa de electricitate. Ce este credința? Credința înseamnă să credem cu o certitudine absolută. Înseamnă să fim în acord deplin cu cineva, să fim pe deplin convinși de ceva. Atunci când suntem în acord total cu ce a spus Dumnezeu și când avem certitudinea că spusele Lui sunt adevărate pentru noi, putem avea lucrurile cu privire la care ne-am pus de acord cu El. Dacă nu rămânem convinși pe deplin și în acord cu Dumnezeu, conexiunea se întrerupe.

De curând, a venit la mine un tânăr care mi-a zis: „Am fost supărat pe Dumnezeu multă vreme, fiindcă tatăl meu, care era păstor, a murit de cancer. Mi-a spus că el credea că Dumnezeu îl poate vindeca. Totuși, a murit. Dar cred că încep să înțeleg de ce. Se temea de cancer. Nu cred că era convins că Isus îl putea vindeca. Poate că a permis fricii să îi doboare credința.”

Adevărul acesta este greu de acceptat, însă deseori, când vedem o discrepanță între promisiunile lui Dumnezeu și

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

ceea ce avem în realitate în viața noastră, explicația stă în faptul că lipsește conexiunea dintre ceea ce știm și ceea ce credem cu adevărat. Problema nu stă în aceea că Dumnezeu S-a răzgândit sau că „s-a întrerupt rețeaua” puterii Lui, ci în aceea că noi nu suntem conectați la priză. Visarea cu ochii deschiși nu ne va conecta la sursa puterii lui Dumnezeu. Dacă spunem: „Sper că Dumnezeu mă va ajuta”, aceasta nu ne ajută la nimic, fiindcă speranța nu ne poate lega de sursa puterii lui Dumnezeu. Pasajul din Evrei 11:6 spune:

Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.

Uneori, când bolnavii trăiesc pe pielea lor simptome neplăcute și când aud rapoarte care îi sperie, le e greu să își pună pe deplin încrederea în Dumnezeu. Oamenii își pierd voința de a trăi. Își pierd speranța. Obosesc să mai lupte. Își pierd legătura cu Sursa Puterii. E posibil ca nici măcar să nu-și dea seama de lucrul acesta, fiindcă ei pot spune în continuare altora cuvintele potrivite, deși cred altceva în sinea lor. Știu din proprie experiență. Se poate ca o persoană să spună membrilor familiei: „Da, îmi doresc să trăiesc”, dar să fi renunțat în inima ei la voința de a trăi.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Nu putem observa întotdeauna diferența dintre ceea ce spune un om și ceea ce crede cu adevărat. Doar Dumnezeu știe ce se află în inima cuiva. Adevărul este că nu Îl putem învinovăți pe Dumnezeu pentru durerea și suferința pe care le vedem în jurul nostru. Fiți convinși de faptul că El este doar bun. Nu a fost vina Lui că eu m-am îmbolnăvit. După cum spune tatăl meu: „Problema trebuie să aibă de-a face cu noi, fiindcă sigur nu are de-a face cu Dumnezeu!”

Cu alte cuvinte, mie încă îmi lipsea într-o anumită măsură cunoașterea și înțelegerea felului în care trebuia să mă conectez la răspunsul lui Dumnezeu. Când ne aflăm într-o situație care nu se îmbunătățește, atunci trebuie să strigăm: „Doamne, ajută necredinței mele! Arată-mi ce trebuie să fac! Schimbă-mă, Doamne!”

Unii susțin că nu are cum să existe un Vindecător, când este atât de multă durere și boală în lume. Răspunsul meu este următorul: „Simplul fapt că există oameni cu dinții foarte cariati nu înseamnă că nu există dentiști, nu-i așa? Nu! Înseamnă doar că oamenii cu probleme dentare nu au mers la dentist și nu au beneficiat de îngrijirea dentară necesară. La fel se întâmplă și în cazul vindecării. Simplul fapt că există oameni bolnavi nu înseamnă că Vindecătorul nu există, ci doar că bolnavii nu s-au dus la Dumnezeu pentru a primi vindecare.

Nu spun lucrurile acestea ca să fac pe cineva să se simtă prost fiindcă trece prin situații dificile. Nu vreau

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

să se simtă nimeni condamnat sau să creadă cineva că nu face totul cum trebuie, ca și cum nu ar respecta o formulă mistică. (Apropo, credința nu este o formulă.) Înțeleg că lupta spirituală dintre sănătate și boală, dintre credință și frică este foarte reală, și e nevoie de curaj și hotărâre pentru a nu da înapoi. Spun toate acestea pentru că și eu m-am limitat la vorbe și nu am trecut la fapte.

În acei ani de boală, de fiecare dată când am încercat să mă încred în Dumnezeu pentru o minune, apărea ceva ce îmi stingea credința: ceva ce mă dezamăgea și mă descuraja. Fie era vorba despre cuvintele cuiva care mă răneau, fie despre alte simptome, despre lupta cu ura față de sine sau despre un nou raport medical, parcă nu reușeam să mă țin strâns de credința în Dumnezeu pentru vindecarea mea. Ați putea spune că trăiam o ipocrizie a inimii. Eram prinsă între două realități: cea promisă de Biblie și cea pe care o experimenta trupul meu. Nu reușeam să le împac pe cele două.

La douăzeci și ceva de ani, eram ceea ce Biblia numește „un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale” (Iacov 1:8), fiindcă într-o zi credeam că puteam să mă fac bine, iar în următoarea mă cufundam în disperare. Dacă aș fi fost sinceră cu mine, adevărul e că nu eram convinsă pe deplin că mă voi vindeca, fiindcă în mintea mea era imprimată atât de puternic imaginea trupului meu defectuos și diform. „Produs defect.”

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

În cele din urmă, am înțeles următorul fapt: convingerile corecte din Cuvântul lui Dumnezeu trebuia să pună în umbră convingerile mele greșite. Trebuia să folosesc promisiunile biblice ca pe niște arme în lupta mea lăuntrică, pentru a combate minciunile cărora le permisesem să îmi invadeze inima. Am început să postesc și să mă rog, întrebându-L pe Dumnezeu ce altceva mai trebuia să repar în ce mă privea, pentru a primi vindecarea deplină. Și El mi-a spus.

IERTAREA

La tabăra de tineret unde am avut experiența aceea cu Domnul, am început să lupt pentru a mă iubi pe mine însămi, ca persoană, și a-mi revendica identitatea. Dumnezeu începea să-mi arate acum că sănătatea mea fizică era doar o parte a ceea ce face ca o persoană să alcătuiască un întreg. Sănătatea emoțională este cheia pentru adevărata bunăstare! Emoțiile mele încă aveau nevoie de vindecare la un nivel mai profund. Îmi doream să fiu sănătoasă, dar mai întâi trebuia să fiu întregită la nivel emoțional. Sănătatea fizică făcea parte din restaurarea identității prin care urma să trec, dar mai întâi venea sănătatea emoțională. A fi sănătos din punct de vedere emoțional înseamnă a fi împăcat cu tine însuși și cu alții. Iar eu nu eram.

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

Dumnezeu mi-a arătat pasul următor pe care-l aveam de făcut: trebuia să-i iert pe oamenii care fuseseră răutăcioși cu mine, care mă bârfiseră, care mă făcuseră să mă simt mai puțin frumoasă sau valoroasă decât ei. Mai important decât atât, trebuia să las în urmă cuvintele pe care le spusese despre mine. Vedeți voi, pe tot parcursul acelor ani, oamenii mi-au spus tot felul de lucruri care mă răniseră. Am avut de suferit atacuri personale din partea unor oameni care erau și ei la rândul lor într-o situație întunecată.

Oamenii răniți îi rănesc și ei pe alții. Dacă trăim în lumea aceasta, la un moment dat vom fi răniți de cineva. Unii mi-au spus că nu eram așa și pe dincolo. Alții, intenționat sau nu, m-au făcut să simt că nu eram suficient de bună, iar eu continuam să trăiesc însoțită de îndoielile cărora le dăduseră naștere acele cuvinte sau fapte. ***Nu aveam încredere în mine din pricina acelor experiențe.***

Dumnezeu mă provoca acum să îi iert pe acei oameni și să uit cuvintele lor. „Dar cum pot uita ce mi-au spus?” m-am întrebat eu. Dumnezeu mi-a răspuns: „Dând mai multă greutate cuvintelor pe care le spun Eu despre tine.” Venise vremea să încetez să mai trăiesc privind la cuvintele criticilor mei. Îndoielile pricinuite de vorbele acelea mă făceau să trăiesc potrivit lor și să le fac să devină realitate!

Trebuia să-mi recapăt curajul și încrederea în sine.
Am început să petrec mai mult timp închinându-mă, în

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

prezența Marelui Eu Sunt, fiindcă El mă făcea să mă simt grozav doar stând în preajma Lui.

Pasajul din Evrei 4:16 spune:

Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.

Ca să-mi primesc vindecarea, trebuia să îmi recapăt încrederea. Neiertarea, autocompătimirea, mentalitatea de victimă, sindromul martirului sunt cele care ne răpesc încrederea cât am zice: „Pește!” Personalitatea mea este mai relaxată, de tipul celei care se lasă dusă de val, așa că e ușor pentru mine să las frâiele vieții mele altcuiva, dacă nu sunt atentă. Mi-e ușor și să devin excesiv de preocupată de părerile altora. Pot să cedez îndată dorințelor altora, lăsând deoparte ceea ce îmi doresc eu cu adevărat.

Acum era vremea să iau atitudine împotriva dușmanului și să recapăt ceea ce-mi aparținea de drept. Trebuia să-mi recâștig încrederea de care aveam nevoie pentru a prelua iar hățurile și a înceta să mai trăiesc în trecut sau în umbră.

Venise timpul să încep să trăiesc aidoma unei fiice a Împăratului, care se bucură de siguranță.

Am încetat să mai privesc la rănilor suferite și să mai joc rolul de victimă. Am început să îi iubesc cu adevărat și să

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

mă rog pentru oamenii care m-au rănit în trecut. În inima mea, aveam pace cu privire la ei, ba chiar îmi doream să pot face ceva frumos pentru fiecare dintre ei! Cineva a spus la un moment dat că amărăciunea seamănă cu situația în care bei otravă și sperii că aceasta îi va face rău altuia, când ea nu face decât să te ucidă PE TINE.

Privind în urmă, cred că mulți dintre oamenii aceia nu și-au dat seama că mă răneau. Probabil nu aceasta fusese intenția lor. Nu știu și nici nu contează de fapt. Există și oameni pe care eu i-am rănit, așa că a trebuit să mă iert pe mine însămi și pentru greșelile mele. Nimeni nu este perfect; toți păcătuim și suntem deficitari.

Am început să mă rog: „Isuse, ajută-mă să am aceeași putere de a mă ierta pe mine însămi și de a-i ierta pe alții cum ai avut Tu pe cruce, când ai spus despre cei ce Te-au răstignit: «Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac»” (Luca 23:34a).

Iertarea făcea parte din vindecarea interioară care trebuia să aibă loc înainte să pot vedea vindecarea în exterior. A fost o vindecare pe care am dobândit-o pe parcursul mai multor luni în care am lăsat dragostea lui Dumnezeu să schimbe emoțiile mele. Mi-am notat în jurnal gândurile, rugăciunile și emoțiile, rugându-L pe Dumnezeu să mă ajute să-mi înnoiesc mintea, potrivit cu realitatea Lui.

A trebuit să cred ce credeam El despre mine ca să pot primi ceea ce El îmi dăduse deja.

REALITATEA AMĂGITOARE

Nu putem judeca validitatea Cuvântului lui Dumnezeu bazându-ne pe experiența altcuiva. Noi nu putem judeca existența lui Dumnezeu pe baza simțurilor noastre. Ele ne pot minți. Ceea ce percepem noi drept realitate ne poate amăgi; ce vedem cu ochii fizici nu este întotdeauna adevărat. Spre deosebire de Dumnezeu, noi, oamenii, nu putem vedea motivațiile și intențiile din inima celorlalți. Noi vedem o situație și luăm o decizie pe baza dovezilor pe care le avem, dar concluzia la care ajungem s-ar putea să nu fie corectă.

Oamenii au crezut cândva, pe baza dovezilor de care dispuneau, că pământul este plat. Dacă ați văzut vreodată un iluzionist sau un magician, știți că simțurile noastre pot fi induse în eroare. De aceea nu putem judeca situațiile pe baza emoțiilor sau a simțurilor noastre fizice.

Atunci când ne punem încrederea mai mult în emoțiile sau în experiențele noastre umane decât în Dumnezeu, suntem sortiți dezamăgirii și eșecului. Am auzit oameni spunând: „Ei bine, fratele cutare a fost un om bun, care credea în vindecare, dar a făcut stop cardiac și a murit, așa că eu nu mai cred că Dumnezeu vindecă pe toată lumea” sau: „Dacă Dumnezeu este bun, de ce a murit sora mea de cancer mamar?”

Ascultați: lipsa credinței mele NU era un indicator al lipsei lui Dumnezeu de putere.

Era un indicator al stării inimii mele, al gândirii mele greșite cu privire la propria-mi persoană și al lipsei mele de cunoaștere.

Situațiile și sentimentele noastre pot încerca să ne facă să credem că stimulii negativi care ne înconjoară reprezintă Adevărul, însă noi trebuie să avem încredere că Adevărul lui Dumnezeu se găsește în Cuvântul Lui și să ne trăim viața bazându-ne pe el. Dumnezeu nu poate să mintă și toate promisiunile Lui sunt „Da” pentru cei ce cred. Numeri 23:19 spune: „Dumnezeu nu este om, ca să mintă, nici fiu al omului, ca să-I pară rău. Ce a spus, oare nu va face? Ce a făgăduit, oare nu va împlini?”

Dacă El promite vindecare, în ecuație nu mai încap niciun „poate că...” Răspunsul Lui este întotdeauna: „Da!” În 2 Corinteni 1:20, Scriptura spune:

În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”; de aceea, și „Amin” pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu.

Observați că NOI suntem cei care trebuie să spună: „Amin” (care înseamnă: „Așa să mi se facă”) la ceea ce

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Dumnezeu a promis deja. Prin urmare, dialogul s-ar putea derula cam așa:

Eu: „Doamne, vrei să mă vindeci?”

Dumnezeu: „Da! Isus a demonstrat care e voia Mea pentru omenire. El i-a vindecat pe toți cei ce erau apăsați de Diavolul (Fapte 10:38).”

Eu: „Ok, fiindcă Tu nu poți minți și eu cred că «Da» al Tău este Adevărul. Acum voi spune că voi avea parte de vindecare. Așa să mi se facă!”

Pasajul din Romani 3:4 spune: „Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși...” Vor exista întotdeauna oameni care se vor îndoi de Cuvântul lui Dumnezeu sau care vor încerca să îl facă mai complicat decât este. Întotdeauna cel rău va răspândi minciuni în cultura noastră și chiar în biserici. El este tatăl tuturor minciunilor și în el nu este adevăr. Isus a spus următoarele despre satana, în Ioan 8:44b:

El de la început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.

Întotdeauna vor exista lucruri rele în lumea aceasta pentru că, după cum există un Dumnezeu bun, există și un Diavol rău, iar misiunea lui este de a distruge oamenii

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

(Ioan 10:10). De ce ne urăște satana? Pentru că Dumnezeu ne iubește, iar Diavolul este dușmanul lui Dumnezeu. De aceea, el este și dușmanul nostru. El ne va provoca durere dacă îi permitem să intre în viața noastră. El vrea să îi ucidă pe oameni, însă nu o poate face decât dacă noi îi dăm dreptul legal de a intra în viața noastră.

Dușmanul nostru nu face ca alegerile rele sau tiparele greșite de gândire *să pară* că ne duc pe drumul spre moarte, chiar dacă ele ne îndreaptă într-acolo. El le face să pară bune, plăcute și normale, dându-ne impresia că aceasta este realitatea. Satana este un iluzionist. El se pricepe să îi facă pe oameni să creadă o minciună (Ioan 8:44). Așa a reușit să-i determine de la bun început să nu asculte de Dumnezeu. (Citiți Geneza 3!) De aceea trebuie să comparăm constant modul nostru de viață și tiparele de gândire pe care le avem cu standardele lui Dumnezeu și ale Cuvântului Său.

În ce mă privește, știu că am crezut cândva minciuni cu privire la mine. („Pur și simplu așa ești tu. Întotdeauna vei fi așa. Ești ca un vas spart în bucăți.”) În tot acel răstimp, afirmam că eu cred în vindecare. Conduceam închinarea în biserică și trăiam o viață cât de bună puteam, dar nu făceam decât să păstrez aparențele în exterior, în timp ce satana mă devora pe dinăuntru.

În afară, dădeam impresia că „făceam totul așa cum trebuie”. Însă ceea ce spuneam și ce aveam în inimă erau

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

două lucruri complet diferite. Să nu-mi spuneți că voi n-ați rostit niciodată cuvinte pe care nu le credeți! Aceasta era starea mea de atunci: spuneam una, dar credeam alta. Ziceam: „Sunt vindecată”, dar în sinea mea credeam: „Pur și simplu așa sunt și așa voi rămâne mereu.” *Imaginea din mintea mea* legată de ceea ce eram și de felul în care arătam trebuia să se schimbe.

RAZELE

În cele din urmă, am mers la un alt doctor, care mi-a făcut niște raze. Când mi le-a arătat, am văzut interiorul corpului care mă durea de nouă ani.

Mi-a explicat că, într-adevăr, coloana mea nu mai avea curbura normală în zona lombară, unde câteva vertebre păreau ieșite în exterior, neavând poziția firească, de parcă ceva dinăuntru mi împingea toate oasele în afară. Mi-a arătat despre ce era vorba: o formațiune mare, întunecată din abdomenul meu. Așadar, nu forma ciudată a corpului meu sau a coloanei era de vină, cum sugeraseră ceilalți doctori. Nu încăpea îndoială că în abdomenul meu exista o formațiune nefirească și că aceasta creștea.

Când am văzut razele, am avut în sfârșit în fața ochilor imaginea interioară a ceea ce cauzase problemele fizice din exterior. Intestinele mele erau împinse spre cavitatea

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

toracică, la fel ca ale unei femei însărcinate. Organele mele erau înghesuite. Nervii erau presați.

Medicul mi-a explicat situația și mi-a spus că trebuiau consultați niște specialiști. Însă și el era creștin și mi-a amintit că Dumnezeu era mai mult decât capabil să vindece această situație.

Când am văzut razele acelea, am avut de ales. „Doamne, ce să fac acum? Să dau fuga la alt specialist? Dacă trebuie să trec printr-o intervenție chirurgicală serioasă? Dacă atunci când îndepărtează excrescența aceea, trebuie să scoată și unele organe? Dacă am nevoie de o histerectomie?”

Mama mea avusese un chist ovarian în tinerețe și mi-a trecut imediat prin gând posibilitatea de a avea aceeași problemă. M-am gândit la visul meu de a avea copii. „Dar dacă...?” Nu! Nu aveam de gând să permit gândurilor mele să pornească în direcția aceea.

După ce am discutat situația cu soțul meu, am căzut de acord să nu facem încă o programare la alt medic. Știam că trebuia mai întâi să lupt cu teama aceea. Apropo, nu luați niciodată o decizie când luptați cu frica. Așteptați mai întâi să auziți îndrumarea lui Dumnezeu, să dobândiți pace și încredere. Când dați ascultare fricii, veți urma orice sugestie, mai puțin pe a lui Dumnezeu, și veți lua hotărâri neinspirate.

În timp ce mă rugam cu privire la problemă în seara aceea, răsfoiam absentă niște albume foto. De pe paginile

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

lor mă priveau poze cu Jason și cu mine când eram bebeluși și, dintr-o dată, dorința mea dintotdeauna de a deveni mamă a inundat inima mea. Mi-au dat lacrimile din pricina intensității acelor emoții. Eu și Jason sărbătorisem prima noastră aniversare și eram pregătiți să devenim părinți. Însă, undeva, într-un cotlon al minții mele, îmi făceam griji cu privire la problema mea de sănătate, știind că ea va face foarte dificilă, poate chiar imposibilă purtarea unei sarcini. Voi ajunge vreodată să țin în brațe propriul meu copilăș?

„Doamne, nu vreau să renunț la visul meu de a avea copii”, am zis în sinea mea.

„Nici nu trebuie”, L-am auzit șoptind inimii mele.

Cuvintele acelea ale lui Dumnezeu au dat aripi dintr-o dată curajului meu, ca o adiere de vânt care înalță un zmeu în aer. Voința de a lupta a prins contur înăuntrul meu. „Nu! Nu voi mai sta cu mâinile încrucișate, lăsându-l pe satana să îmi fure viitorul! Destul! Nu voi sta să plâng după *nimic*, fiindcă nu am pierdut nimic. Singurul care va pierde va fi satana!” M-am ridicat, mi-am șters lacrimile din ochi și am spus (sau mai degrabă am strigat) o rugăciune ca a Anei din Biblie. (Vezi 1 Samuel 1 și 2.)

Ana era o femeie din Scriptură care a fost stearpă ani de zile, până când a strigat spre Domnul și El a vindecat-o. Ea a dat naștere marelui profet Samuel la un an după rugăciunea aceea.

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

Și eu am strigat spre Dumnezeu în acea seară și am zis: „Doamne, vreau să fiu vindecată înainte să rămân însărcinată. Vreau să pot avea copii. Îi voi crește ca să Te slujească toate zilele vieții lor, îi voi prețui și-i voi iubi. Ți-i dedic Ție chiar acum și cred că Tu poți vindeca trupul meu, ca să pot purta sarcini și încă fără durere. Voi face tot ce e nevoie ca să scap de necredința din inima mea. Orice ar fi, voi lupta împotriva acestei frici și victoria va fi a mea!”

Am hotărât că voi fi vindecată de problema mea în întregime, din creștet până în tălpi. Nu voiam să mai am de-a face cu simptomele. Am luat decizia că acel capitol s-a încheiat.

Uneori, cred că trebuie doar să fim hotărâți. Avem nevoie de acel gen de credință care spune „fac orice e nevoie”, la fel ca Ana și ca oamenii din relatarea la care urmează să privim.

În Marcu 2 găsim povestea a patru oameni care încercau să-l ducă pe prietenul lor paralizat la Isus, ca să Se roage pentru el, însă nu reușeau să treacă de mulțime și să intre în casa în care Isus învăța norodul. În loc să se dea bătăuți sau să se înfurie, cei patru au găsit o soluție. Au urcat pe acoperișul casei, au făcut o spărtură în tavan și l-au coborât pe prietenul lor chiar în fața lui Isus! Aceasta este, într-adevăr, o credință care spune: „Facem orice e nevoie”. Iată ce s-a întâmplat după aceea:

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

...au coborât pe acolo patul în care zăcea slăbănogul. Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!”

Dar lucrurile nu s-au oprit aici! Textul spune mai departe:

„Ție îți poruncesc, a zis El slăbănogului, scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă.” Și îndată, slăbănogul s-a sculat, și-a ridicat patul și a ieșit afară în fața tuturor; așa că toți au rămas uimiți și slăveau pe Dumnezeu și ziceau: „Niciodată n-am văzut așa ceva.” (Marcu 2:4b, 10b-12)

Acum simțeam și eu aceeași hotărâre care îi animase pe acei oameni. Era o hotărâre care își dorea cu disperare schimbarea.

Încercam să îmi imaginez cum vor arăta corpul meu, coloana vertebrală și abdomenul. Apoi am simțit că Duhul Sfânt mă îndemna să încep să mă rog împotriva excrescenței care îmi afecta organele. Dumnezeu știa cu exactitate care era problema și El îmi spunea cum să mă rog. Avea logică faptul că o tumoră sau un chist presau mușchii, coloana și organele mele, precum și că această excrescență trebuia să dispară! Mi-am imaginat procesul acesta derulându-se.

„Ar fi fost greșit să mergi la medic pentru o operație?” m-a întrebat cineva la un moment dat. Nu, dar gândul la o asemenea intervenție chirurgicală îmi umplea inima de teamă. Trebuia să fac lucrul cu privire la care aveam pace în acea etapă a vieții mele.

Eu cred că Dumnezeu poate folosi medicii ca să facă lucruri minunate. El a creat trupul așa încât acesta să se vindece singur în multe feluri, iar doctorii ne pot ajuta în acest proces. În ultimă instanță, medicii ajută pur și simplu corpul cuiva să facă ceea ce Dumnezeu l-a creat să facă. El a dat omului înțelepciunea necesară pentru a trata boala. Dacă ar fi după cel rău, nu ar exista nici remedii, nici doctori. Așadar, medicii fac lucruri bune și Dumnezeu îi folosește. **Dar Domnul nu este limitat la a Se folosi de doctori**, iar puterea Lui este mai mult decât capabilă să înlocuiască părți ale corpului, să vindece oase rupte, să îndepărteze tumori și cancere, să ne tămăduiască în orice fel, fără vreo intervenție umană.

Biblia spune, în ultimă instanță, că Dumnezeu ne va oferi o cale de a scăpa din ispită (1 Corinteni 10:13), iar aceasta include ispita de a ceda fricii. Prin urmare, dacă avem pace cu privire la mersul la un medic sau la o anumită procedură medicală, ar trebui să ne lăsăm călăuziți de pacea aceasta. Dacă reușim să ne întărim credința suficient încât să putem vizualiza vindecarea fără nicio intervenție chirurgicală, e cu atât mai bine.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Poate că Dumnezeu ne va îndruma spre o combinație a celor două, ca pe un prieten al nostru, care e păstor și a fost diagnosticat cu cancer. A optat pentru îndepărtarea tumorilor canceroase, dar nu și pentru chimioterapie sau radioterapie. În schimb, a ales un regim alimentar strict, de detoxifiere, iar după un an nu mai avea nici urmă de cancer în corp.

Ține de credința noastră să stabilim ce putem vizualiza ca fiind posibil. În ce mă privește, știam că aveam mai multă credință pentru vindecarea fără nicio intervenție medicală decât pentru o asemenea procedură care să decurgă bine și să soluționeze problema.

În acel sfârșit de săptămână petrecut la Biserica Faith Life, tatăl meu (pe care îl alint cu afecțiune „Tati, păstorul”) a început să predea o serie de seminarii despre vindecare, intitulate: „Trăiește plenar. Planul lui Dumnezeu pentru sănătatea ta.” Era momentul perfect și, după încheierea serviciului, am știut că voiam să-mi pun încrederea în Dumnezeu pentru vindecare, fără nicio operație. Jason a fost de acord cu mine.

În următoarele săptămâni în care am mers la biserică și am ascultat învățătura despre vindecare, am auzit multe versete din Scriptură (pe care le-am inclus la finalul cărții). Am ascultat multe mărturii ale unor oameni pe care Dumnezeu i-a vindecat de boli care, din punctul oamenilor de vedere, nu aveau soluție. Entuziasmul meu a început să

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

crească, iar frica să lase loc credinței. Am început să văd care era „normalitatea” în ochii lui Dumnezeu, iar ea nu era boala.

Am înțeles că satana mă păcălise să accept boala ca pe starea mea „normală”.

Dumnezeu nu mă crease așa! Eu acceptasem pur și simplu ce-mi spusese primul medic, și anume că așa eram eu și că va trebui să mă obișnuiesc să trăiesc în felul acesta. Înghițisem cu totul momeala lui.

Îi permisesem celui rău să se mute și să-și așeze tabăra în mintea și în trupul meu. Îl lăsasem să intre pe teritoriul meu. Trupul meu este templul lui Dumnezeu, proprietatea Lui (1 Corinteni 6:19-20), iar eu îngăduisem bolii să stea prea mult timp în el. Venise vremea să o dau afară. Mă săturasem să mă simt mereu stânjenită. Obosisem să mă lupt întruna cu durerea. Obosisem să fiu obosită. În cele din urmă, am înțeles că nu eram obligată să mai trăiesc așa.

Dovezile îmi spunea că eram în continuare bolnavă, dar Adevărul lui Dumnezeu mi-a spus că am fost vindecată.

DATELE EMPIRICE ȘI ADEVĂRUL

Există o mare diferență între datele empirice și Adevăr. Știința și circumstanțele ne oferă date empirice. Dumnezeu ne spune Adevărul. El este mai mare decât orice dovadă fizică, decât orice neputință sau boală. Datele noastre

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

empirice pot proveni de la un medic, însă adevărul nostru trebuie să vină doar din Adevărul lui Dumnezeu. Punct.

Vedeți voi, eu acceptasem problema ca fiind adevărul, adevărul MEU. Însă ea era doar un fapt care putea fi schimbat de Adevăr. Când Adevărul și datele situației noastre nu coincid, rolul nostru este să le facem să se alinieze sau să fie în concordanță. Dați-mi voie să explic la ce mă refer.

De multe ori, țărâmul fizic nu se aliniază celui spiritual al cerului. Slujba noastră este să le facem să fie în concordanță, folosind credința noastră ca „artilerie grea” și Cuvântul lui Dumnezeu ca unitate de măsură.

Isus a spus următoarele în Matei 17:20 (NLT):

Nu aveți destulă credință. Adevărat vă spun că, dacă ați avea credință chiar și numai cât o sămânță de muștar, ați putea spune acestui munte: „Mută-te de aici dincolo” și s-ar muta. Nimic nu ar fi imposibil.

Ce înseamnă să facem țărâmul fizic să se alinieze celui supranatural, adică cerului? Dați-mi voie să ilustrez acest scenariu.

Într-o zi, le spuneți copiilor voștri că nu au voie să se joace pe stradă, fiindcă știți că acolo ar fi în pericol. Dar apoi, adolescentul vostru de cincisprezece iese afară

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

și începe să se dea cu skateboardul pe strada aglomerată. Adevărul este că voi, ca părinți, nu ați îngăduit și nu ați tolerat această purtare periculoasă, dar adolescentul vostru încalcă regulile stabilite de voi și se joacă pe stradă. Voi ieșiți din casă și strigați: „Treci în curte chiar acum! Nu ai voie să te joci acolo!”

Adolescentul vrea să arate că e destul de mare să decidă singur, așa că încalcă în continuare regulile. Mai strigați o dată: „Dacă mă iubești, intră în curte!” De data aceasta, copilul ascultă fără tragere de inimă, ieșind de pe șosea chiar la timp. Un șofer băut aflat la volanul unui camion ia în trombă curba și, cu siguranță, l-ar fi ucis pe copilul vostru dacă acesta ar fi stăruit în neascultarea lui încă vreo câteva clipe.

Ce s-a întâmplat? Cuvintele voastre l-au aliniat pe copil voii voastre pentru viața lui, însă a fost nevoie ca adolescentul să aleagă să acționeze potrivit lor. Voia voastră nu era ca adolescentul să fie ucis de camion și nu voi ați fi „permis” accidentul, în cazul în care copilul nu asculta. Fiul vostru pășise dincolo de limitele voii voastre, de cele în care era protejat.

Poate că vecinii s-ar fi uitat la fiul vostru care se juca pe autostradă și ar fi zis: „Nu-mi vine să cred că îl lasă pe copil să se dea cu skateboardul pe drumul ăsta cu patru benzi! E limpede că e un părinte rău.” Însă nu acesta ar fi adevărul. Faptul că adolescentul vostru încalcă regulile puse de voi,

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

părinții, nu face din voi niște părinți răi. Copilul are voință liberă și el a ales pur și simplu să și-o exercite într-un mod care contravine voinței voastre. Când ați rostit acele cuvinte și copilul a hotărât în sfârșit să acționeze potrivit lor, adevărul despre voia voastră și purtarea copilului ***s-au aliniat.***

Dumnezeu Și-a exprimat voia prin Isus. El a stabilit principiile spirituale și legile naturale ale Pământului, pentru binele nostru. El încearcă să ne spună care sunt aceste principii. Dar noi Îl ascultăm? Le urmăm cu perseverență? Mai mult, rostim la rândul nostru voia lui Dumnezeu peste viața noastră? Repetăm ca un ecou voia cerului pentru viața noastră, aducând cerul pe pământ?

Când începem în sfârșit să acționăm potrivit Cuvântului lui Dumnezeu și apoi să rostim cu autoritate aceleași cuvinte, situația fizică se schimbă! Munții se mută! Tărâmul pământesc se aliniază cu realitatea cerului.

Comportamentul trupului nostru se va alinia Adevărului voii lui Dumnezeu pentru noi.

Dumnezeu este un Tată bun, un părinte bun și El nu vrea ca noi să murim. Însă noi suntem cei care trebuie să asculte cuvintele Lui și să aducă în concordanță Adevărul și datele empirice, cerul și pământul. Noi trebuie să facem legile Împărăției Lui să se aplice în circumstanțele noastre. Trebuie să trăim potrivit normelor cerului, chiar dacă viețuim pe pământ, fiindcă ele se aplică și aici! După cum

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

voia voastră pentru copilul vostru s-a aplicat la fel de mult înăuntrul casei ca în afara ei, voia lui Dumnezeu pentru noi se aplică aici, pe pământ, în aceeași măsură ca în ceruri.

Nu ar trebui să existe nicio discrepanță între autoritatea lui Dumnezeu în viața noastră cât timp locuim aici și cea exercitată asupra ei într-o zi, când vom locui în cer.

Desigur, trebuie să luptăm cu dorințele noastre lumești și cu înclinația spre păcat, dar Adevărul, așa cum este demonstrat în viața lui Isus, rămâne standardul de aur. Ne putem baza teologia pe viața lui Isus. El a venit să ne arate alegerile pe care le-a făcut Dumnezeu, ca părinte. El a acționat doar așa cum L-a văzut pe Tatăl, demonstrându-ne în felul acesta voia Lui pentru noi. Apropos, El nu Se răzgândește, așa cum facem noi, părinții de pe pământ! Dumnezeu este consecvent, credincios și demn de încredere.

Dați-mi voie să vă împărtășesc o situație din viața unei prietene, în care cerul a coborât pe pământ. În timpul primei săptămâni de seminarii intitulate „Trăiește plenar”, pe care tata le-a ținut în biserica noastră, prietena mea, Amy, ne-a spus povestea ei. Ne-a mărturisit că avusese zilnic niște migrene care o chinuiau teribil. Erau atât de supărătoare încât era nevoită să facă săptămânal injecții în scalp ca să poată suporta durerea. Trebuia să stea acasă într-o cameră întunecată, astfel că nu se putea bucura împreună cu soțul ei de viața lor de tineri căsătoriți. Când a văzut că nu exista

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

nicio speranță pentru rezolvarea problemei ei, a simțit că mai putea suporta situația. Atunci a început să apeleze la Dumnezeu. A căutat în Biblie să vadă care era voia Lui pentru sănătatea ei. A dat peste pasajul din Romani 8:11:

Și, dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, ***Cel ce a înviat pe Cristos Isus din morți va învia [însufleți] și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.***

Potrivit dicționarului, cuvântul *a însufleți* înseamnă „a veni la viață sau a învia”, iar *a învia* înseamnă „a face din nou (ceva sau pe cineva) puternic, sănătos și activ.” Cu alte cuvinte, Amy și-a dat seama că trupul ei putea fi readus în starea lui anterioară, de vigoare, sănătate și activitate, fără să mai lupte cu durerea.

Amy ne-a spus că, după ce s-a rugat împreună cu soțul ei, migrenele au încetat complet. Medicii nu aveau nicio explicație. Amy fusese eliberată pe deplin din strânsoarea chinuitoare a durerii!

Când am auzit povestea prietenei mele, m-am agățat cu toată puterea de ea. Și eu îmi doream înapoi trupul meu ADEVĂRAT, în starea pe care o intenționase Dumnezeu pentru el! Voiam să am și eu parte de restaurare.

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

Am hotărât că aveam nevoie să-mi bombardez mintea cu Cuvântul lui Dumnezeu, până când toate îndoielile mele dispăreau și până când ajungeam pe deplin convinsă că voia lui Dumnezeu era să mă vindece. Nu am dat fuga la altar să se roage alții pentru mine în primul weekend. Știam că trebuia să aștept până când inima mea era *convinsă* că dorința lui Dumnezeu pentru mine era să trăiesc o viață plenară și că doar *apoi* puteam solicita rugăciunea pentru vindecarea mea, așa cum spune pasajul din Iacov 5:14-15 (NIV):

Este vreunul printre voi bolnav? Atunci trebuie să cheme prezbiterii Bisericii și să se roage pentru el după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință îl va face pe cel bolnav sănătos; și Domnul îl va ridica...”

Mintea mea fusese deformată în urma durerii și a desfigurării fizice pe care o vedeam în oglindă în fiecare zi. Acum trebuia să mă văd cu ochii minții ca fiind sănătoasă și normală. Trebuia să privesc cu ochii spirituali și să văd cum aș arăta și cum ar fi viața ca ființă umană care trăiește *plenar*. Mi-am dat seama că trupul meu era special:

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Nu știți că trupul vostru este **templul Duhului Sfânt**, care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. **Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru**, care sunt ale lui Dumnezeu. (1 Corinteni 6:19-20)

VOIA LUI DUMNEZEU

...cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de Diavolul; căci Dumnezeu era cu El. (Fapte 10:38)

Ultimul verset nu spune că Isus a vindecat niște oameni, ci că i-a tămăduit pe toți, iar eu și voi facem parte din acest „toți”! Isus nu a respins niciodată un bolnav, spunându-i: „Pe tine nu te voi vindeca, fiindcă această boală are menirea de a te învăța o lecție.” ***Când cineva L-a rugat pe Isus să îl vindece, El nu a spus niciodată nu.***

Putem trage concluzia că nu este voia lui Dumnezeu ca noi să suferim de vreo boală. Desigur, ***putem*** învăța anumite lucruri când trecem prin suferința fizică, însă

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

nu e **nevoie** să învățăm în felul ceta. Voia lui Dumnezeu pentru noi nu este să învățăm așa, după cum nu ar fi fost voia voastră ca adolescentul vostru să învețe să nu se mai joace în stradă doar după ce ar fi fost lovit de camion. Dumnezeu este bun și de la El vin doar lucruri bune. Noi suntem ființe omenești înzestrate cu voință proprie, care trăiesc într-o lume căzută, plină de păcat, oameni care luptă împotriva unui dușman pe nume satana, care vrea să ne doboare pe toți dacă îi permitem să o facă.

Dumnezeu nu le dă oamenilor boli ca să îi învețe ceva, nici nu „permite” boala. Oamenii sunt cei care au îngăduit răul în lumea aceasta. Iar dacă noi Îi aparținem lui Isus și suntem părtași legământului pe care l-a făcut cu noi la cruce, atunci noi suntem cei care au îngăduit bolii să stea în trupul nostru. Chiar dacă nu am dorit-o, cel rău încearcă să o aducă asupra noastră, după care caută să dea vina pe Dumnezeu, singura noastră sursă de putere împotriva lui.

Dacă suntem copiii lui Dumnezeu, deja dispunem de toate lucrurile bune pe care le are El, cu condiția să credem doar acest Adevăr simplu. Însă poate că cineva din biserica voastră a spus: „Ei bine, felul în care definim noi *binele* și cel în care îl definește Dumnezeu sunt diferite. Dumnezeu îngăduie anumite lucruri pe care noi le considerăm rele, fiindcă El știe că ele se vor dovedi bune pentru noi în final. Cum putem și noi ce este cu adevărat bine și ce e rău?” Haideți să discutăm despre subiectul acesta. Desigur,

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

definiția pe care o dă un om nelegiuit „binelui” poate fi una distorsionată, dar dacă voi sunteți născuți din Dumnezeu, atunci duhul vostru este viu și percepe voia Tatălui. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu este înăuntrul vostru, astfel că voi puteți cunoaște ce este bun. De asemenea, puteți ști care este voia lui Dumnezeu. Ea nu trebuie să fie o taină pentru voi!

De asemenea, sunteți înzestrați de Dumnezeu cu o conștiință care discerne binele de rău. Aveți Duhul Sfânt, care este Sfătuitoarea voastră. Aveți gândirea lui Cristos, după cum spune 1 Corinteni 2:16. Puteți cunoaște înseși gândurile lui Dumnezeu, potrivit acestui pasaj! Conștiința pe care v-a dat-o Dumnezeu deosebește binele de rău. Cred că știți destul de bine ce este frumos, plăcut, corect, bun și drept. Veți discerne toate acestea mai ales dacă petreceți timp cu Dumnezeu. Atunci când petreceți timp cu o persoană, ajungeți să știți ce îi place și ce nu. Începeți să înțelegeți ce numește ea bine și ce numește rău.

Spuneți-mi atunci cum reușim să considerăm „bune” cancerul, orbirea sau moartea unui copil? În inima noastră, nu ni se pare corect să le numim bune. Nici conștiința noastră nu e împăcată cu perspectiva aceasta, iar explicația constă în aceea că boala nu vine de la Dumnezeu!

În lume se întâmplă anumite lucruri negative din pricina răului din inima oamenilor. Violența, rasismul, abuzul, adulterul, neglijența, defăimarea, bârfa și lipsurile

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

sunt pricinuite de oamenii aflați sub influența minciunilor vrăjmașului. Răul este absența lui Dumnezeu, iar atunci când oamenii nu Îi fac loc lui Dumnezeu în viața lor, pot ajunge să acționeze în moduri pline de furie, de cruzime, lăcomie, poftă, teamă sau răutate. Voința liberă a fost cel mai mare dar și totodată cea mai mare responsabilitate dată de Dumnezeu oamenilor.

Însă Domnul este atât de bun încât tot va face să ne bucurăm de lucruri bune chiar în timp ce ne luptăm cu o situație rea. Însă aceasta nu înseamnă că situația respectivă își are originea în El. Dacă ați pierdut o persoană dragă, dacă ați fost victima unor fapte cumplite sau dacă ați pierdut unele lupte în viață, nu vă simțiți descurajați și condamnați; Dumnezeu continuă să lucreze în a face ca și o situație rea să lucreze spre bine! El continuă să lupte pentru voi și El nu vă condamnă și nu mă condamnă niciodată. El pur și simplu ne iubește mai departe. Dumnezeu este părintele perfect!

Folosind din nou un exemplu din domeniul creșterii copiilor, imaginați-vă că odrasla voastră are o bicicletă. Aceasta este comoara sa de preț și se plimbă cu ea în fiecare zi. Imaginați-vă că sunteți multimilionari și că aveți multă influență în orașul vostru, motiv pentru care aveți și o mulțime de dușmani. Într-o zi, copilul vostru ajunge cu bicicleta într-un cartier din oraș în care l-ați avertizat să nu meargă. Un bătaș plătit de unul dintre dușmanii

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

voștri vede că i s-a ivit ocazia să acționeze când îl zărește pe copilul vostru mergând pe o alee întunecată. Vine, îl împinge de pe bicicletă, îl lovește, îl amenință și apoi îi fură bicicleta.

Când copilul ajunge acasă șchiopătând, lovit și cu ochii în lacrimi, îi spuneți: „O, ce minunat că ai avut parte de experiența asta! E foarte bună pentru tine! În ultima vreme nu m-ai ascultat sută la sută, așa că îl voi lăsa pe bătauș să scape basma curată. În felul acesta, vei învăța lecția iertării”? Nu prea cred!

Un părinte bun va reacționa într-un mod plin de compasiune și de grijă. Știu ce aș face eu într-o asemenea situație: l-aș strânge în brațe pe copil, i-aș bandaja rănila și apoi i-aș cumpăra o bicicletă mai bună decât cea veche! După aceea, mi-aș folosi puterea și influența pentru a-l aduce pe bătaușul acela în fața justiției. Astfel, ca părinte, aș face ca situația rea să aibă un rezultat bun. Copilul meu ar primi o bicicletă mai bună decât cea pe care a avut-o înainte. Cu toate acestea, nu eu *am cauzat* sau *am îngăduit* răul.

PROVOCAREA DE TREIZECI DE ZILE

Dați-mi voie să repet: putem cunoaște voia lui Dumnezeu pentru viața noastră privind la exemplul lui Isus. Când citim despre viața Lui, în mintea noastră se clarifică lucrurile și

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

ne crește credința, în ciuda tuturor vocilor pe care le auzim în jur. În săptămânile de după acele prime raze, am început ceea ce eu am numit „provocarea de treizeci de zile pentru vindecare”. Am simțit că Duhul Sfânt mă provoca să-mi saturez viața cu Adevărul Lui. Mi-am rezervat treizeci de zile în care am lăsat deoparte orice glas care vorbea despre frică, moarte sau ruină, inclusiv televizorul, radioul, revistele sau alte materiale tipărite.

Am petrecut treizeci de zile rostind cu voce tare treizeci de versete despre vindecare cel puțin de trei ori pe zi. După aceea, declaram adevărul lor cu privire la trupul meu. La fiecare sfârșit de săptămână, participam la trei servicii la biserica mea, unde tata ținea seminarii pe tema „Trăiește plenar”.

Mă duceam acasă și spuneam: „***Trupule, vei reacționa la Cuvântul lui Dumnezeu pe care tocmai l-ai auzit. Durere, ai fost înfrântă de Isus și nu mai ai dreptul să rămâi în trupul meu. Tumoare, îți poruncesc să mori din rădăcini. Coloană vertebrală, îți poruncesc să te curbezi și să nu-mi mai provoci dureri.***” Concentrarea atenției asupra Bibliei m-a ajutat să devin convinsă că vindecarea se aplica situației mele.

Reclamele și programele de la televizor sunt deseori plin de teamă, boală și moarte, așa că am închis televizorul. Am dat la o parte orice distragere. Am postit de la folosirea rețelelor de socializare și a internetului, cu excepția părții

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

care ținea de munca mea. Eram hotărâtă să inund fiecare celulă a trupului meu cu Adevărul. ***Negativismul e un ucigaș al vieții, așa că mi-am păzit cu atenție ochii și urechile, ca prin ele să pătrundă doar lucruri pozitive.***

Credința (acordul cu Dumnezeu) vine într-un singur mod: ascultând Cuvântul Lui până când el devine în inima noastră mai mare decât problema (Romani 10:17). Vedeți voi, doar cuvintele lui Dumnezeu sunt vii și lucrătoare. Cuvintele mele din cartea aceasta adresate vouă pot să aducă speranță inimii voastre, dar ele nu sunt vii. Pe de altă parte, cuvintele lui Dumnezeu sunt „cuvinte spirituale” și ale aduc efectiv viață duhului vostru. Pasajul din Proverbe 4:20-23 (NLT) spune:

Copilul meu, fii atent la ce îți spun. Ascultă cu băgare de seamă cuvintele mele. Nu le pierde din vedere. Lasă-le să pătrundă până în adâncul inimii tale, căci ***ele aduc viață celor ce le găsesc și vindecare întregului lor trup.*** Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci ea stabilește cursul vieții tale.

Contează ce sădim în inima noastră, fiindcă acea sămânță va crește. Neurologul Caroline Leaf declară că un creier are nevoie de douăzeci și unu de zile să renunțe la un tipar vechi de gândire și de alte douăzeci și unu pentru

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

a crea noi tipare de gândire. Asta este ce am făcut eu de fapt, deși pe atunci nu citisem rezultatele cercetărilor ei. Mi-am pus deoparte aproximativ o lună pentru a sorta bagajul emoțional negativ pe care îl acumulasem și apoi încă o lună, provocarea mea de treizeci de zile, pentru a clădi afirmații pozitive despre sănătatea mea.

În cartea sa intitulată „Pune-ți creierul în funcțiune. Cheia fericirii, gândirii și sănătății la maxim”, dr. Leaf declară:

Gândurile sunt lucruri reale, fizice, care ocupă teritoriul minții. Clipă de clipă, zi după zi, voi schimbați structura creierului vostru prin modul în care gândiți. Atunci când sperăm, aceasta presupune o activitate cerebrală care schimbă structura creierului nostru, îndreptându-l într-o direcție pozitivă și normală.

Apropo, a gândi pozitiv este un principiu biblic. Cuvântul lui Dumnezeu a răsturnat structurile negative din mintea mea și a început să construiască imagini normale, ale unei stări bune de sănătate. În săptămânile de la sfârșitul acelei veri, am meditat în fiecare zi la pasajele biblice despre vindecare, la promisiunile lui Dumnezeu. Am devenit convinsă că această boală nu era voia lui Dumnezeu și

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

că nu așa m-a creat El să fiu. Ioan 10:10 spune: „Hoțul nu vine decât să fure, să junghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug.” După cum spuneam, trebuia să înfrunt realitatea pe care o vedeam pe tărâmul fizic, dar să primesc Adevărul meu din Scriptură.

Pentru mine, a fost nevoie de treizeci de zile pentru a contura în inima mea o imagine nouă a stării mele de sănătate. Pentru voi, poate va fi nevoie doar de trei zile sau de trei minute! Dacă este vorba despre o boală cronică, una cu care vă confrunțați de multă vreme, poate veți avea nevoie de trei luni sau mai mult înainte ca inima voastră să fie pe deplin convinsă. Important este să rămâneți consacrați procesului și să vă păziți inima.

În cele din urmă, într-o seară de la sfârșitul celor treizeci de zile, eram în camera mea când am ajuns în punctul dorit. Semănasem Cuvântul viu al lui Dumnezeu în inima mea, iar el a adus vindecare minții mele. Mă puteam vedea pe mine însămi fiind sănătoasă! Simțeam că duhul meu tresălta în mine de bucurie, ca un copil care a primit de Crăciun un magazin *întreg* cu jucării! Ceva din interiorul meu a făcut o rotație de o sută optzeci de grade, astfel că acum mă puteam vedea sănătoasă. Aveam imaginea aceasta în minte. Cunoștințele din mintea mea despre vindecare coborâseră în sfârșit în inimă și atunci am știut că lucrarea s-a sfârșit, așa cum a spus Isus când era pe cruce (Ioan 19:30).

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

Obrajii îmi erau brăzdați de lacrimi în timp ce mă închinam lui Dumnezeu pentru ceea ce îmi dăruise deja! Sănătatea îmi aparținea! Era un dar gratuit, așa cum este și mântuirea. În sfârșit, fusesem conectată la Sursa Puterii, iar prin mine au început să curgă valuri de bucurie și viață. I-am spus lui Jason ce se întâmpla și am hotărât amândoi ca a doua zi să mergem la biserică și să cerem prezbiterilor să se roage pentru vindecarea mea.

În acea dimineață de duminică, am mers în față, la altar, și le-am cerut să se roage în acord cu noi, știind că aceea era ziua în care urma să primesc vindecarea. Puterea lui Dumnezeu m-a lovit cu o asemenea intensitate încât am început să plâng. Am știut în inima mea că boala a fost învinsă! Prezbiterii m-au uns cu untdelemn, ca simbol al prezenței lui Dumnezeu care mă atingea. Am marcat în mintea mea momentul respectiv ca pe acela în care mi-am întins mâinile în sus și am zis: „Da, Doamne, primesc darul Tău gratuit al sănătății pentru trupul meu. Facă-mi-se potrivit Cuvântului Tău!”

CREDINȚA ESTE DOVADA MEA

Am notat în Biblia mea data și ora la care am avut experiența aceea și ele au fost pentru mine dovada că am fost vindecată. Dar, ce credeți că s-a întâmplat? În trupul meu nu a părut să aibă loc nicio schimbare. (Aud cumva

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

un suspin care trădează dezamăgirea?) Când am plecat în ziua aceea de la biserică, nimic nu se schimbase încă în plan fizic, însă în cel spiritual, fusesem vindecată. Când am urcat în mașină ca să ne întoarcem acasă, trupul meu arăta la fel și senzațiile din el erau neschimbate, însă nu conta. Eu aveam o imagine diferită cu privire la mine însămi. ȘTIAM că am fost vindecată în momentul acela. Lucrarea se încheiase. Cuvântul lui Dumnezeu era ADEVĂRUL MEU, în ciuda a ceea ce spunea situația exterioară.

Isus a zis în Marcu 11:24: „De aceea vă spun că, orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați și primit *și-l veți avea.*” Iar în Evrei 11:1 (KJV) citim următoarele: „Acum, credința este *substanța* lucrurilor sperate, *dovada* lucrurilor nevăzute.”

Cu alte cuvinte, nu trebuie să vedeți răspunsul pe tărâmul fizic înainte să începeți să-I mulțumiți lui Dumnezeu pentru el. Credința pe care o aveți în interior este singura dovadă de care aveți nevoie pentru ca orice lucru pe care l-ați cerut să fie deja al vostru.

Observați că, potrivit textului biblic, situația *este* rezolvată și *veți* primi lucrul cerut. Uneori, există o perioadă scurtă între momentul credinței, când vă rugați, și cel în care lucrul pentru care vă manifestați credința se materializează în lumea fizică. Poate exista un interval între „Amin” și „Iată lucrul cerut!” Acesta este răstimpul în care trebuie să luptați pentru a rămâne în acord cu Cuvântul

POVESTEA MEA ADEVĂRATĂ

lui Dumnezeu. Dacă începeți să fiți din nou de acord cu simptomele bolii, nu mai sunteți în acord cu Dumnezeu.

Eu a trebuit să fiu atentă la ce am spus și am gândit după rugăciunea din ziua aceea. Am notat data în care am făcut rugăciunea pentru vindecare și mi-am amintit mie însămi: „Atunci a avut loc vindecarea mea în lumea spirituală, deși trupul meu nu a reacționat încă față de acest Adevăr.”

Tatăl meu a spus în ziua aceea la biserică: „Valuta forte a cerului este credință; ea poate fi folosită ca să obțineți orice aveți nevoie și face parte din voia lui Dumnezeu pentru viața voastră.” Cuvintele acestea mi-au rămas întipărite în minte. Nu ne-ar trece niciunuia prin minte că putem ieși dintr-un magazin cu un cărucior plin de haine fără să plătim pentru ele. Cu toate acestea, deseori ne așteptăm să intrăm în prezența lui Dumnezeu și să primim în mod magic vindecarea, fără să avem credință. Trebuie să existe o „tranzacție” între voi și Dumnezeu, pentru ca El să poată să vă dea ceea ce cereți. Nu puteți fi plăcuți lui Dumnezeu și nici nu puteți primi ceva de la El fără să aveți credință!

Evrei 10:38 spune: „Și cel neprihănit va trăi prin credință; dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el.” Știți că lui Dumnezeu Îi face plăcere să dea lucruri bune? Dar atunci când nu trăim „prin credință”, Dumnezeu nu ne poate da nimic bun și, prin urmare, Îl lipsim de plăcerea de a ne dăruia.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Plăcerea lui Dumnezeu de a ne dăruia seamănă cu cea a unui părinte care e încântat să cumpere un cadou uimitor copilului său de Crăciun. Dacă sunteți și voi ca mine, vă place să găsiți cadouri speciale pentru copiii voștri și vă imaginați plăcerea și reacția lor. Dar, dacă fiul meu s-ar trezi în dimineața de Crăciun și ar zice: „Mamă, nu cred că mi-ai cumpărat niciun cadou de Crăciun. Nu cred că ești o mamă bună, așa că nu vreau să ies din camera mea în dimineața de Crăciun. Voi sta aici, bosumflat, și mă voi juca cu jucăriile mele vechi și stricate.” Situația ar fi dureroasă pentru mine, ca părinte, și nu ar fi prea plăcută nici pentru copilul meu.

Opusul acelei atitudini lipsite de bucurie este exemplificat de copilul care sare din pat și chiuie de încântare înainte să vadă bradul înconjurat de cadouri, fiindcă se așteaptă ca părinții să îi fi adus ceva frumos. O asemenea reacție ne face să ne simțim părinți buni și ne umple de încântare când vedem bucuria pură și așteptarea din ochii copilului.

Și Dumnezeu este fericit să vadă că suntem bine, bucuroși, în siguranță și plini de pace. Însă toate aceste lucruri bune vin prin credință.

Dar ce este credința? Este încrederea fermă, neclintită în Dumnezeu. Este atitudinea care spune: „Orice afirmă El este adevărat”, e convingerea deplină că Dumnezeu are puterea de a face tot ce a promis.

Cum dobândim credința? *Credința vine prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu.* Când auzim verset după verset, adevăr după adevăr, în mintea noastră se clădește o fortăreață care poate rezista oricărui șiretlic al celui rău. Gândurile negative, pline de teamă încep să ricoșeze când se izbesc de ea, aidoma săgeților care lovesc un zid de piatră.

Tatăl meu a conceput multe ilustrații bune pentru acest principiu al credinței și voi împrumuta una dintre ele. (Mulțumesc, tată!) El a spus astfel: să zicem că cineva a scris un cec de cincizeci de mii de dolari pe numele vostru. Persoana respectivă este un miliardar, așa că sunteți convinși, fără umbră de îndoială, că acel cec are acoperire. Pe el este scris numele vostru, alături de toate zerourile acelea. Nu ați fi foarte încântați? Nu ați țopăi de bucurie? Nu v-ați gândi imediat cum veți cheltui banii? Eu așa aș face!

Dar, stați puțin. Aveți *efectiv* cei cincizeci de mii de dolari în mână? Nu încă. Acel cec este o hârtie prin care vă e promisă suma de cincizeci de mii. Însă cecul este dovada celor cincizeci de mii de dolari pe care i-ați primit. Singurul mod în care nu veți pune mâna pe bani e dacă nu credeți că acel cec e real și, prin urmare, dacă nu mergeți la bancă să îl încasați.

Dacă știți că aveți banii aceia, veți începe să vă purtați ca un om care e mai bogat acum cu cincizeci de mii de

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

dolari. Veți începe să faceți planuri cu privire la felul în care-i veți cheltui.

Voi aveți din partea lui Dumnezeu o promisiune care declară: „Rugăciunea făcută cu credință îl va face bine pe cel bolnav și Domnul îl va ridica” (Iacov 5:15a, NIV). Dacă voi credeți promisiunea aceasta, veți începe să acționați ca și cum ea vă aparține deja. Veți începe să vă imaginați ce veți face când vă veți simți bine. Veți începe să vă vedeți sănătoși. Dar, dacă nu credeți promisiunea, nu veți acționa niciodată potrivit ei.

Biblia este cecul lui Dumnezeu. Ea ne spune ce ne-a dat El deja. Singurul mod în care nu veți primi ce v-a promis este dacă nu credeți promisiunea și nu treceți la acțiune! Dumnezeu ne-a spus mie și vouă Adevărul când ne-a promis că putem trăi bucurându-ne de sănătate. El ne-a dat o carte întreagă plină de „cecuri” sau promisiuni. Noi trebuie doar să începem să acționăm ca unii care sunt deja în posesia unei stări bune de sănătate!

Așa am făcut eu timp de două săptămâni după acea rugăciune făcută în acord cu prezbiterii bisericii, iar rezultatele au fost uimitoare.

CAPITOLUL 2

VINDECATĂ RADICAL

„Dintr-o săritură a fost în picioare și a început să umble. A intrat cu ei în templu, umblând, sărind și lăudând pe Dumnezeu. Tot norodul l-a văzut umblând și lăudând pe Dumnezeu. Îl cunoșteau că era cel ce ședea la poarta «Frumoasă» a templului, ca să ceară de pomană, și s-au umplut de uimire și de mirare pentru cele ce i se întâmplaseră.”

Fapte 3:8-10

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

În următoarele două săptămâni de după rugăciunea făcută pentru mine, în corpul meu nu s-a petrecut nicio schimbare fizică pe care să o fi putut observa. Cu toate acestea, continuam să Îi mulțumesc lui Dumnezeu că fusesem deja vindecată când m-am rugat și știam că era doar o chestiune de timp până când trupul meu urma să reflecte convingerea mea.

Lauda și închinarea au devenit esențiale în această perioadă de „odihnă și așteptare”. Ascultam cântece care mă invitau la meditație și Îi spuneam lui Dumnezeu cât de bucuroasă eram să fiu vindecată. Îi mulțumeam că mă vindeca. Mă închinam Lui. Inima mea era constant plină de pace și încredere în privința aceasta. Meditam la soluție, nu la luptă.

Pentru mine, lucrurile stăteau astfel: Judecătorul întregului univers dăduse deja o hotărâre în favoarea mea. El declarase că eram „vindecată”. Acum, simplul fapt că nu puteam vedea efectele acelei vindecări nu însemna că ea nu era reală. Eu continuam să cred cuvintele Judecătorului, care mi se aplicau mie și trupului meu.

Chestiunea sănătății mele a fost soluționată în curtea cerului și pe tărâmul inimii mele. Căzul era încheiat.

28 SEPTEMBRIE 2010

Într-o seară, m-am dus la culcare cu dureri musculare mari. Mi-am urmat rutina obișnuită dinainte de somn, m-am spălat pe dinți, am rostit pasajele din Scriptură, dar apoi am făcut ceva ce nu făcea parte din ritualul de seară. Cu gândul în altă parte, m-am cântărit. Apoi m-am ghemuit în pat.

În noaptea aceea nu m-am zvârcolit în pat. De fapt, cred că am avut cel mai bun somn de care m-am bucurat vreodată!

A doua zi dimineața, m-am ridicat amețită în șezut când a sunat alarma. Am gemut. Îmi simțeam abdomenul de parcă aș fi făcut prea mult sport cu o zi în urmă. M-am întins înapoi pe spate și i-am zis lui Jason: „Ce am făcut ieri de am azi febră musculară la burtă?” Jason s-a uitat la mine cu un singur ochi deschis, după care și-a îndreptat privirea spre abdomenul meu. Pe chipul lui somnoros s-a întipărit o expresie care trăda șocul.

„Amy, uită-te la corpul tău!”

M-am uitat în jos și mi-am atins abdomenul.

Pentru prima oară în nouă ani, abdomenul meu era plat și moale.

Umflătura care ieșise atâta vreme proeminent în afară dispăruse cu totul! Am rămas cu răsuflarea tăiată.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Am coborât din pat și am făcut câțiva pași pe picioarele tremurânde. Entuziasmul a început să-mi pompeze prin vene. M-am aplecat și mi-am atins cu ușurință degetele picioarelor. Nu mă simțeam deloc înțepenită.

Mi-am ridicat bluza și am observat că buricul meu, care fusese scos în afară timp de nouă ani, era din nou normal.

Am dat fuga la oglindă, șocată. Eram mult mai mică și mai slabă decât înainte, așa că m-am ciupit să mă asigur că nu visam.

Am hotărât să mă cântăresc și să mă măsoar. Singurul motiv pentru care îmi știam circumferința taliei era acela că îmi fuseseră luate măsurile pentru o rochie de nuntă. Întrebarea croitoresei din ziua aceea fusese: „Ești însărcinată?” Am urcat pe cântar. M-am uitat de trei ori la afișaj.

PIERDUSEM ȘASE KILOGrame PESTE NOAPTE!

Am luat centimetrul și mi l-am întins în jurul taliei. Înainte, măsura bustului și a taliei fuseseră identice. Acum, între ele era o diferență de douăzeci și trei de centimetri.

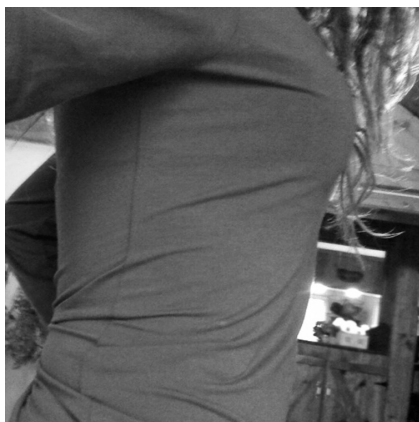
PIERDUSEM DOUĂZECI ȘI TREI DE CENTIMETRI ÎN TALIE!

VINDECATĂ RADICAL

Șocul începea să lase loc lacrimilor de mulțumire. Jason mi-a atins coloana. Vertebrele nu mai ieșeau în afară. Zona lombară avea din nou curbura normală și, pentru prima oară după ani de zile, mă simțeam flexibilă și relaxată. Aproape am amorțit în urma torentului de emoții: bucurie, șoc, fericire și uimire!

Dumnezeu îmi supusese efectiv trupul unei intervenții chirurgicale în timp ce dormeam. Ușorul disconfort pe care-l simțeam probabil că era pricinuit de organele care își reveneau la poziția lor normală (ca la o femeie după naștere) și de mușchii abdominali care fuseseră „dezactivați” timp de nouă ani, iar acum aveau de susținut dintr-o dată cutia toracică. Tumoarea dispăruse din abdomenul meu!

Mi-am făcut o poză (mai jos) și i-am trimis-o mamei. A fost prima poză făcută după vindecarea mea, îmbrăcată cu un tricou pe care nu l-aș fi îmbrăcat niciodată înainte fără să port ceva deasupra.

***PRIMA POZĂ
CU NOUL
MEU TRUP,
ÎN DIMINEAȚA
MINUNII
MELE***

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Două minute mai târziu, am primit un telefon de la mama și, după ce m-a auzit explicându-i câteva momente ce se întâmplase, mi-a zis: „Vin chiar acum până la voi!” A venit în grabă la noi acasă. Când a intrat înăuntru și mi-a văzut mijlocul care era acum într-un totu proporțional, a început să plângă. Primul lucru pe care l-a făcut a fost să mă strângă tare în brațe. Înainte, când mă îmbrățișa, parcă ar fi avut în față o femeie însărcinată. Abdomenul meu stătea între noi. Însă acum mă putea ține strâns lângă ea.

DIFEERENȚA DUPĂ OPT ORE!

***ÎNAINTE ȘI DUPĂ:
CU 6 KG ȘI 23 CM MAI PUȚIN!***

A chemat toată familia să ne întâlnim mai târziu la ei acasă. Când am intrat în hol, frații și surorile mele au început să lăcrimeze când m-au văzut. N-am îmbrățișat cu toții zâmbind.

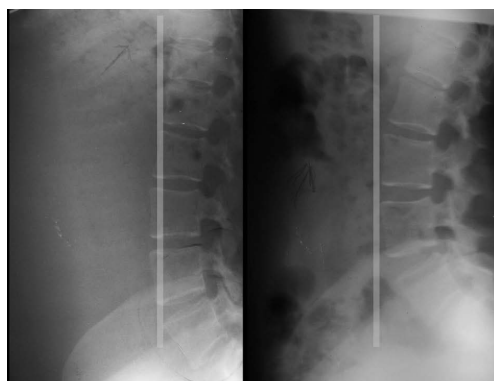

VINDECATĂ RADICAL

Weekendul următor, mulți dintre oamenii de la biserică m-au văzut și au început să-și zică între ei pe șoptite: „Ce s-a întâmplat cu corpul ei? Uită-te la talia ei!” Nu eram pregătită încă să împărtășesc povestea mea înainte ca medicul de familie să confirme ceea ce eu știam deja.

O săptămână mai târziu, am mers la doctoarița care mă mai consultase de câteva ori și ea a rămas la rândul ei șocată. Mi-a palpat abdomenul, întrebându-mă ce s-a întâmplat. Mă apăsa ba într-un loc, ba în altul, întrebând: „Aici te doare?” „Nu, răspundeam eu. Dumnezeu m-a vindecat!” În cele din urmă, a recunoscut: „Ei bine, *oricine* a făcut asta se pare că ți-a făcut o mare favoare!” Mi-am zis în sinea mea: „Așa e!”

Mi-am făcut raze și diferența surprinsă de ele e uluitoare. În razele „de după” se poate vedea curbura normală a coloanei vertebrale.

ÎNAINTE

*Coloana e dreaptă,
intestinele nu sunt la locul
lor, iar în abdomen există
o excrescență.*

DUPĂ

*Coloana e curbată,
intestinele sunt la locul
lor, iar excrescența a
dispărut.*

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Am adăugat o linie verticală în imagine, ca să puteți compara curbura coloanei. Dar, dincolo de aspectul ei, felul în care mă simțeam diferea cu totul de starea mea dinainte. Fiecare mușchi părea acum atât de relaxat și durerea dispăruse!

În primele câteva săptămâni, m-am simțit destul de neîndemânatică, din pricina lipsei tonusului muscular al abdomenului, fiindcă mușchii aceia nu mai fuseseră folosiți cum se cuvine de ani de zile. Trunchiul meu nu era deloc în formă. De fapt, am și încasat o trântă și m-am lovit la coaste pentru că trunchiul meu nu avea forța necesară pentru a amortiza căzătura. (Antrenorii de fitness vă vor spune că modul cel mai bun de a evita accidentările este să vă întăriți musculatura trunchiului!) Eu a trebuit să lucrez la îmbunătățirea treptată a tonusului meu muscular.

În ciuda neîndemânării mele, am început îndată să mă bucur de noul meu corp. Aveam impresia că făceam atât de multe lucruri pentru prima dată! Totul era nou pentru mine. Mă puteam mișca și întinde în moduri de care nu fusesem capabilă înainte. Formele corpului meu erau din nou armonioase. Puteam sta în picioare ore întregi, cum fac deseori în rolul de lider de închinare al bisericii.

Orice durere a dispărut și nu m-a mai deranjat de atunci încolo! Am avut bucuria să împărtășesc povestea mea bisericii și toți cei care mă cunoșteau de ani de zile au plâns auzind-o. Nimeni nu putea nega că avusesem parte de atingerea puterii supranaturale a lui Dumnezeu!

COPIII CREDINȚEI MELE

Vă amintiți „rugăciunea Anei” făcută de mine? La un an după vindecare mea, la cea de-a doua aniversare a noastră, ne-am rugat pentru copii: o fetiță cu părul castaniu, cârlionțat, și cu ochii de un albastru deschis, și un băiețel care să semene cu Jason. (Nu știu de ce ne-am rugat pentru primii *doi* copii ai noștri, dar așa am făcut. Ha-ha!) De asemenea, ne-am rugat ca primul nostru copil să fie foarte înțelept și puternic, înzestrat cu un dar profetic.

Mi-au dat târcoale gânduri pline de teamă, cum li se întâmplă tuturor femeilor, întrebându-mă dacă puteam rămâne însărcinată. „Dacă ceva nu e în regulă în interior? Dacă nu sunt pe deplin vindecată? Dacă nașterea nu poate decurge bine?” Dușmanul mi-a șoptit tot felul de minciuni în luna aceea. „Taci din gură, satan!” îi spuneam de fiecare dată când îmi veneau astfel de gânduri.

Într-o dimineață, la aproape o lună după ce ne-am rugat, mi-am făcut pe furiș un test de sarcină chiar după ce am ajuns la biserică pentru niște întâlniri. Nu aveam niciun simptom de sarcină, doar că nu mă mai puteam opri din mâncat mâncare italiană! De săptămâni întregi nu îmi doream altceva de mâncare. Jason începuse deja prima întâlnire, dar eu m-am strecurat afară să-mi fac testul.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Când au apărut pe test cele două liniuțe roz, m-am uitat încă o dată la el. Era pozitiv! Ochii mi s-au umplut de lacrimi de bucurie și am început să zic iar și iar: „Avem un bebeluș!” Am alergat spre sala de întâlnire, sperând să îl prind pe Jason înainte să fi început să vorbească persoana responsabilă, dar era prea târziu.

Am încercat să mă liniștesc și să mă port ca de obicei, răstimp în care de-abia îmi puteam stăpâni entuziasmul. Probabil că am avut un zâmbet caraghios pe față în vreme ce persoana din față vorbea despre felurite proceduri... bla, bla, bla... Nu am auzit un cuvânt din tot ce spunea. Ha-ha! Așteptarea mi se părea o adevărată tortură. De îndată ce s-a încheiat întâlnirea, l-am luat pe Jason de mână și l-am tras după mine în biroul meu.

Când am închis ușa, mi-a zis: „Ești însărcinată, nu-i așa?”

„De unde ai știut?” l-am întrebat cu răsufierea tăiată.

„Păi ne-am rugat pentru asta, nu-i așa?” mi-a răspuns el râzând, în timp ce m-a luat în brațe.

După o sarcină lipsită de orice dureri, în timpul căreia spatele nu m-a deranjat *niciodată*, am adus-o pe lume pe frumoasa noastră fică. Trupul meu a funcționat perfect, fără complicații, și toată experiența a fost minunată. De fapt, nu am avut nicio intervenție și nu mi s-a administrat niciun medicament în timpul nașterii. În clipa în care m-am uitat în ochii larg deschiși ai acelei fete de

trei kilograme, mi-am dat seama că acesta era punctul culminant al călătoriei credinței mele.

Am hotărât să-i punem numele Journey Taylor, datorită călătoriei credinței pe care am avut-o de străbătut ca să o avem pe ea. Astăzi, este o fetiță incredibil de înțeleaptă, isteată și puternică, șatenă și cărlionțată, cu ochii de un albastru deschis. Seamănă cu o miniatură a mea. La vârsta de un an, vorbea în propoziții complete și purta cu ușurință conversații cu adulții. Una dintre primele ei propoziții a fost: „Slavă lui Isus!” Fiica noastră e o adevărată bucurie și e mereu lăudată pentru istețimea ei.

Nouăsprezece luni mai târziu, Dumnezeu ne-a binecuvântat cu a doua minune a noastră, Dawson James, care e leit tatăl lui. E lipicios, puternic, chipeș și carismatic. Eu îl numesc scânteia bucuriei mele, fiindcă luminează încăperea atunci când intră în ea și poate fi auzit de la un kilometru! Ne bucurăm de personalitatea lui uimitoare și de energia lui fizică inepuizabilă.

Patru ani mai târziu, ne-am rugat ca familiei noastre să îi fie adăugată încă o binecuvântare și, nouă luni mai târziu, l-am avut pe Revere Everett. Cu părul blond, cu ochii lui albaștri și cel mai cald zâmbet pe care l-ați văzut vreodată, el e, fără îndoială, cel mai liniștit, mai calculat și mai metodic copil al meu.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Îmi place la nebunie să fiu mamă! Trăiesc visurile pe care le-am avut când eram mai tânără și sunt nespus de recunoscătoare.

Dacă durerea pe care am suferit-o timp de nouă ani ar fi continuat, nu cred că aș fi putut purta un copil, nici să am sarcini și nașteri normale. Dar Tatăl meu este mai mare decât orice problemă!

Vreau să vă împărtășesc experiențele altor câtorva oameni care au fost vindecați radical. Îmi doresc să înțelegeți că există speranță pentru ORICE situație cu

care vă confrunțați. În timp ce am participat la seria de seminarii intitulate „Trăiește plener”, în timpul provocării mele de treizeci de zile, am auzit mărturie după mărturie despre miracole supranaturale. Relatările acestea au aprins cu adevărat speranța în inima mea. Vreau să aveți și voi aceeași speranță. Dați-mi voie să vă povestesc alte câteva situații imposibile pe care Dumnezeu le-a schimbat cu totul!

ASTMATICĂ DE O VIAȚĂ

În duminica în care am împărtășit la biserică povestea vindecării mele, Sarah a fost mișcată. Se lupta cu un astm cronic de când era de câțiva ani. Însă viața ei urma să se schimbe pentru totdeauna. Iată povestea ei uimitoare, în înseși cuvintele ei:

Când eram foarte mică, am început să am simptome de astm. Îmi aduc aminte cât de speriată eram de fiecare dată când aveam o criză. Senzația căilor respiratorii blocate și a luptei pentru fiecare gură de aer mi-a rămas adânc imprimată în minte. De multe ori, mama trebuia să mă ducă la urgență, fiindcă inhalatoarele nu mă ajutau. În timp ce ea conducea, eu stăteam în mașină și respiram șuierător, iar vârfurile degetelor mă furnicau din

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

cauza lipsei de oxigen. Nici nu mai știu de câte ori am ajuns la spital în anii copilăriei mele. Mama lucra în schimbul de noapte la unitatea de primire a urgențelor, așa că uneori mă lua cu ea la muncă, fiindcă deseori crizele mele de astm se declanșau în timpul nopții.

Doctorii spuneau mereu: „Copiii scapă de problema asta când mai cresc”, dar, deși am înaintat în vârstă, eu nu am scăpat. Atunci au trecut de la: „Va scăpa când va mai crește” la: „Va fi bine și va putea duce o viață normală, câtă vreme e respectă prescripția primită.” Undeva, pe parcurs, am acceptat spusele lor. Am învățat să iau întotdeauna cu mine inhalatorul și, când acesta nu făcea față, să înghit o pastilă de Prednisone, un steroid cu efecte secundare neplăcute. Acesta a devenit modul de meu de viață. Dormeam cu un inhalator sub pernă și aveam întotdeauna unul în geantă.

Mama mea avea credință mare în Dumnezeu. Când fratele meu mai mare a fost diagnosticat cu cancer, a refuzat să accepte diagnosticul. L-a sunat pe păstorul ei și s-au rugat pentru el. Au trecut douăzeci de ani de atunci. Fratele meu a fost, într-adevăr, vindecat de cancer.

S-a rugat și pentru mine și a cerut mai multor păstori să se roage să fiu vindecată de astm. Însă nu

a trecut nicio zi în care să nu folosesc inhalatorul. Problema nu era că nu credeam în puterea lui Dumnezeu de a mă vindeca. Văzusem dovezi că minunile pot avea loc. Sinceră să fiu, mă bucuram când alții primeau vindecare, iar eu continuam să-mi trăiesc viața. Am folosit aceleași inhalatoare și corticosteroizi de aproape treizeci de ani! Într-adevăr, doctorii au avut dreptate: astmul nu este o condamnare la moarte dacă respecti prescripția primită.

Dar de ce îndur boala când pot trăi o viață plină?

Soțul meu, Stephen, și eu frecventăm de un an Biserica Faith Life din Ohio. În luna octombrie, în timpul unui serviciu de duminică, o doamnă pe nume Amy s-a ridicat și a mărturisit despre felul în care o vindecat-o Dumnezeu. În timp ce povestea cum fusese la mulți doctori sperând să primească un răspuns, a spus ceva ce m-a atins profund. A afirmat că medicii i-au zis că nu știau de ce corpul ei era în felul acela, dar că aceasta era „normalitatea” ei, așa că ea a acceptat-o.

Mi-am dat seama imediat că și eu alesesem să accept situația și ceea ce îmi spusese doctorii. Am realizat că, în felul acesta, avusesem mai mare

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

încredere în cuvintele lor decât în Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia.

Am început să plâng necontrolat, tremuram și am înțeles că acesta era motivul pentru care nu avusesem parte de vindecare în toți acei ani. În timp ce ea continua să ne spună povestea ei, eu ședeam pe scaun plângând. Însă, în același timp, am știut că Dumnezeu mă vindecase.

A doua zi dimineața, m-am trezit și nu am folosit inhalatorul. Când m-am apucat de treabă, pregătindu-mă pentru ziua pe care urma să o petrec la grădina zoologică împreună cu băieții mei, mi-am dat seama că nu am luat nici medicamentele pe care le înghițeam de obicei. Am simțit frica și anxietatea sporind, după care căile mele respiratorii au început să se blocheze. Ce se întâmpla? Nu fusesem vindecată cu adevărat?

Aveam două opțiuni: să cedez fricii și să folosesc inhalatorul sau să vorbesc fricii. Am ales să îi vorbesc! Am pus mâna pe Biblie și pe niște bucăți de hârtie, și am început să scriu versete despre vindecare. În timp ce scriam, le rosteam cu voce tare. M-am întors la prânzul pe care îl aveam de pregătit pentru băieți și am continuat să spun acele versete corpului meu. În câteva minute, toată

VINDECATĂ RADICAL

presiunea din pieptul meu a cedat și respirația șuierătoare a încetat!

Țimp de câteva minute, în dimineața aceea, când am început să simt că mi se blochează căile respiratorii, recunosc, am pus la îndoială vindecarea mea. Însă gândul acela a fost trecător. Când am deschis Biblia, am început să citesc următorul pasaj din Matei 9:22:

Isus S-a întors, a văzut-o și i-a zis:
„Îndrăznește, fiică! Credința ta te-a
tămăduit.” Și s-a tămăduit femeia chiar în
ceasul acela.

Versetul acesta a cimentat în mintea mea ceea ce știam că era adevărat. Dumnezeu mă vindecase, într-adevăr, în timp ce ascultam mărturia lui Amy în biserică. Port și acum la mine acele bucăți de hârtie pe care am scris versetele despre vindecare. De fapt, le țin în buzunarul genții mele... același buzunar în care obișnuiam să-mi pun inhalatorul! Le scot afară și citesc versetele de pe ele, adresându-le corpului meu. Acum nu mai privesc la situație, ci ascult ADEVĂRUL! Sunt vindecată!

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Sarah a trecut de la folosirea zilnică a inhalatorului la viața trăită fără să mai aibă vreodată nevoie de el! Cum? Când am spus că am acceptat problema mea de sănătate ca „normalitatea” mea și că acesta era „pur și simplu felul în care eram eu”, Sarah a înțeles ce făcuse și ea. A hotărât că îi era de ajuns și că era pregătită pentru un mod nou de viață, pentru o viață trăită în libertate! Lacrimile au continuat să curgă pe obraji ei în timp ce a ieșit în față la finalul serviciului, când mi-a cerut să mă rog cu ea pentru vindecarea ei. „Știu că ea s-a petrecut deja! Eu sunt vindecată!” a spus Sarah în timp ce se întorcea la locul ei.

Când criza de astm a încercat a doua zi să revină, ea a redus la tăcere vocea fricii și a dat glas vocii credinței! A luat atitudine împotriva bolii și a simțit că Dumnezeu îi spunea să renunțe la lucrurile care îi aminteau de astm, așa că și-a aruncat medicamentele. Simptomele au dispărut și de atunci ea respiră normal, fiind vindecată de astmul de care suferea de o viață!

UN MIRACOL CREATOR

Am primit mesajul acesta la scurt timp după ce mi-am depus mărturia despre vindecarea mea. Mesajul vine de la Courtney, pe care o cunosc de când mă știu. Ea a scris următoarele:

Când aveam vreo doisprezece ani, am observat că piciorul meu stâng era mult mai scurt decât dreptul, fapt care îmi provoca un disconfort major la nivelul spatelui și al piciorului. Am presupus că am fost creată așa intenționat.

Anii au trecut, iar eu m-am căsătorit și am avut doi copii. Pentru spatele meu, a fost extrem de greu să ducă greutatea bebelușilor, în vreme ce piciorul stâng nu era la același nivel cu dreptul. Aveam dureri mari din pricina aceasta.

Când Amy Freudiger și-a spus mărturia despre felul în care a încetat să mai accepte imperfecțiunea din trupul ei și a început să îi spună acestuia să se alinieze voii lui Dumnezeu pentru el, am fost intrigată. Fiindcă păstorul meu predica o serie de mesaje despre vindecare, am hotărât că era vremea să-mi schimb modul de gândire. Am început să-i spun piciorului meu stâng să ajungă la același nivel cu dreptul și să fie întreg și sănătos... la începutul lui februarie, m-am dus la prezbiterii bisericii să ne rugăm în învoială. În seara aceea, am simțit o „eliberare” în duhul meu.

Cinci zile mai târziu, mă pregăteam de culcare când am simțit o durere în zona lombară, ca atunci când faci mult efort fizic. Nu i-am dat prea multă atenție.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

M-am dus la duș și, dintr-o dată, am observat ce se întâmplase: nu mă mai înclinam când stăteam în picioare! Stăteam dreaptă, sprijinindu-mă pe ambele picioare în egală măsură! Am început să plâng și i-am spus soțului meu, Clint, că eram vindecată și că acum eram așa cum intenționase Dumnezeu să fiu!

Acum sunt însărcinată cu al treilea copil al nostru, iar sarcina aceasta a fost uimitoare! Nu mai am dureri de spate, nici nu mai sunt nevoită să găsesc poziții ciudate când stau în picioare! Slavă Domnului!

Cortney a avut parte de încă o întâlnire cu puterea lui Dumnezeu, iar aceasta a fost și mai dramatică. Într-o zi, împreună cu mătușa ei, l-a găsit pe verișorul ei, care era mic, plutind fără viață în piscina din spatele casei. Copilul se învinețise și nu respira. Nimeni nu știa de cât timp era în apă, dar nu dădea semne de viață.

În loc să intre în panică la vederea lui, Cortney a știut că ele aveau autoritate asupra spiritului morții, așa că a zis: „Haide să nu sunăm la 112, ci să-i vorbim în Numele lui Isus!” Astfel, Cortney și mătușa ei au început să poruncească băiețelului să se trezească, în Numele lui Isus. Câteva momente mai târziu, copilul s-a trezit, a tușit,

dând afară multă apă din plămâni, și a început din nou să respire.

Poate că ar fi fost prea târziu dacă așteptau până sosea ambulanța. Uneori, avem la dispoziție doar câteva secunde pentru a alege să reacționăm conduși de credință sau de teamă. Miza e viața sau moartea! Slavă Domnului că prietena mea, Cortney, și mătușa ei au știut care era voia lui Dumnezeu în situația aceea.

PLANIFICAREA PROPRIEI ÎNMORMÂNTĂRI

Lisa, o doamnă frumoasă, cu părul blond și un zâmbet cald, tocmai primise o veste cumplită: trebuia să-și pună toate lucrurile în ordine, fiindcă medicii nu mai puteau face nimic pentru ea. A ajuns să își planifice propria înmormântare. În situația ei, nu mai există speranță, iar doctorii i-au spus că nu îi mai rămânea decât să aștepte să moară.

Suferea de o boală autoimună care îi afecta țesuturile, astfel că organismul ei lupta împotriva lui însuși. Această soție și mamă deosebită, care fusese cândva o femeie energică, era acum vlăguită și nu mai avea putere. Avea sângerări interne și medicii nu o mai puteau ajuta în niciun fel. Situația ei semăna cu cea a altei femei despre care am citit.

Marcu 5:25-28 ne spune povestea aceasta:

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Și era o femeie care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge. Ea suferise mult de la mulți doctori; cheltuisese tot ce avea și nu simțise nicio ușurare; ba încă îi era mai rău. A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime și s-a atins de haina Lui. Căci își zicea ea: „Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.”

Aidoma Lisei, femeia aceasta cu scurgerea de sânge nu mai avea speranța că se putea vindeca. Poate a rămas șocată când a auzit despre toate minunile pe care le făcuse Isus prin satele din jur, vindecând leproșii și orbi, ba chiar înviind morții. Femeia a știut că trebuia să Îl vadă pe omul acela care vindeca bolile pe care doctorii le socoteau incurabile. În inima ei a încolțit un licăr de speranță.

Lisa și soțul ei au auzit despre biserica mea și despre faptul că oamenii care mergeau acolo erau diferiți: ei primeau răspuns de la Dumnezeu pentru problemele lor! Lisa a hotărât să încerce. La prima vizită, a primit seria de învățături despre Împărăția lui Dumnezeu și a ascultat-o pe toată într-o zi, în timp ce stătea întinsă fără vlagă pe canapea. A rămas șocată când a auzit că nu era voia lui Dumnezeu ca ea să fie bolnavă! La început, a fost ofensată, ba chiar furioasă când păstorul a spus că starea ei „nu făcea

VINDECATĂ RADICAL

parte din planul lui Dumnezeu”, cum afirmă unii. Însă a ascultat versete după versete care susțineau cuvintele lui.

Au continuat să revină la noi la biserică în fiecare weekend și Lisa a hotărât să cerceteze mai bine toată povestea asta cu vindecarea. A început să studieze Cuvântul lui Dumnezeu și să asculte mai multe învățături. A auzit povestea mea, precum și seria „Trăiește plenar”, pe care o ascultasem și eu în perioada în care am fost vindecată.

Aidoma femeii din Biblie, Lisa a hotărât să vină la Isus și să-și pună încrederea în El. Într-o duminică, în timpul serviciului de la biserică, Dumnezeu l-a îndemnat pe păstor (tatăl meu) să spună că cineva era vindecat chiar atunci de hemoragie. Lisa și soțul ei s-au uitat unul la altul cu ochii mari, iar ea a șoptit: „Despre mine e vorba!” În momentul acela, sângerarea ei s-a oprit! Medicii au confirmat faptul acesta săptămâna următoare.

Așa i s-a întâmplat și femeii din Biblie! „Și îndată, a secat izvorul sângelui ei. Și a simțit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală” (Marcu 5:29).

Isus a spus atunci niște cuvinte care par ciudate când ne gândim că El era Dumnezeu întrupat:

Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și, întorcându-Se spre mulțime, a zis: „Cine s-a atins de hainele Mele?”

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Ucenicii I-au zis: „Vezi că mulțimea Te îmbulzește și mai zici: «Cine s-a atins de Mine?»” El Se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta. (Marcu 5:30-32)

Dacă Isus, Fiul lui Dumnezeu, ar fi decis în mod arbitrar: „Da, cred că astăzi o voi vindeca pe femeia aceasta”, nu ar fi știut cine L-a atins? Atunci, dacă Isus nu a luat decizia arbitrară de a o elibera în sfârșit pe femeia aceea de suferința ei, de ce a fost ea vindecată când s-a atins de haina lui Isus? Cristos ne dă răspunsul la această întrebare:

Atunci femeia, știind ce i se întâmplase, a venit și a căzut la picioarele Lui și, tremurând de teamă, I-a spus tot adevărul. El i-a zis: „Fiică, credința ta te-a vindecat. Du-te în pace și fii eliberată de suferința ta.” (Marcu 5:33-34, NIV)

Ideea pe care vreau să o subliniez este că puterea lui Dumnezeu a fost atrasă ca un magnet de credința ei! După cum spune tatăl meu, oamenii înclină să creadă că, dacă Isus ar fi în dormitorul lor, cu siguranță că le-ar putea rezolva toate problemele. La urma urmei, Isus nu e neîntrecut în putere? Dacă S-ar îndura de situația lor

îngrozitoare și i-ar vindeca... Însă această atitudine care „așteaptă ca Dumnezeu să facă ceva” e motivul pentru care mulți creștini nu sunt niciodată vindecați. Ei cred că, dacă plâng, imploră, postesc și se văicăresc destul de multă vreme, Dumnezeu îi va auzi în cele din urmă.

Oamenii aceștia așteaptă hotărârea lui Dumnezeu de a-i vindeca. Dar știți ceva?

Dumnezeu a hotărât deja să îi vindece!

De aceea L-a trimis pe Isus să poarte „suferințele noastre”. Dacă „prin rănilor Lui [loviturile de bici îndurate de Isus înainte de răstignire] AȚI FOST vindecați”, înseamnă că voi SUNTEȚI vindecați! (Vezi Isaia 53:5 și 1 Petru 2:24). Dumnezeu a hotărât deja să îi vindece și acum așteaptă ca *ei* să ia doar darul pe care li l-a făcut deja. Atunci cum primește cineva vindecarea?

Ceea ce atrage puterea lui Dumnezeu pentru împlinirea promisiunii Lui este credința fermă, neclintită în această promisiune a Sa. Isus i-a spus femeii cu scurgerea de sânge că ea a fost întregită în urma credinței ei.

Fiindcă Dumnezeu a ales deja să aducă omenirii vindecarea prin Isus, credința femeii în faptul acesta a fost cea care a vindecat-o. Dumnezeu nu Se schimbă, iar aceasta înseamnă că adevărul anterior este valabil pentru voi și pentru mine.

Același adevăr a fost valabil și pentru Lisa, care nu doar a fost vindecată de sângerarea ei, ci și de boala autoimună

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

care îi afecta țesuturile! Și-a recăpătat toată vigoarea! A încetat să-și mai planifice înmormântarea și s-a refăcut complet, uimindu-și doctorii, după care a început să-și trăiască viața cu o vigoare și cu obiective înnoite. Acum își petrece timpul rugându-se pentru eliberarea altora și spune tuturor vestea bună: voia lui Dumnezeu este ca noi să trăim sănătoși!

DISPARIȚIA PARALIZIEI

Când eu și părinții mei am călătorit în Filipine, am întâlnit un om care era adus la de prietenii lui la conferința la care participam și noi. Omul suferise un atac cerebral și era paralizat pe partea dreaptă. Avea dureri atât de mari încât nu se putea mișca, iar prietenii lui încercau să găsească modalități de a-i întreține familia, fiindcă el nu mai putea munci. La finalul programului, a fost adus în față pentru rugăciune. Dintr-o dată, puterea lui Dumnezeu l-a atins, iar omul a sărit în picioare, fluturând din mâini. Apoi a început să alerge prin încăpere, laudându-L pe Dumnezeu, iar toți prietenii lui i s-au alăturat! Nu voi uita niciodată experiența aceea în care am văzut un om paralizat umblând!

Ea îmi aduce aminte de povestea din Luca 5:18-26. Isus ajunsese o celebritate în orașul Lui datorită tuturor minunilor înfăptuite. Într-o zi, niște oameni au auzit unde Se afla El și au hotărât că trebuia să ajungă cu prietenul lor

paralizat la Isus. Însă, când au sosit acolo, toate locurile din faţă erau ocupate, așa că le-a venit ideea nebunească de a-l coborî pe prietenul lor înăuntru prin acoperiş! Astfel, paralticul şi-a făcut intrarea grandioasă, fiind coborât pe targa lui şi atrăgând atenţia tuturor. Povestea devine şi mai palpitantă:

Când le-a văzut credinţa, Isus a zis: „Omule, păcatele îţi sunt iertate!”

Cărturarii şi fariseii au început să cârtească şi să zică în ei înşişi: „Cine este acesta de rosteşte hule? Cine poate să ierte păcatele decât singur Dumnezeu?”

Isus, care le-a cunoscut gândurile, a luat cuvântul şi le-a zis: „Pentru ce cârţiţi în inimile voastre? Ce este mai lesne? A zice: «Păcatele îţi sunt iertate» sau a zice: «Scoală-te şi umblă»? Dar, ca să ştiţi că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, ţie îţi poruncesc, a zis El slăbănogului, scoală-te, ridică-ţi patul şi du-te acasă.”

Şi, numaidecât, slăbănogul s-a sculat în faţa lor, a ridicat patul pe care zăcea şi s-a dus acasă, slăvind pe Dumnezeu. Toţi au rămas uimiţi şi slăveau pe Dumnezeu; plini de frică, ziceau: „Azi am văzut lucruri nemaipomenite.”

URECHILE SURDE SE DESCHID

La un curs unde am spus povestea vindecării mele, am întâlnit o doamnă pe nume Christine, care de patruzeci și doi de ani își pierdea treptat auzul. Atunci mai auzea în proporție de cincizeci la sută. Medicul i-a spus că va ajunge în cele din urmă să surzească complet. De fapt, nu era singura din familia ei care se confrunta cu problema surzeniei. Purta aparat auditiv și se săturase de el, iar când a auzit povestea mea, a luat o decizie. Christine a venit în față pentru rugăciune la finalul cursului și a zis: „Am terminat-o cu aparatul! Îmi vreau auzul înapoi. Sunt pregătită pentru asta!”

Era de curând venită la noi la biserică și crescuse într-o familie catolică. Nu mai auzise până atunci că Isus face și astăzi minuni și acesta era adevărul de care avea nevoie. Ea s-a prins strâns de promisiunea aceasta. Nu a avut nevoie de douăzeci de ani de lecții teologice; avea în momentul acela o credință sinceră, ca de copil care așteaptă să primească ceva de la Dumnezeu, Tăticul său.

Eu și mama ne-am rugat pentru ea, iar Christine a început să zică: „Simt o căldură înăuntru! Mă gâdilă ceva!” Picioarele îi ardeau atât de tare încât a început să sară în sus și-n jos, râzând! Apoi urechile ei s-au deschis și ea a început să strige: „Acum aud!” A început să alerge prin

VINDECATĂ RADICAL

încăpere, strigând și râzând. Auzea în proporție de sută la sută! Și-a scos aparatul auditiv și a zis: „Îl arunc la gunoi!” De atunci nu a mai avut nicio problemă cu auzul.

Același Isus care m-a vindecat pe mine, care i-a vindecat pe prietenii mei și pe bolnavii din Biblie este Cel care vă oferă și vouă darul vindecării. El nu are copii favoriți, ci dăruiește puterea Sa vindecătoare tuturor celor care cheamă Numele Lui.

CAPITOLUL 3

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

*„...își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor
însănătoși.”*

Marcu 16:18b

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Poate că ziceți în sinea voastră: „Ce frumos! Ea a avut parte de o minune. Dar cum rămâne cu problemele mele? De ce Dumnezeu nu face nimic cu privire la ele?”

Vreau să vă ajut să vedeți că ceea ce Dumnezeu face pentru un om, El a promis că va face pentru toți. Dați-mi voie să vă împărtășesc cei mai importanți cinci pași spre care m-a condus Dumnezeu ca să primesc vindecarea.

1. REVENDICAȚI-VĂ IDENTITATEA

Fiecare om se identifică într-un fel anume. Poate că etichete de felul: „bolnav”, „nevrednic”, „furios”, „zdrobit”, „prost”, „urât”, „falit” sau „victimă” au devenit identitatea voastră. E vremea să puneți capăt acestei crize de identitate!

Când am început să mă rog cu privire la vindecare, Dumnezeu mi-a arătat mai întâi identitățile false pe care mi se însușisem. Mi-a arătat că nu reușeam să mă văd cu ochii minții ca fiind vindecată, fiindcă identitatea mea era cu totul greșită. Foloseam pentru mine apelative greșite. Dați-mi voie să elaborez puțin principiul acesta, fiindcă el a constituit punctul meu de pornire.

Completați spațiile goale: „Bună, numele meu este _____ și sunt _____.”

Fie că realizați lucrul acesta, fie că nu, noi facem în fiecare zi declarații legate de identitatea noastră. „**Mă bagă în mormânt** frica asta...” „Era să fac un **atac de cord**

când...” „**Mi se face rău când...**” „**Sunt** obosit.” „**Nu mai pot** suporta!” „Doctorul spune că durerile **mele** de cap nu vor dispărea.” *Toate acestea sunt declarații ale identității, prin care ne-am însușit anumite stări.* Descoperirea cea mai mare spre care m-a condus Dumnezeu în cursul călătoriei credinței mele a fost cea a restaurării identității mele.

Dați-mi voie să vă împărtășesc adevărul care a schimbat cu totul lucrurile pentru mine: „***Vindecată**” este statutul meu, nu ceva ce mă străduiesc să obțin.*

„Vindecată” este *statutul* meu. Prin cuvântul acesta, eu îmi declar dreptul de proprietate și identitatea. Când eram bolnavă, sufeream de o criză de identitate pricinuită de ura față de sine, iar aceasta îmi bloca vindecarea. Vedeți voi, noi ne-am născut în familia regală, în casa lui Dumnezeu, însă în urma căderii omenirii, ne-am ales cu o amnezie. Am uitat cine am fost creați de fapt să fim.

Noi suntem moștenitori ai unei Împărății atât de mari încât nu poate fi măsurată și a venit vremea să dăm la o parte criza de identitate și să ne ridicăm având drept temelie acest Adevăr. Noi suntem comoștenitori cu Cristos (Romani 8:17). ***Dar, dacă uităm cine suntem, uităm și la ce avem acces.*** Tatăl nostru este PROPRIETARUL universului, dar noi trăim cu mult sub potențialul nostru de copii ai Lui! De aceea trebuie să privim mereu în oglinda pe care ne-a dat-o Dumnezeu: Cuvântul Lui adresat nouă

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

în Scriptură. Dumnezeu ne va arăta prin Biblie cine suntem, dar o singură privire aruncată spre ea nu este de ajuns.

Iacov 1:23-25 spune următoarele:

Căci, dacă ascultă cineva Cuvântul și nu-l împlinește cu fapta, seamănă cu un om care își privește fața firească într-o oglindă și, după ce s-a privit, pleacă și uită îndată cum era. Dar cine își va adânci privirile în legea desăvârșită, care este legea slobozeniei, și va stărui în ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui.

Dacă Biblia spune că ***eu sunt*** vindecată (1 Petru 2:24), aceasta este o declarație despre identitatea mea. Cuvântul „vindecată” nu descrie doar starea mea, ci STATUTUL meu. Pe tot parcursul luptei mele, eu eram un copil al lui Dumnezeu, un cetățean al Împărăției Lui, însă permiteam unei prezențe malefice să-mi atace trupul și să „trăiască pe teritoriul meu”. Un duh de slăbiciune ataca imaginea lui Dumnezeu din mine. Eu asimilasem boala ca pe o parte a *cine eram*. Ea îmi degrada adevărata identitate de fiică a Vindecătorului, deși nu făcea parte din ADN-ul meu spiritual.

Kenneth Copeland a spus cândva: „Trebuie să aleg să mă bazez pe ADN-ul meu spiritual, nu pe cel natural.” ADN-ul meu spiritual este același cu ADN-ul lui Dumnezeu, fiindcă am fost creată după chipul Lui. Aceasta nu înseamnă că eu sunt Dumnezeu, așa cum fika mea nu este totuna cu mine. Însă nu încape îndoială că arată ca mine! Prin urmare, dacă în trupul meu intră ceva ce nu se potrivește acestui cod genetic dumnezeiesc, acel ceva nu vine de la Dumnezeu. (Legământul nostru se găsește în Deuteronom 28 și se vede în acțiunile lui Isus.)

Boala este o încălcare ilegală a drepturilor pe care mi le conferă legământul, potrivit legilor lui Dumnezeu, iar satana nu are niciun drept să intre pe proprietatea mea. Eu am fost transferată (cetățenia mea a fost mutată) din împărăția întunericului și m-am născut din nou ca o persoană diferită, ca o versiune cu totul nouă a mea (Coloseni 1:13).

Eu sunt un copil al luminii. Dumnezeu mi-a schimbat numele când am intrat în familia Sa. Când I-am dat Lui viața mea, am devenit de fapt mireasa Lui; El mi-a dat Numele Său! Când am fost legată de El, m-am separat de întuneric. Acel întuneric include și boala. Ea nu poate rămâne în lumină decât dacă eu estompez lumina și permit întunericului să intre.

O criză a identității spirituale este deseori un indiciu al faptului că este necesară vindecarea emoțională.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Aceasta din urmă aduce libertate și are loc de obicei înainte sau în tandem cu vindecare fizică. Rănile emoționale adânci vă pot împiedica să primiți vindecarea, fiindcă vrăjmașul poate folosi acea sferă de la nivelul sufletului pentru a vă împiedica să fiți în acord cu Dumnezeu. Puteți primi vindecare emoțională de la Domnul, însă mai întâi trebuie să Îi predați Lui controlul asupra acestor răni.

Ce s-ar întâmpla dacă ați avea mâinile pline de pietre și un prieten ar încerca să vă dea un cadou? Ar trebui să lăsați pietrele să cadă înainte să puteți lua cadoul frumos împachetat. Tot astfel, sunt lucruri cărora trebuie să le dăm drumul din mâini înainte să putem primi ceva din partea lui Dumnezeu. „Pietre” precum neiertarea, amărăciunea, nevrednicia sau vrajba seamănă cu niște ziduri care blochează binecuvântările lui Dumnezeu. Neiertarea față de noi înșine și față de alții este un blocaj uriaș, care ne împiedică să primim orice de la Dumnezeu. Mărturisiți-o și apoi, dacă e posibil, mergeți la persoana care v-a rănit ca să îndreptați relația voastră. Maladiile sufletului se află la rădăcina tuturor bolilor, așa că desprindeți-vă de ele și nu le mai îngăduiți să vă contamineză ADN-ul. Înțelegeți că ele sunt entități străine care încearcă să deformeze caracterul lui Dumnezeu din voi.

Vindecarea nu vizează doar trupul fizic. Voi sunteți alcătuiți din trei părți: duh, suflet și trup. Pasajul din 3 Ioan 2 (KJV) spune:

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

Preaiubitule, îmi doresc mai presus de toate lucrurile să prosperi și să fii sănătos, așa cum prosperă și sufletul tău.

Plenitudinea trupului se leagă de plenitudinea emoțională și spirituală a ființei noastre. De fapt, deseori, tulburările emoționale, traumele și stresul pot sta la rădăcina problemelor fizice.

Când Îl căutam pe Dumnezeu, dorind să fiu vindecată, am început să îmi dau seama că existau anumiți hoți ai identității emoționale care acționau împotriva mea. Aveam de iertat niște oameni, de schimbat niște tipare emoționale, de confruntat niște atitudini și de renunțat la niște bagaje. Nu mi-am dat seama cât de adânci și de împovărătoare deveniseră rănilor și îndoielile decât atunci când Dumnezeu mi-a arătat cum îmi controlau ele gândurile și reacțiile față de diferite situații. Ele îmi afectau relațiile.

Iertarea acordată altora este esențială, însă a fost nevoie să mă iert și pe mine însămi. A trebuit să mă iert pe mine pentru că „am eșuat” și „prestația mea nu a fost perfectă”. Crezusem minciuna că valoarea mea se baza pe performanțele mele. Eram deseori extrem de stresată pentru că mă străduiam mereu să fiu la înălțimea așteptărilor, să fiu bună, să corespund cerințelor, să fiu „de ajuns”. Aș fi făcut orice pentru oricine și îmi era greu să spun: „Nu.”

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Valoarea bazată pe performanțe are efecte adverse asupra sănătății noastre, fiindcă dă naștere stresului. Știați că 77 la sută dintre americani resimt în mod constant simptome legate de stres? Costurile anuale pe care le au de acoperit angajatorii pentru îngrijirile medicale legate de probleme determinate de stres și pentru zilele de concediu medical se ridică la aproximativ trei sute de miliarde de dolari (Statistic Brain Research Institute, American Institute of Stress, N.Y., 17 octombrie 2015). Valoarea bazată pe performanțe vă va face să sfârșiți la urgență, într-un salon de psihiatrie sau chiar în mormânt înainte de vreme, din pricina stresului! Vă va fura bucuria, pentru că nu veți putea fi niciodată „îndeajuns de buni”.

Prin mine însămi, eu nu sunt de ajuns. Nu pot fi perfectă. A trebuit să învăț lucrul acesta, să devin conștientă de el și să îl accept. Adevărul este că „toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu [*nu corespund* slavei lui Dumnezeu]” (Romani 3:23).

Apoi am descoperit că, în Isus, *sunt mai mult decât de ajuns!*

Romani 8:37 spune: „Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit.”

În Filipeni 4:13 (NLT), citim: „Căci pot face totul *prin Cristos*, care îmi dă tărie.”

Romani 8:26a (NLT) declară următoarele: „Iar Duhul Sfânt ne ajută în slăbiciunea noastră.” Descoperirea aceasta aștepta de multă vreme să fie făcută, iar ea a continuat să-mi revoluționeze viața. Spuneți împreună cu mine: „Prin harul lui Dumnezeu, sunt de ajuns!”

Fiindcă eu sunt o persoană împăciuitoare, a trebuit să învăț să nu-mi mai bazez fericirea și pacea pe fericirea altora. Am înțeles că nu îi pot face pe toți fericiți. Lucrul acesta este imposibil pentru noi, oamenii. Dacă sunt oameni dintre cei dragi mie care nu sunt fericiți, cel mai bun lucru pe care-l pot face este să mă rog pentru ei, nu să devin și eu nefericită. Empatia poate ajunge cu repeziciune să „preia asupra ei ofensa altcuiva”.

Poate că hoții de identitate, precum controlul, respingerea, abandonul sau mândria, sunt bolile sufletului care acționează împotriva voastră. A venit vremea să vă eliberați de sub influența lor! ***Dumnezeu v-a dat puterea de a gestiona cauzele și de a găsi o sursă nouă de pace în El.***

Salutul evreiesc tradițional „Shalom” înseamnă „nimic nu lipsește, nimic nu e zdrobit”. Aceasta este starea voastră când sunteți în Cristos! Când stați în prezența Iubirii înseși, e ca și cum peste rănilor și zdrobirile voastre ar fi turnat un balsam vindecător. Doar Isus poate vindeca aceste răni.

Pe parcursul călătoriei mele spre plenitudine, a trebuit să-I cer Duhului Sfânt să îmi arate minciunile pe care

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

le-am crezut despre mine însămi. Faptul că m-am căsătorit cu un om minunat al lui Dumnezeu a ajutat, de asemenea, la scoaterea la iveală a unora dintre domeniile în care mă luptam cu nesiguranța. Căsnicia, în general, are modul ei de a da în vileag probleme pe care nu știm că le avem. Ha-ha! Ea m-a ajutat să observ glasul nevredniciei, al controlului și al nevoii de a performa, căruia îi dădusem până atunci ascultare.

Când Jason vorbea sufletului meu aidoma Tatălui ceresc, despre frumusețea, valoarea și farmecul meu, el întărea ceea ce spunea Tatăl despre mine. La început, mintea mea respingea multe dintre lucrurile pe care mi le spunea soțul meu, fiindcă nu le credeam. Însă, cu timpul, Dumnezeu mi-a arătat că trebuia să învăț să primesc complimentele.

Este important să ne înconjurăm cu oameni care ne vor încuraja în credință, fie că este vorba despre partenerul de viață, despre părinți, membri ai familiei sau prieteni. În plus, nu uitați că alături de voi este Cel mai puternic dintre toți, Duhul Sfânt, care rostește viață peste voi. Ascultați-L!

Dacă aveți în viața voastră o persoană care se luptă cu întunericul, dați-mi voie să vă încurajez să întăriți glasul lui Dumnezeu în viața ei, rostind pur și simplu ceea ce spune El cu privire la această persoană. Cuvintele voastre o pot elibera!

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

În toți acei ani, adevărata Amy a trăit în umbră. Însă, atunci când am luat în sfârșit Cuvântul și l-am lăsat să lumineze interiorul meu, întunericul și-a făcut bagajul și a luat-o la goană!

Poate fi nevoie de un proces pentru redobândirea identității voastre, însă nu vă lăsați descurajați. Continuați să mergeți înainte!

Aționați: revendicați identitatea voastră spirituală prin Cuvântul lui Dumnezeu. Lăsați-L pe El să vă arate pietrele pe care le mai țineți în mână și apoi dați-le drumul, prin credință.

2. RECONTURAȚI-VĂ IMAGINEA

A venit acum timpul pentru provocarea voastră de treizeci de zile. Sunteți pregătiți? Dacă aveți în trupul vostru o problemă pe care ați acceptat-o ca fiind normalitatea voastră, a venit vremea să schimbați această imagine. Singurul mod de a o face este mergând la sursa Adevărului, la Cuvântul lui Dumnezeu. VĂ PROVOC să vă concentrați toată atenția asupra Bibliei și să lăsați ca prin gura voastră să fie rostite cuvintele lui Dumnezeu, nu ale altor voci. Citiți-o! Ascultați-o! Rostiți-o! Iar apoi repetați iar și iar procesul acesta!

A venit vremea să facem o obsesie din imaginea speranței, a sănătății și a vindecării pe care ni le-a dat Isus.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Blocați alte mesaje, îndepărtați distragerile (Hello, Netflix) și îndepărtați vocile fricii.

Adevărul spune că DUMNEZEU VREA CA VOI SĂ FIȚI SĂNĂTOȘI. Dacă Isus a vindecat FIECARE om care a venit la El cu credință, El va vindeca ȘI ACUM orice om care vine la El cu credință. Voia Lui nu se schimbă. El este același ieri, azi și în veci (Evrei 13:8).

Însă îndoiala noastră se așază uneori în calea voii lui Dumnezeu. Pasajul din Romani 8:6 și 12-14 (NLT) spune astfel:

Astfel, dacă lăsați natura voastră păcătoasă să vă controleze mintea, aceasta duce la moarte. Dar, dacă lăsați Duhul să controleze mintea voastră, aceasta duce la viață și la pace. De aceea, dragi frați și surori, voi nu aveți nicio obligație să faceți ce vă îndeamnă firea voastră păcătoasă. Căci, dacă trăiți după ordinele ei, veți muri. Însă, dacă prin puterea Duhului, dați morții faptele naturii voastre păcătoase, veți trăi. Căci toți cei ce sunt conduși de Duhul sunt copiii lui Dumnezeu.

Noi nu trebuie să ne mai bazăm pe gândirea noastră pământească, păcătoasă, ci pe Duhul care este înăuntrul nostru, chemându-ne să pășim în puterea, slava și ungerea

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

lui Isus! Nu trebuie să credem o situație fizică (ceva ce a spus un medic sau un membru al familiei, ori felul în care ne simțim azi) MAI MULT decât credem Adevărul lui Dumnezeu.

Cu toții am crescut auzind mereu despre moarte. Nu ne putem încrede în reacțiile, emoțiile sau gândurile noastre instinctive, fiindcă am fost antrenați să devenim războinici profesioniști în „valea umbrei morții” (Psalmul 23:4), după cum spune tatăl meu.

Gândiți-vă câte reclame la medicamente auziți la radio și la televizor dacă le porniți doar cinci minute! „Dacă ai avut varicelă, virusul zona Zoster este deja în corpul tău.” „Te lupți cu simptomele cutare și cutare? S-ar putea să ai nevoie de medicamentul cutare.” „Poate că te numeri între cele treizeci la sută dintre femeile care au problema aceasta.” „Dacă te simți așa, s-ar putea să suferi de...” Dați-mi voie să vă spun ceva: frica nu a vindecat niciodată pe nimeni, așa că a venit vremea să încetați să mai ascultați gunoaiele acestea! Opriți sursele fricii! Reduceți la tăcere glasul temerii! Apoi începeți să-l înlocuiți cu Adevărul.

Trebuie să vă bombardați mintea cu gânduri sănătoase, pentru a înlocui imaginea fricii, a durerii și a bolii cu cea corectă, a sănătății. Trebuie să redescoperiți cine sunteți cu adevărat prin Cristos. În Isaia 53:5 găsim imaginea darului sănătății care ne-a fost făcut când Isus Și-a dat viața pentru noi pe cruce:

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și, prin rănilor Lui, suntem tămăduiți.

Versiunea NLT redă astfel textul:

El a fost străpuns pentru răzvrătirea noastră, zdrobit pentru păcatele noastre. A fost bătut ca noi să putem fi nevătămați. ***El a fost biciuit ca noi să putem fi vindecați.***

Nu știu care e poziția voastră, dar eu nu vreau să resping sau să irosc darul pe care mi l-a făcut Isus. Vreau să primesc plenitudinea și vindecarea despre care vorbește acest verset. Nu vreau să las niciun strop al sângelui lui Isus să fie irosit din pricina necredinței mele.

În timp ce imaginea pe care o aveți despre trupul vostru se schimbă, din una a morții într-o imagine a vieții, veți dori să aplicați această imagine și alegerilor pe care le faceți cu privire la trupul vostru. Când vă vedeți pe voi înșivă ca pe o persoană sănătoasă, plină de viață și de energie, în formă, debordând de bucurie și de putere, care deține controlul asupra deciziilor ei, veți începe să acționați ca atare! Veți începe să trăiți în felul acesta.

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

Aici intră în scenă înțelepciunea naturală. Expresia „alimentație și mișcare” este una pe care o auzim frecvent, dar totodată una pe care cei mai mulți oameni nu sunt dispuși să o aplice, fiindcă le lipsește viziunea pentru viața lor. Viziunea va dicta acțiunile voastre legate de sănătate. Nu veți consuma mii de calorii provenite din zaharuri dacă viziunea voastră include longevitatea și lăsarea unei moșteniri bune în urmă.

Dumnezeu ne-a dat înțelepciune prin Cuvântul Lui și ***a lăsat totodată pe pământ principii naturale în domeniul sănătății.*** De exemplu, El a creat multe plante care au proprietăți uimitoare de a ne alimenta și reface trupul.

De asemenea, a dat înțelepciune oamenilor (doctori, kinetoterapeuți, antrenori de fitness, nutriționiști etc.) care ne pot ajuta să înțelegem aceste principii cu ajutorul cărora corpul se vindecă în mod natural. Ei ne pot ajuta să aplicăm aceste principii. Dumnezeu a creat corpul așa încât el să se vindece singur atunci când beneficiază de mediul și de combustibilul potrivit. Orice intervenție pe care o face un doctor are pur și simplu menirea de a ajuta corpul să se ajute singur, fiindcă niciun medic nu poate determina celula aceasta să se repare pe sine sau organul acela să funcționeze.

Un doctor îi va îndemna pe oameni să facă alegeri sănătoase. De exemplu, dacă aveți cu cincizeci de kilograme

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

în plus și mergeți la medic fiindcă vă dor încheieturile, el vă va recomanda să faceți niște schimbări în alimentație. Aceasta este o dovadă de înțelepciune. Dumnezeu poate folosi un medic pentru a aplica înțelepciunea Lui într-o situație, poate pentru a îndepărta o infecție, a pune în ghips un os rupt sau a descoperi cauza unei probleme. De fapt, dacă ar fi după cel rău, nu ar exista medici buni.

Însă vreau să vă atrag atenția asupra faptului că ***această înțelepciune naturală nu poate lua locul Adevărului spiritual, iar diagnosticul pus de un medic nu poate cântări mai greu decât puterea vindecătoare a lui Dumnezeu.***

Lecția cea mai dramatică legată de schimbarea imaginii mele de sine pe care m-a ajutat Dumnezeu să o învăț în cursul acestui proces a fost următoarea: ***credința privește la imaginea „de după”, în timp ce oglinda încă arată imaginea „dinainte”.***

Cât timp nu puteți vizualiza cu ochii minții lucrul pentru care vă puneți încrederea în Dumnezeu, câtă vreme nu vi-l imaginați împlinându-se în viața voastră, nu îl veți putea primi. Când spun: „Imaginați-vă lucrul pentru care vă puneți încrederea în Dumnezeu”, ar trebui să îl puteți vedea cu ochii minții, să-l puteți defini, numi și să știți că este posibil.

Când trupul meu era bolnav, îmi era greu să am în minte această imagine a sănătății, fiindcă medicii nu

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

puteau să-mi spună ce nu era în regulă cu mine. De aceea, nici nu știam împotriva a ce să mă rog, cu excepția câtorva dintre simptomele pe care le aveam. Însă, când am văzut în sfârșit rezultatul razelor, am înțeles ce nu era în regulă: coloana mea nu avea curbura normală și în abdomen exista o tumoare care trebuia să dispară. Aceasta a activat imaginația mea, făcând-o să vizualizeze rezolvarea acestor probleme și vindecarea.

Când trasăm în mintea noastră imaginea sănătății, trebuie să avem grijă cum vom reacționa la răspunsurile medicale care vor urma și să nu idolatrizăm știința medicală. Mulți dintre noi tratează diagnosticul medicilor ca pe autoritatea ultimă. Îi privim pe doctori ca pe singura noastră speranță. Deseori, de îndată ce ne confruntăm cu durerea sau cu boala, primul nostru gând nu se îndreaptă spre ceea ce spune Dumnezeu, ci spre ceea ce spune eticheta flaconului cu medicamente sau un website cu informații medicale.

În lumea apuseană, înclinăm să privim medicii și spitalele ca fiind *răspunsul* problemelor de sănătate. Nu spun că știința minte, ci că există o Putere Mai Mare decât știința. Cel care a *creat* știința știe ceva mai multe decât medicul vostru.

Iată cum stau lucrurile: Dumnezeu cere consacrarea deplină a inimii noastre pentru ca El să aibă acces în viața noastră. ***Vindecarea supranaturală nu va veni niciodată***

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

dacă ea constituie planul B în mintea voastră. Dumnezeu nu poate fi planul B. Dați-mi voie, deci, să vă întreb: în cine vă puneți voi încrederea? Fie tot ce a spus Isus este adevărat, fie NIMIC din ce a spus El nu e adevărat. Fie ceea ce a făcut pe cruce este de ajuns pentru orice problema cu care ne confruntăm, fie e doar o poveste frumoasă. Vai! Știu că sunt greu de acceptat cuvintele acestea, dar vreau să știți că le spun ca prietenă și parteneră a voastră în această călătorie spre sănătate.

Nu e greșit să mergeți la un medic bun, care e un agent al sănătății, dar puneți-vă încrederea în Dumnezeu, ca Vindecător al vostru. Puteți lua în calcul o intervenție medicală ca parte a răspunsului lui Dumnezeu, dacă El vă îndrumă în direcția aceasta, dar nu în intervenția respectivă ar trebui să vă puneți încrederea. Tărâmul supranatural al lui Dumnezeu și al Împărăției Lui întrece tărâmul fizic al acestei împărății pământești. Este mai puternic și are ultimul cuvânt, chiar și atunci când doctorii nu mai pot oferi speranța vindecării.

Medicii sunt pregătiți să ofere diagnostice și să facă previziuni (cursul probabil al unei boli sau suferințe), bazându-se strict pe abilitatea și cunoașterea naturală, neluând în calcul intervenția spirituală, ci de obicei scenariul cel mai negativ posibil. Țineți cont de lucrul acesta când vă dați în grija unui medic și nu uitați că diagnosticul lui nu este mai presus de Cuvântul lui Dumnezeu. Rugați-vă ca

doctorul vostru să aibă înțelepciunea de a rosti în dreptul vostru cuvinte aducătoare de viață. Cereți o a doua sau a treia opinie. Împotriviți-vă oricăror cuvinte care nu se aliniază Adevărului.

Nu sunt în niciun caz împotriva medicilor, dar *sunt* împotriva unor practici prea des întâlnite. De exemplu, sunt împotriva prescrierii de medicamente pentru simptomele unor probleme precum depresia, fără a aborda cauzele acesteia. Sunt împotriva prescrierii nesăbuite de medicamente inutile și de intervenții chirurgicale fără a căuta mai întâi remedii naturale, cum ar fi schimbarea alimentației și mișcarea. Sunt împotriva culturii bazate pe frică, prezentă în comunitatea medicală. Sunt împotriva unora dintre practicile din industria farmaceutică, precum promovarea frenetică a medicamentelor în fața medicilor, pentru ca aceștia să recomande un produs anume, ceea ce duce la prescrierea în exces a unor medicamente și la costuri mai mari pentru consumator. Mai presus de toate, sunt împotriva credinței puse *mai mult* în oameni decât în Dumnezeu.

Haideți să vorbim pe scurt și despre prevenție. Este slujba noastră să oferim trupului nostru combustibilul și mediul de care are nevoie pentru a rămâne sănătos. Deseori, noi procedăm de-a-ndoaselea, fiindcă sunt atât de multe influențe nesănătoase în cultura noastră! Uneori, satana nu trebuie să mai facă nimic, fiindcă noi singuri

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

ne provocăm problemele de sănătate, prin hrana pe care o consumăm, prin lipsa de lichide și de exerciții fizice.

Alimentația deficitară și lipsa mișcării pot constitui, într-adevăr, cauza problemelor fizice. Medicul Don Colbert crede că majoritatea bolilor pot fi prevenite și chiar vindecate cu ajutorul alimentației, al vindecării emoțiilor și al unui stil de viață sănătos. Dacă Îl rugați pe Dumnezeu, El vă va arăta care este cauza problemelor voastre de sănătate și dacă există lucruri pe care trebuie să le schimbați ca trupul vostru să se poată vindeca.

Dacă în fiecare zi consumați zahăr și făină albă, s-ar putea ca aceasta să fie cauza diabetului vostru. Dacă ați depășit cu mult greutatea normală, ați deschis în felul acesta ușa pentru o mulțime de probleme. Dacă dormiți doar câteva ore pe noapte, nu îi oferiți trupului timpul necesar pentru a se reface. Dacă nu mâncați hrană nutritivă, integrală, ci apelați mereu la mâncare de tip fast-food, introduceți în organismul vostru elemente nocive, fără a-i oferi uneltele necesare detoxificării.

Rugați-L pe Duhul Sfânt să vă conducă în deciziile voastre zilnice și să vă dea puterea de a vă duce la împlinire obiectivele.

În esență, trebuie să luăm decizii corecte pentru trupul nostru. Eu declar deseori cu privire la mine însămi: „Am aceeași stăpânire de sine ca Isus, fiindcă același Duh Sfânt locuiește în mine! Pot face alegeri bune cu privire la

alimentația mea și la mișcare, ca să-mi pot continua bine alergarea!”

Când privim la viața de fiecare zi a lui Isus, vedem că El a fost extrem de disciplinat. Știți ceva? Și noi putem fi. El Și-a urmărit obiectivul până la capăt. Și noi putem. El nu a lăsat nimic să-L distragă de la împlinirea misiunii Sale; nici noi n-ar trebui s-o facem. El și-a încheiat cu bine alergarea și la fel putem face și noi, prin puterea lui Dumnezeu!

Când începeți provocarea voastră de treizeci de zile, vreau să vă spun că ea nu este o formulă magică și că nu e neapărat să dureze exact treizeci de zile. Continuați-o cât este nevoie pentru a schimba imaginea din mintea voastră și pentru a face ca inima voastră să se alinieze noii imagini.

Treceți la acțiune: acceptați provocarea de treizeci de zile pentru a obține vindecarea, ferindu-vă de orice material din presă care nu are conținut spiritual și rostind cu voce tare, pe tot parcursul zilei, versete și declarații din Scriptură.

3. ASUMAȚI-VĂ AUTORITATEA

Pe măsură ce vă revendicați identitatea ȘI vă schimbați imaginea de sine prin Scriptură, credința crește. Când ea se întărește, la fel se întâmplă și cu îndrăzneala voastră. Începeți să vedeți că Dumnezeu v-a dat autoritate. Credința

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

este însoțită întotdeauna de autoritate. Haideți să vorbim puțin despre „gemenii puternici” ai credinței și autorității.

După cum am spus înainte, definiția credinței este foarte simplă: ***acordul deplin cu voia lui Dumnezeu***. Dacă putem face inima noastră să fie în acord cu Dumnezeu, în loc să fim de acord cu boala, cu simptomele sau cu circumstanțele, atunci Dumnezeu are dreptul legal de a ne atinge. Însă atunci trebuie să ne folosim autoritatea pentru a primi vindecarea. ***A ne asuma autoritatea înseamnă a pune în aplicare, cu încredere, victoria care ne-a fost dată deja la cruce.***

Cine sunteți în Cristos (identitate) + credința în Dumnezeu (încredere), rostite cu autoritate (aplicarea legală) = rezultate.

Dumnezeu ne-a dat autoritatea să rostim și să aducem voia Lui aici, pe pământ, așa cum se împlinește ea în cer.

Primim vindecarea la fel cum primim mântuirea. Ce facem ca să primim mântuirea? Ne rugăm atunci când credem. Romani 10:9 spune:

Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.

Ca să primim vindecarea, trebuie să vorbim deschis atunci când credem. În Luca 10:19 citim:

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

Iată că v-am dat putere [autoritate] să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului; și nimic nu vă va putea vătăma.

Dacă astăzi sunteți bolnavi, vă rog să fiți conștienți de următorul adevăr: ceea ce Dumnezeu a făcut pentru mine, va face pentru oricine. El a plătit deja pentru vindecarea voastră și v-a dat-o la cruce. Dumnezeu este atât de încântat să vadă momentul în care credința voastră pune mâna pe promisiunea Lui! Însă, până atunci, El nu are acces să aducă vindecarea.

Dumnezeu nu are dreptul legal să facă orice dorește? Da... și nu. Dumnezeu a dat omului voință liberă și El nu poate face ceea ce noi nu dorim să facă sau ce nu I-am dat permisiunea să facă. Dumnezeu nu va viola liberul arbitru al omului.

Credința noastră, manifestată prin cuvinte pline de autoritate, Îi dă lui Dumnezeu permisiunea de a invada problema noastră cu remediul Lui.

Poate veți spune: „Bineînțeles că vreau ca Dumnezeu să mă vindece! Doamne, Te rog, vindecă-mă!” Dar până când inima voastră ajunge în acord cu Dumnezeu (credința) și până când luați ceea ce El v-a dat DEJA la cruce (autoritatea), Dumnezeu nu are dreptul „legal” de a

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

face nicio mișcare. Altminteri, ar însemna să încalce ceea ce voi credeți **cu adevărat**.

Oamenii (și satana) aud ce spune gura voastră, dar Dumnezeu aude și ce spune inima voastră. Inima și gura trebuie concorde, spunând ce spune și Dumnezeu despre circumstanțele în care vă găsiți. După cum explică tatăl meu, atunci când cele două imagini se suprapun, ar trebui să vă rugați și să primiți vindecarea.

Oamenii mă întreabă adesea cum să „aibă credință” și cum ar trebui să procedeze pentru a-și stârni credința. ***Iată cum stau lucrurile: nu vă puteți face inima să creadă nimic; ea va crede ce ați pus în ea.*** Credința crește când semănați Cuvântul lui Dumnezeu (Romani 10:17). Dacă ați semănat semințele morții, spunând lucruri rele despre sănătatea voastră, atunci inima va rodi ca atare și trupul va trece la acțiune, transformând în realitate lucrurile pe care le roștiți. Însă, dacă semănați lucruri bune în inimă, ea va aduce o recoltă bună.

Biblia ne spune că Isus a făcut lucruri bune, vindecându-i pe *toți* cei ce erau apăsați de Diavolul (Fapte 10:38). Începeți să meditați la lucrurile bune făcute de Isus, iar aceasta va face credința voastră să sporească. Semințele bune vor încolți și vor crește.

Necredința este ca otrava în inimă. Ea omoară semințele înainte să producă recolta. Isus nu a putut vindeca mulți oameni în orașul Lui natal, fiindcă aceștia nu au crezut în

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

El. Îl cunoșteau de o viață și erau prea familiari cu El ca să creadă că era Fiul lui Dumnezeu. Marcu 6:5-6 (NLT) spune:

Și din pricina necredinței lor, n-a putut să facă nicio minune în mijlocul lor, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat. Și era uimit de necredința lor.

Necredința are la bază frica, iar atunci când vă este frică, nu aveți credință. Nu aveți nici autoritate atunci când vă este frică. Frica este deseori dușmanul suprem în lupta pentru sănătate. De ce? Fiindcă frica are la bază moartea, iar noi ne-am născut într-o lume muribundă. Frica vă spune întruna: „Vei muri” atunci când simțiți că începe să vă doară capul sau când vi se infectează o unghie. Dacă îi dați un deget, frica vă înghite toată mâna. Dar, prieteni, frica este un dușman învins!

Blestemul asupra pământului (Geneza 3) își produce și acum efectele, iar ***frica este limba acestui blestem***. Frica înseamnă chin și mânie când o văd ruinând viața oamenilor. Care este, atunci, remediul împotriva fricii? Nu este credința, ci dragostea lui Dumnezeu. Dragostea desăvârșită izgonește frica! Doar Dumnezeu are o dragoste desăvârșită, iar din ea se revarsă peste noi siguranța, acceptarea necondiționată, abundența deplină, devoțiunea

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

neclintită, motivațiile curate, credincioșia, afecțiunea plină de bucurie, sacrificiul de sine și mândria Lui de părinte față de voi. Oau! Frica este o nimica toată în comparație cu dragostea lui Dumnezeu! ***De aceea, ca să primim vindecarea, trebuie să confruntăm frica cu dragostea lui Dumnezeu.***

Imaginați-vă următoarea scenă: Isus, în slava Lui eternă, Se află la voi în casă. Ține în mână o cutie frumoasă, iar înăuntru ei e inelul cu cel mai mare diamant pe care l-ați văzut vreodată. Cu inelul acela, vă oferă dragostea Lui, spunându-vă că, dacă faceți din El singura voastră dragoste, puteți avea tot ce are El (ceea ce nu e puțin)! Puteți avea siguranță, pace, sănătate, împlinire, un scop în viață și multe altele. Nu va fi întotdeauna ușor să fiți mireasa Lui, fiindcă are destui dușmani, însă El v-a dat putere asupra lor.

Există însă o problemă: aveți deja un partener cu care conviețuiți, Frica, iar ea dă buzna dintr-o dată în încăpere. Vă pretinde să-I cereți lui Isus să plece și să rămâneți în schimb cu ea. La urma urmei, vă cunoașteți bine și sunteți obișnuiți cu prezența ei. A stat alături de voi toată viața. Vreți să Îl alegeți pe Isus, dar vă simțiți neajutorați și nu știți cum să vă eliberați de sub controlul acestui partener. Viața alături de Frică nu a fost ușoară, dar cel puțin e previzibilă: durerea, lipsa și suferința însoțesc fiecare zi.

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

Frica spune că nici nu meritați mai mult, că nimeni nu vă va iubi și că meritați să suferiți. Ați jucat rolul soțului sau soției chinuite în toți acești ani. De ce l-ați schimba acum?

Chiar atunci, Isus Se așază între voi și Frică. Se întoarce spre voi și vă întreabă: „Chiar vrei să rămâi cu ticăloasa asta?” Vă uitați în ochii lui Isus, care e întruparea iubirii, și El vă dă curaj. În cele din urmă, spuneți: „Nu! Te vreau pe Tine, Isus!” Într-o clipă, Isus înșfacă Frica și o aruncă în întunericul nopții.

Sunteți liberi! Adică sunteți liberi *dacă* nu alegeți să deschideți din nou ușa casei în fața seducătoare abuzive, Frica. Unul dintre versetele mele preferate din Scriptură este 2 Timotei 1:7 (NLT):

Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică și de timiditate, ci de putere, de dragoste și de stăpânire de sine.

Noi putem alege între ceea ce ne-a dat Dumnezeu și ce încearcă satana să ne dea. Dumnezeu ne-a dat putere peste toată forța celui rău. El ne-a dat iubirea Lui incredibil de puternică. Și El ne-a dat stăpânirea de sine, ca să facem alegeri corecte în viață. Însă ține de noi să pornim într-o direcție sau în alta.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Iau azi cerul și pământul martor împotriva voastră că ți-am pus înainte viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața, ca să trăiești tu și sămânța ta. (Deuteronom 30:19)

Îl veți accepta pe Isus și darul Lui pentru voi, care include toate beneficiile pentru care a plătit cu propria viață? Sau veți continua să conviețuiți cu Frica, permițându-i să vă controleze viața și ascultând glasul ei?

Atunci când frica din viața mea a fost abolită de dragostea lui Dumnezeu, credința și autoritatea au putut să se înalțe. Am devenit o persoană plină de îndrăzneală și de încredere. Mi-am îndreptat umerii. Am încetat să mai am atacuri de panică. Chinul din mintea mea a încetat.

Sunt atâtea de spus despre luarea unei decizii fără întoarcere de a vă ridica și a trece la acțiune, așa cum am făcut eu în seara aceea, când am stat și am plâns cu suspine pe covor, la începutul provocării de treizeci de zile. Eram atât de furioasă și de obosită să mai tot îndur situația în care eram, încât am început să îndrăznesc. Am pășit în sfârșit spre locul autorității. Mi-am dat seama că Dumnezeu m-a făcut responsabilă de alegerile mele. Nimeni nu putea alege viața în locul meu. El urma să-mi onoreze alegerea, credința, dorințele. Dumnezeu aștepta ca eu să fac prima mișcare.

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

Autoritatea decurge din adoptarea poziției pe care ne-a atribuit-o Dumnezeu și a identității noastre de copii ai Lui. Ori de câte ori vocile fricii încearcă să vă spună: „Nu ești destul de puternic”, puteți spune: „Poate că eu nu sunt, dar Tatăl meu este!” Voi nu stați în picioare prin propriile puteri, ci mergeți înainte prin puterea și tăria lui Dumnezeu Tatăl. Este ușor să dați afară frica sau boala din viața voastră când stați acolo unde vă este locul, pe poziția de autoritate.

Isus a vorbit cu autoritate și demonii I s-au supus, pentru că El stătea în ascultare de Dumnezeu Tatăl, ca ofițerul Lui superior. El a făcut doar ce știa că L-a trimis Tatăl să facă. Prin urmare, puterea cerului susținea fiecare cuvânt al Lui. Toți astfel, Isus este ofițerul nostru superior, iar noi putem avea cerul ca sprijin pentru cuvintele pe care le rostim prin credință.

Găsim în Biblie un om care a înțeles cu adevărat acest principiu. În Matei 8:8b-10 citim povestea unui căpitan roman care a venit la Isus pentru că slujitorul lui era pe moarte. Isus S-a oferit să vină și să îl vindece, dar căpitanul a spus următoarele:

„Zi numai un cuvânt și robul meu va fi tămăduit. Căci și eu sunt om sub stăpânire; am sub mine ostași și zic unuia: «Du-te!» și se

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

duce; altuia: «Vino!» și vine; și robului meu: «Fă cutare lucru!» și-l face.”

Când a auzit Isus aceste vorbe, S-a mirat și a zis celor ce veneau după El: „Adevărat vă spun că nici în Israel n-am văzut o credință așa de mare.”

Căpitanul acesta cunoștea puterea pe care o avea Isus asupra tărâmului demonic, a crezut în dorința Lui de a vindeca și a înțeles principiul autorității spirituale.

Puteți avea încredere că voia lui Dumnezeu este să vindece și, astfel, puteți pași spre locul autorității. Putem cunoaște voia lui Dumnezeu privind la Isus. Ioan 5:19 spune:

Isus a luat din nou cuvântul și le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”

Isus îi vindeca pe TOȚI cei ce erau apăsați de Diavolul (Fapte 10:38). ***Nu a existat nicio împrejurare în care Isus a trimis vreun om de la El tot bolnav!*** El nu a spus niciodată: „Nu te pot vindeca, pentru că boala aceasta este voia Mea.” Nici nu a zis vreodată: „Te învăț o lecție prin

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

lepra aceasta” sau: „Eu îngădui să se întâmple lucrul acesta.” Nu! Isus i-a vindecat pe TOȚI! Luca 5:12-15 spune:

Isus era într-una dintre cetăți. Și iată că un om plin de lepră, cum L-a văzut, s-a aruncat cu fața la pământ, L-a rugat și I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți.” Isus a întins mâna, S-a atins de el și i-a zis: „Da, voiesc, fii curățat!” Îndată, l-a lăsat lepra.

Apoi i-a poruncit să nu spună nimănui. „Ci du-te, i-a zis El, de te arată preotului și adu pentru curățirea ta ce a rânduit Moise, ca mărturie pentru ei.” Se răspândea tot mai mult vestea despre El și oamenii se strâneau cu grămada, ca să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor.

Isus i-a spus leprosului că era voia lui Dumnezeu să-l vindece, iar lucrul acesta nu s-a schimbat. Dumnezeu nu Se răzgândește și nu dă dovadă de favoritisme. Ceea ce face pentru un om, El pune la dispoziția tuturor, prin promisiunile Lui. Noi le primim ca pe un dar, însă trebuie să ni le însușim!

Al doilea mod în care cunoaștem voia lui Dumnezeu și în care putem umbla, ca urmare, în autoritatea care ne-a fost dată, este prin călăuzirea Duhului Sfânt. El

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

este Îndrumătorul nostru, Cel care ne dă direcția și ne sfătuiește cu privire la tot ce ne afectează viața. Pasajul din 1 Corinteni 2:9-10 spune:

Dar, după cum este scris: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu el-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” ***Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său.*** Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu.

Apoi, versetul 16 continuă astfel: „***Noi însă avem gândul lui Cristos.***” Noi nu mai trebuie să ne plimbăm de colo-colo, neștiind ce vrea Dumnezeu pentru noi. Putem ști ce este în mintea și în inima Lui. Noi suntem copiii Săi și avem acces la gândurile Lui, prin Duhul Sfânt.

Când cunoaștem voia lui Dumnezeu, o putem aplica. Putem ajunge să ne fie cât se poate de limpede care sunt promisiunile și dorințele lui Dumnezeu, ca să ne putem ridica și să ne adresăm răului care este sursa bolii.

Isus ne-a arătat natura lui Dumnezeu Tatăl și apoi ne-a dat autoritatea Lui. Biblia spune în Matei 10:1:

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

Apoi Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi și le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate și să tămăduiască orice fel de boală și orice fel de neputință.

Definiția cuvântului *autoritate* este „puterea sau dreptul de a da ordine, de a lua decizii și de a impune ascultarea”. Fiți tari! Voi ați fost autorizați, ca agenți ai schimbării, să impuneți voia lui Dumnezeu pe pământ, așa cum este ea dusă la împlinire în ceruri. Cuvintele voastre au putere și acum Numele lui Isus v-a fost dat vouă. Forțele demonice nu au de ales decât să se supună cuvintelor rostite cu credință și autoritate.

Luca 10:19 spune:

Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma.

Atunci când rostim cuvinte pline de credință, potrivit cu autoritatea care corespunde voii lui Dumnezeu, nu doar demonii se supun, ci și îngerii acționează. ***Prea mulți dintre noi au în jurul lor îngeri care nu au de lucru pentru că noi nu rostim cuvinte care se aliniază cu ordinele Comandantului Suprem.*** Noi nu implementăm voia lui Dumnezeu prin declarațiile noastre.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Îngerii pot face doar voia lui Dumnezeu (aducând viață din belșug). Ei vor implementa doar cuvintele rostite cu credință și autoritate. Prin urmare, dați-le îngerilor de lucru!

Treceți la acțiune: roștiți cuvinte ale credinței, cu autoritate, implementând victoria pe care o aveți deja. Cerul vă ține spatele!

4. ROSTIȚI RUGĂCIUNEA CREDINȚEI

Eu mi-am zidit credința timp de treizeci de zile, dar nu m-am rugat să primesc vindecarea decât ATUNCI CÂND am știut că aveam credință. De ce? Fiindcă a ne ruga înseamnă a primi. Iar ca să primim, trebuie să avem credință. Revenind la exemplul primirii unui dar, mai întâi trebuie să știu că prietenul meu vrea să-mi dea darul și că el încearcă să mi-l înmâneze. Când spun: „Mulțumesc” și îmi întind mâinile să iau cadoul, acesta este al meu. Rugăciunea credinței înseamnă să ne întindem mâinile și să îl luăm, spunând: „Îți mulțumesc, Isus, că sunt vindecat!”

Când am avut o imagine clară a vindecării dorite și o credință de neoprit, acela a fost momentul pentru rugăciune. Inima mea celebra deja victoria înainte să o văd întâmplându-se! Iar atunci când ne-am rugat, cererea a fost împlinită pe tărâmul spiritual, potrivit pasajului din Marcu 11:24:

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

De aceea vă spun că, orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.

Când primiți? Când vă rugați, nu când vedeți răspunsul venind. De aceea rugăciunea este numită rugăciunea CREDINȚEI. Primiți lucrul pentru care vă rugați atunci când roștiți rugăciunea, chiar dacă el nu apare exact în momentul acela în fața voastră. Credința devine dovada sau substanța lucrului dorit (Evrei 11:1).

Iacov 5:14-16 spune următoarele despre rugăciunea credinței:

Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii Bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. ***Rugăciunea făcută cu credință va mântui [vindeca] pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoși***; și, dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate. Mărturișiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.

Prezbiterii m-au uns cu untdelemn, s-au rugat în învoială cu credința mea și, din momentul acela, lucrarea a fost încheiată în inima mea. Am fost vindecată! Am notat pe hârtie data și ora.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Haideți să folosim analogia momentului în care este semănată sămânța și cel al recoltei, ca să examinăm procesul creșterii credinței noastre. Dumnezeu ne-a lăsat semănatul și seceratul ca pe un principiu care funcționează nu doar în domeniul fizic, ci și în cel spiritual.

Mai întâi, pământul inimii trebuie să fie pregătit.

Aceasta înseamnă că orice buruieni, pietre sau rădăcini trebuie îndepărtate. Pentru mine, aceasta a însemnat să mă descotorosesc de anumite pietre și rădăcini, precum ura față de sine, frica, neiertarea și nevrednicia. Odată îndepărtate toate acestea, e vremea fertilizării solului și umplerii lui cu substanțe hrănitoare care fac sămânța să crească. Facem lucrul acesta descoperind cine este Dumnezeu și cine suntem noi în El. Este necesară această restaurare a identității. Înmuierea pământului inimii noastre are loc atunci când petrecem timp în prezența lui Dumnezeu, închinându-ne Lui și având părtășie cu El.

Apoi, trebuie să semănăm semințele Cuvântului lui Dumnezeu în inima noastră (lucru pe care eu l-am făcut în timpul provocării de treizeci de zile). Cuvântul lui Dumnezeu va da naștere credinței, fiindcă aceasta vine prin auzirea Cuvântului. Un mod bun de a uda recolta este rostirea cuvintelor pline de viață și recunoștință. Cuvintele care oglindesc îndoiala, cârtirea, nemulțumirea, bârfa sau moartea seamănă cu împrôscarea recoltei voastre cu otravă, așa că aveți mare grijă la ele!

În cele din urmă, a venit vremea recoltei! Credința este indicatorul după care ne uităm și care ne arată că recolta e gata. Nu putem scoate sămânța din pământ înainte de vreme, spunând: „Nu a încolțit!” E nevoie de răbdare. Atunci când putem vedea cu ochii minții lucrul pentru care ne rugăm, îl putem primi! Când ajungem să avem o așteptare plină de încredere că îl vom primi, e vremea să lăsăm credința să-și facă lucrarea. Tatăl meu numește etapa aceasta „folosirea secerii pentru seceriș”, prin cuvintele rugăciunii rostite cu autoritate. Odată ce recolta este gata, cuvintele noastre o seceră.

Treceți la acțiune: citiți Marcu 4:26-29 și, de asemenea, cartea lui Gary Keese, „Revoluția ta financiară. Puterea odihnei”, pentru a învăța mai multe despre principiul acesta. Când inima voastră este gata să primească, rostiți rugăciunea credinței, aducând cererea voastră înaintea lui Dumnezeu. Veți primi răspunsul în momentul în care faceți această rugăciune, așa că notați-vă data și ora când ați rostit-o!

5. LĂUDAȚI-L PENTRU VICTORIE

Chiar în intervalul dintre rugăciunea făcută împreună cu prezbiterii și dimineața în care m-am trezit vindecată, care a venit după vreo două săptămâni, credința mea continua să vorbească. În ciuda faptului că nu vedeam cu ochii

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

nicio schimbare fizică, lucrarea era încheiată în lumea supranaturală. Tot ce am făcut atunci a fost să-L laud pe Dumnezeu, ca și cum totul era dus deja la îndeplinire. A trebuit să stau cu ochii ațintiți asupra promisiunii. Credința mea putea vedea imaginea „de după”, deși încă trăiam în cea „dinainte”.

Am văzut minuni petrecute instantaneu când a fost rostită rugăciunea credinței, dar sunt și minuni care au loc ulterior și vindecări care se petrec treptat. Am văzut toate aceste scenarii fie în viața mea, fie în cea a altora, însă rezultatul final este același: vindecarea. Deseori, vindecarea implică un proces, fie că este vorba despre cel al clădirii credinței, despre procesul scoaterii la lumină a întăriturilor și al primirii eliberării de aceste întărituri, fie despre procesul revendicării unei promisiuni până când are loc vindecarea deplină.

Atunci când nu vedem răspunsul manifestându-se instantaneu, avem de făcut o alegere. Îl vom lauda pe Dumnezeu pentru ceea ce am primit deja prin credință sau vom aluneca înapoi în îndoială și necredință? Vom distruge recolta prin cuvinte care aduc moarte sau vom proteja și vom strânge recolta prin cuvinte de laudă și mulțumire?

Eliberarea instantanee este minunată, însă procesul așteptării cu credință al împlinirii unei promisiuni aduce cu sine maturizarea. Perseverența noastră crește în timpul lui. Ne bazăm și ne încredem mai mult în Dumnezeu. **Cu**

cât devenim mai hotărâți în credință, cu atât putem primi mai mult din partea lui Dumnezeu, fiindcă nu ne lăsăm clătinați cu ușurință de împrejurări și nu renunțăm la promisiunile Cuvântului când satana creează iluzii și dovezi false, menite să ne convingă că suntem pierduți. El este un maestru iluzionist, dar nu are nicio putere reală decât atunci când noi ne punem de acord cu iluzia lui!

De aceea, când Îl lăudați pe Dumnezeu pentru victorie, deși ochii voștri fizici nu o pot vedea încă, voi nu vă îndreptați privirea spre amăgirea satanei. Cu cât acordați mai puțină atenție iluziilor lui, cu atât puterea lor scade. Încetați să dați atenție minciunilor lui și concentrați-vă, în schimb, asupra Salvatorului.

Pasajul din Evrei 12:1-3 ne îndeamnă să fim hotărâți în alergarea noastră, având ochii ațintiți asupra premiului, la fel ca Isus:

Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

al lui Dumnezeu. Uitați-vă dar cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.

Uneori, există o perioadă de așteptare între „Amin” și „Iată vindecarea mea.” În timpul ei, cu siguranță vă veți confrunta cu gânduri care nu se aliniază credinței voastre. Nu obosiți! Nu vă descurajați! Nu lăsați nimic să vă ia ochii de la Isus și de la ceea ce El v-a dat deja!

Darurile Duhului operează deseori într-un context colectiv, cum este serviciul de închinare sau o adunare mare. Darul vindecării poate curge, făcând tămăduirea să aibă loc instantaneu. Este minunat să fim martori la asemenea experiențe, iar ele au loc deseori pentru a îndrepta ochii necredincioșilor spre Isus.

Însă, dacă nu știm cum să primim, cum să ne ținem strâns de promisiunea pe care ne-a făcut-o Dumnezeu și să ne asumăm autoritatea spirituală într-o situație, vom alergera de la un serviciu de eliberare la altul, cu speranță, dar nu cu credință. Vom privi spre slujitorii Domnului așteptând ca ei să aducă ungerea necesară, în loc să ne dăm seama că noi avem oricând acces la acea ungere. Vom primi rugăciunea făcută pentru noi de numeroși slujitori, sperând că se va întâmpla ceva, doar pentru a pleca de

acolo dezamăgiți. Îl vom implora pe Dumnezeu să ne dea ceva ce El ne-a dăruit deja. Sursa noastră este Isus, nu un slujitor al Lui, o întâlnire de trezire spirituală sau un medic. Noi avem abilitatea de a primi oricând vindecarea, potrivit cu credința noastră.

Eu cred că procesul vindecării are de-a face și cu abilitatea noastră de a păstra teritoriul cucerit, odată ce am intrat în stăpânirea lui. De exemplu, în viața mea, dacă nu aș fi rezolvat problema cauzelor bolii (duhul de frică, de ură față de sine, de rușine etc.), aș fi putut deschide ușa pentru revenirea bolii. Prin procesul eliberării și al clădirii credinței, am devenit mai puternică. ***Perseverența ne face mai tari!*** În Efeseni 6:13-17, apostolul Pavel ne pregătește pentru bătălia care presupune să stăm cu fermitate în picioare:

De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, ***după ce veți fi biruit totul. Stați gata dar***, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii. Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

rău. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

Trebuie să câștigăm bătălia la nivelul minții noastre, dacă vrem să stăm tari, ținându-ne strâns de promisiunile lui Dumnezeu. Trebuie să ne păzim inima, păzindu-ne gândurile. *Ceea ce crede inima noastră este dictat de gândurile pe care le gândim și de cuvintele pe care le rostim.* Joyce Meyer spunea:

Oricât de tare ar vui bătălia din mintea voastră, nu vă dați bătuți! Pașiți înainte și recuceriti teritoriul care v-a fost furat. Chiar dacă o faceți centimetru cu centimetru, asigurați-vă că vă bazați pe harul lui Dumnezeu și nu pe abilitatea voastră. Dacă nu vă dați bătuți, îl veți epuiza pe cel rău.

Când stăm tari, așteptând cu încredere răspunsul, rămânem în postura în care putem primi în continuare de la Dumnezeu, Tatăl nostru. Dar păstrarea aceluia teritoriu de curând câștigat necesită vigilență și o atitudine care spune: „Nu voi negocia cu inamicul.”

În acele două săptămâni, nu l-am mai cerut niciodată lui Dumnezeu să mă vindece, fiindcă vindecarea fusese înfăptuită deja. Nu l-am implorat, nu am insistat, nu

am plâns și nu am îngăduit gândurilor descurajatoare să pună stăpânire pe mine. Mărturisirea mea s-a schimbat, afirmând victoria și dând glas recunoștinței. Am acționat ca și cum eram deja vindecată. Am vorbit ca și cum eram deja vindecată. L-am lăudat pe Dumnezeu ca și cum eram deja vindecată. Am început să spun: „Tată, Îți mulțumesc că am fost vindecată duminică și mă țin strâns de momentul acela în care ne-am rugat potrivit pasajului din Marcu 11:24. Am primit vindecarea în ziua aceea. Acum, trupule, nu ai de ales decât să te aliniezi acelei realități. Îți mulțumesc, Isuse, că m-ai vindecat! Îți sunt atât de recunoscătoare!”

Vreau să amintesc încă un lucru care m-a ajutat să rămân în picioare și să nu mă îndoiesc, și anume închinarea și părtășia cu Isus. În etapa aceea, relația mea cu El era mult mai puternică și mai bună decât fusese în anii anteriori, fiindcă petrecusem mult timp stând pur și simplu în prezența Lui.

Vedeți voi, ani de zile am străbătut o etapă de secetă, în care am lăsat relația mea cu Dumnezeu să se răcească. Desigur, știam la nivelul minții că Dumnezeu era cu mine, dar pur și simplu nu reușeam să-L simt, mai ales când gândurile mele erau dominate de sentimentul nevredniciei și de întrebări legate de motivul pentru care treceam prin situația aceea. Dragostea mea pentru Dumnezeu se răcise. Îngăduisem ca El să devină mai puțin valoros pentru mine

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

decât alte lucruri din viața mea. Știam multe despre El, dar nu îmi făceam timp să am o relație cu El.

Este periculos când stăm în preajma religiei, dar nu păstrăm o relație cu Dumnezeu Însuși. Unii dintre noi care au fost crescuți în biserică sau în „religie” au început să se îndepărteze de dragostea și pasiunea pe care le-au avut la început pentru Dumnezeu. ***Poate ne dorim ceva de la Dumnezeu, dar nu ne-am făcut timp să Îl iubim mai întâi.*** Ne-am lăsat infectați de lume.

Dumnezeu a spus în Apocalipsa 2:4 (NLT):

Dar iată ce am împotriva voastră: nu Mă mai iubiți pe Mine și nu vă mai iubiți unii pe alții ca la început!

E ca într-o căsătorie: odată ce stați în preajma unei persoane destul de multă vreme, e ușor să încetați să o mai prețuiți. Trebuie să investiți constant în relație dacă vreți să primiți ceva din ea. Nu aveți cum să primiți ceva din partea unei persoane pe care nu o onorați.

Nu veți primi nimic din relația cu Dumnezeu dacă o lăsați să se răcească, să devină banală sau să se bazeze pe datorie și ritualuri. De aceea lauda și închinarea sunt atât de importante, fiindcă ele ne atrag inima mai aproape de Dumnezeu.

Închinare înseamnă „primul sărut”. Dacă sunteți părinți, știți cât de mult vă place să primiți sărutări din partea copilului vostru! Băiețelul meu de doi ani îmi dă cele mai dulci săturări, cu buzele ȕuguiate, înainte de culcare, după care zâmbește și chicotește. Acele momente care îmi topesc inima aduc atâta bucurie rolului de părinte. Eu sunt prima femeie pe care a iubit-o fiul meu. Sunt „primul sărut” al lui și cred că de aceea există o legătură atât de specială între mamă și fiu.

La fel se întâmplă cu soțul și cu fica mea. Cei doi au o legătură specială, fiindcă el este primul bărbat pe care l-a iubit inima ei micuță. Tăticul ei e „primul sărut” al ficei mele. Tot astfel, Dumnezeu, Tatăl nostru, este primul nostru sărut. El este Cel pe care a fost creată să-L iubească inima noastră.

Când ajungem să avem o relație dulce cu El, ne găsim de fapt pe noi înșine. Ne găsim scopul. ***Iar lui Dumnezeu Tatăl Îi place ca odraslele Sale să stea în prezența Lui, dându-I sărutările recunoștinței. Lucrul acesta Îi atinge inima.*** Închinarea necesită timp în care să stăm *cu* El (în loc să auzim doar *despre* El). Și în închinare putem experimenta cu adevărat cât de uimitor este El.

Uneori, cel mai bun lucru pe care-l puteți face când vă luptați cu durerea este să puneți mai întâi niște cântece grozave de laudă (cu versuri declarative, care vă amintesc natura lui Dumnezeu și promisiunile Lui), iar apoi să

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

proclamați tot ce vă place la El. Lauda ne aduce aminte cine este Dumnezeu și ce poate face El. ***Există atâta putere în lauda adusă lui Dumnezeu, fiindcă ea Îl înalță pe El deasupra problemei noastre.*** Cu ajutorul ei, ne amintim nouă înșine că El este mai mare decât boala.

Apoi puneți niște cântece de laudă (care comunică direct cu Dumnezeu) și începeți să vă exprimați iubirea față de El. Mulțumiți-I pentru ceea ce este El. Mulțumiți-I pentru dragostea minunată pe care v-a dat-o. În felul acesta, vă veți lua ochii de la problemă și îi veți îndrepta spre soluție! Aceasta vă va ajuta inima să fie din nou în acord cu Dumnezeu, să creadă din nou promisiunile pe care vi le-a făcut, chiar înainte să vedeți răspunsul în lumea fizică. Atunci când începeți să roștiți cuvinte care exprimă dragostea față de El, inima voastră se așază din nou pe făgașul bun.

Când investiți timp în închinare, investiți literalmente în Dumnezeu; iar când investiți în El, vă bucurați de cel mai grozav profit din univers: Îl primiți pe Dumnezeu și tot ce are El! Prezența Vindecătorului este locul în care veți fi schimbați.

Când sunteți în etapa în care stați în picioare, așteptând răspunsul, sau în care duceți la nivelul minții lupte cu gânduri pline de teamă și îndoială, vă provoc să vă retrageți undeva unde să fiți singuri și să începeți să spuneți:

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

Tată, ești atât de bun și ai fost atât de credincios față de mine. Te laud și Te onorez pentru tot ce ești. Îmi place să fiu cu Tine, fiindcă sunt copilul Tău. Te rog să vii și să stai cum mine. Sufletul meu tânjește după o frântură din slava Ta. Tu ai creat cerul și pământul, și ești atât de uimitor! Nimic nu este prea greu pentru Tine! Mă bucur atât de mult că ești Tatăl meu! Te laud! Îți mulțumesc!

Atunci când începeți să exprimați dragostea voastră pentru El prin cuvinte, dans și cântece (nu trebuie să aveți o voce frumoasă, ci doar să fiți sinceri), Regele regilor vine mai aproape de voi. Cântecul vostru e cântecul Lui preferat.

Când vă închinați Lui, Îi dați permisiunea să Se apropie de voi. Vă provoc să vă închinați Lui până când simțiți că frica și apăsarea dispar.

Poate nu știți exact ce se petrece în corpul vostru; poate că nu ați primit încă un diagnostic sau poate ați primit unul pentru care doctorii nu au leac. Nu are importanță, fiindcă Marele Medic, Cel care a creat trupul vostru, știe ce nu e în regulă cu el și vă poate îndruma spre o soluție. Ungerea vindecătoare poate curge prin trupul vostru atunci când vă închinați și când petreceți timp în prezența Lui! Acum

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

e timpul să vă ridicați în picioare și să nu vă lăsați clintii. Clădiți o viață de dragoste cu Vindecătorul!

Am avut ocazia să mă rog cu mulți oameni care sunt creștini, dar care sunt supărați pe Dumnezeu pentru că au avut atât de multe probleme de sănătate. Mă rog ca transparența mea legată de neajunsurile mele din trecut și de necredința mea să îi încurajeze și pe alții să își confrunte atitudinile și să Îi ceară lui Dumnezeu să-i ajute să creadă. Mă rog ca, atunci când oamenii aud povestea mea, ea să scoată la lumină orice tipare greșite de gândire și să îi ajute să treacă de la vinovăție la credință.

Atât timp cât oamenii Îl învinovătesc pe Dumnezeu, nu pot primi nimic din partea Lui. Ei trebuie să-și dea seama că adevăratul dușman este satana și că lui îi place să distrugă templul lui Dumnezeu (trupul lor). Însă el trebuie să plece atunci când credincioșii își exercită cu adevărat autoritatea asupra lui.

Vreau să vă mai spun câteva relatări uimitoare despre oameni pe care îi cunosc personal și care au primit vindecarea după ce au auzit povestea mea sau pe a altcuiva. Mărturiile contribuie la întărirea speranței că minunea se poate întâmpla și în viața noastră, iar în inima în care speranța este vie, poate intra credința.

Tracy era o fată blondă, îndrăzneță, care iubea viața, când a primit un diagnostic care a doborât-o la pământ: scleroză multiplă. Își simțea tot trupul amorțit și i s-a

spus să-și cumpere o casă în care se putea deplasa cu un cărucior cu roțile. Medicii nu au niciun remediu pentru scleroza multiplă și spun că leziunile suferite de creier sunt ireversibile.

Dar Tracy a început să vină la Biserica Faith Life și a auzit despre Isus, Vindecătorul. Ea și soțul ei au început să poruncească simptomelor să plece, iar ea a respins pur și simplu diagnosticul primit. Ia ghiciți ce s-a întâmplat! Simptomele au dispărut cu totul și de atunci nu a mai avut nicio problemă. Asta s-a întâmplat cu doisprezece ani în urmă. Tracy este acum o femeie de afaceri foarte energică și activă, care e mereu în picioare, lucrând întruna și ajutându-i pe alții.

Leah a fost vindecată de stima de sine scăzută cu care se lupta după ce soțul ei a părăsit-o pentru altă femeie. Apoi Dumnezeu a vindecat-o de anorexie, care a dus la vindecarea de scleroză multiplă! El i-a restaurat și viața, astfel că Leah are acum o căsnicie fericită cu un bărbat evlavios.

Renee a fost vindecată de o boală autoimună incurabilă rară, care o schilodise și îi răpise orice speranță la viață. De la o femeie care zăcea pe patul de moarte și cântărea doar treizeci și șase de kilograme, a ajuns să conducă acum propria afacere și să binecuvânteze o mulțime de oameni cu zâmbetul ei vesel. Astăzi este vindecată.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Mătușa tatălui meu a avut o tumoare canceroasă care a crescut cu repeziciune, iar medicii au programat-o pentru operație. A venit într-o duminică la biserică și a plecat acasă cu cartea „Cristos, vindecătorul”, de F.F. Bosworth, a citit-o în săptămâna aceea și s-a întors duminica următoare să ne rugăm pentru ea. Puterea lui Dumnezeu a coborât atunci când ne-am rugat și ea a văzut o lumină strălucitoare. Ne-a spus că a simțit ceva ca un curent electric care i-a străbătut trupul.

În săptămâna care a urmat, atunci când era programată operația, medicii nu au mai găsit tumoarea care fusese de mărimea unei mingi de baseball. Aceasta dispăruse cu totul! Doctorii erau nedumeriți, dar ea știa de ce tumoarea nu mai era acolo.

Jennifer era alcoolică de multă vreme. Dependența ei pusese stăpânire pe toate domeniile vieții ei și o adusese într-o stare disperată. Încercase programele AA și tot ce se gândise că o putea ajuta. În cele din urmă, a acceptat să vină la biserică împreună cu colega ei de muncă. Acolo și-a predat inima lui Isus. În duminica aceea, după ce s-a predat Mântuitorului, s-a dus acasă și a trecut pe lângă frigider fără să-și ia o bere. Atunci și-a dat seama că nici nu-și mai dorea să bea. Dorința aceasta dispăruse! Acum Jennifer îi ajută pe alți oameni care se luptă cu dependența de alcool.

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

Aaron este un veteran al războiului din Irak; el s-a întors acasă cu un sindrom sever de stres posttraumatic, cu probleme legate de furie, insomnie, coșmaruri și paralizia parțială pe partea stângă, în urma unui traumatism cranian. Nu mai dormise de ani de zile o noapte întreagă. Nu putea ține obiecte în mână, fiindcă nu avea putere în mâini. Căsătoria lui rezista doar pentru că soția lui a refuzat să-și piardă speranța. El făcea față cu greu vieții de fiecare zi și era pe punctul de a renunța.

La început, a fost furios pe Dumnezeu pentru situația prin care trecea; însă apoi a auzit învățătura despre Isus care i-a vindecat pe toți bolnavii. El și soția lui s-au prins strâns de promisiunile lui Dumnezeu, ca de colacul de salvare de care aveau disperată nevoie.

Într-o duminică, au venit la biserică pentru rugăciune și au crezut că vor avea parte de schimbare. În seara aceea, Aaron a mers acasă și a dormit neîntrerupt doisprezece ore. Când s-a trezit, paralizia dispăruse, ca și coșmarurile și sindromul de stres posttraumatic. Aaron era un om nou! A fost vindecat pe loc și de atunci încolo a început să mărturisească altor veterani despre puterea eliberatoare a lui Isus.

Colega de muncă a lui Rikki i-a dăruit cartea mea, fiindcă avea de ani de zile fibroame uterine. Acestea ajunseseră acum de mărimea unei mingi de baseball. Era programată pentru histerectomie când a pus mâna

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

pe cartea mea și a început să o citească. La început, s-a înfuriat și L-a întrebat pe Dumnezeu: „De ce ai vindecat-o pe Amy și pe mine nu?” Dumnezeu i-a răspuns: „Fiindcă nu mi-ai cerut-o niciodată.”

Așa că Rikki a început provocarea de treizeci de zile și I-a cerut lui Dumnezeu să o vindece, ca să nu mai fie nevoie de intervenția chirurgicală. Ca un act de credință, s-a înscris la un semi-maraton de cinci kilometri, care urma să aibă loc la o săptămână după data la care era programată operația. A rostit în fiecare zi versetele despre vindecare de la finalul acestei cărți și s-a concentrat asupra Cuvântului. A ținut post de la folosirea mass-mediei și a petrecut timp cu Isus. Mai târziu mi-a spus: „Am luat lucrurile în serios, pentru că îmi doream vindecarea! Operația nu era rea, dar știam că nu era pentru mine.”

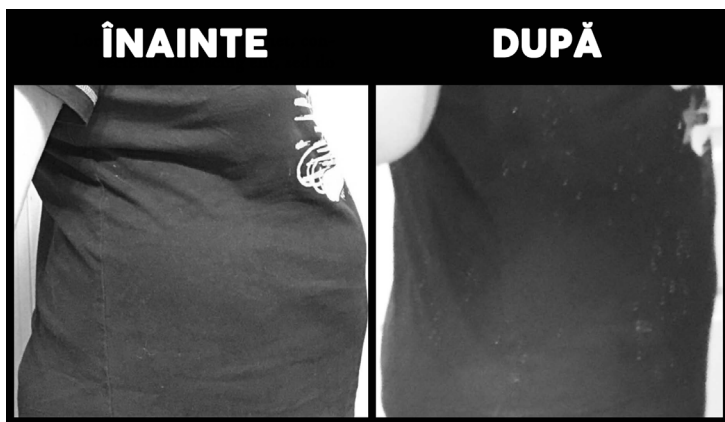
Într-o dimineață, la zece zile după ce a început provocarea de treizeci de zile, s-a trezit și și-a dat seama că tumorile dispăruseră complet! Și ea a fost vindecată peste noapte. L-a sunat pe medicul ei, dar nu a crezut-o. Acesta a refuzat să îi mai facă un consult înainte de ziua premergătoare operației. „Doamnă, e imposibil ca tumorile acelea să dispară singure”, i-a spus el la telefon.

Așa că s-a dus la vizita medicală dinaintea intervenției chirurgicale și a cerut personalului spitalului să verifice și să vadă că tumorile nu mai existau. Asistenta s-a dus să îl cheme pe doctor și, când acesta i-a făcut un ecograf,

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

a descoperit că tumorile dispăruseră într-adevăr cu totul! Tulburat, acesta i-a zis: „Ne vedem peste șase luni, să ne asigurăm că nu au reapărut.”

Rikki a alergat împreună cu fiica ei cursa de cinci mii de metri și a sărbătorit miracolul vindecării petrecând cu prietenele ei weekendul în care ar fi trebuit să se refacă în urma operației. Dumnezeu a intervenit!

Fibroamele lui Rikki au dispărut!

ÎNTÂLNIREA CU VINDECĂTORUL

Dumnezeu este atât de uimitor și îmi voi trăi toate zilele iubindu-L. El este eroul meu! Relația mea cu El este cel mai grozav cadou de care puteam avea parte vreodată. Bucuria de a-L cunoaște pe El a dat sens și scop vieții mele.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Dacă nu știți despre ce vorbesc și dacă ați pus mâna pe cartea aceasta doar pentru că ați văzut poza incredibilă dinainte de vindecarea mea și de după ea, care apare pe coperta din spate, aș vrea să stăm de vorbă câteva momente.

În lumea noastră chiar acționează forțe supranaturale și povestea mea nu s-a întâmplat pur și simplu, de la sine. Există un Dumnezeu real, ba mai mult, un Dumnezeu care VĂ iubește!

Cât timp nu ați avut o întâlnire cu Creatorul a tot ce vedeți, nu veți fi niciodată cu adevărat fericiți înăuntrul vostru. De ce? Fiindcă Dumnezeu v-a creat și El este singurul care vă înțelege cu adevărat. El știe ce vă face inima să tresalte, ce vă face fericiți și de ce sunteți cu adevărat în stare. Fiindcă Dumnezeu v-a dat darul vieții, El are și un plan perfect pentru viața voastră. El vă așteaptă cu brațele deschise să vă vindece, nu doar fizic, ci și emoțional și mintal. Puterea Lui este uneori neobișnuită și nu veți găsi nicăieri în lumea aceasta iubire ca a Lui.

Romani 3:23-25a spune:

Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Cristos Isus. Pe El Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire.

CINCI PAȘI SPRE MINUNEA TA

Niciunul dintre noi nu este sfânt sau perfect, așa că Dumnezeu L-a dat pe Fiul Lui, Isus, ca jertfă pentru plata păcatelor noastre. Isus a zis: „Lasă-Mă să iau în locul lor pedeapsa, ca ei să poată lua sfințenia Mea.”

Deși Isus a murit de o moarte cumplită pe o cruce romană (un instrument al torturii și al morții), El S-a dovedit prea puternic pentru ca moartea să-L poată ține. Isus a ieșit din mormânt, revenind la viață. Apoi a dat aceeași putere asupra morții tuturor celor care cred în El. Isus a pus capăt fricii de moarte odată pentru totdeauna.

Dacă vrei să primești această iertare și libertate, dacă vrei să Îl întâlnești pe Dumnezeu și să începeți să trăiți o viață plină de puterea Lui, stați pur și simplu de vorbă cu El, oriunde v-ați afla, fiindcă El este chiar acolo, lângă voi. Rugați-L simplu să vină în viața voastră, să vă ierte păcatele și să fie Dumnezeul vostru (Ioan 3:16, Romani 10:9).

Puteți spune ceva de felul:

„Doamne, cred că ești real și că Isus a venit să ia pedeapsa mea, ca eu să pot fi sfânt. Cred că Tu mă iubești și că vrei să ai o relație cu mine. Iartă-mă că am încercat să trăiesc fără Tine. Atinge-mă chiar acum cu puterea Ta. Îți dau viața mea și Te rog să faci cu ea ceva bun. Amin!”

Dacă tocmai ați rostit această rugăciune, îngerii celebrează chiar acum în cer hotărârea voastră! Cerul este acum casa voastră, fiindcă L-ați acceptat pe Dumnezeu ca Tată. Nu trebuie să vă mai temeți de nimic, întrucât „Cel

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume” (1 Ioan 4:4).

Cu alte cuvinte, Dumnezeu, care trăiește în voi, este mai mare decât răul din lumea aceasta!

Vă îndemn să citiți Biblia (începeți cu cărțile Marcu și Romani), găsiți o biserică vie, unde se dă învățătură din Cuvântul lui Dumnezeu, și cunoașteți alți ucenici ai lui Cristos. Viața voastră a făcut o cotitură în direcția bună!

CAPITOLUL 4

ÎNȚELEGERI ERONATE ALE CONCEPTULUI DE VINDECARE

*„Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici,
pentru că voi închideți oamenilor Împărăția
cerurilor: nici voi nu intrați în ea și nici pe
cei ce vor să intre nu-i lăsați să intre.”*

Matei 23:13

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Aș vrea să răspund câtorva dintre obiecțiile și întrebările cele mai obișnuite legate de vindecarea supranaturală. Când eu spun că Isus vrea să îi vindece pe toți, unii oameni pot fi ofensați de afirmația aceasta. La urma urmei, ea pare radicală în lumea aceasta căzută, cufundată în boală și moarte.

Ori de câte ori încercați să vă puneți încrederea în Dumnezeu pentru ceva cum ar fi vindecarea, satana va căuta numaidecât să vă convingă că lucrurile stau altfel. El nu vrea să fiți vindecați, prosperi sau să schimbați viața altora! Cel rău dorește să fiți faliți, bolnavi, temători, mânioși și abătuți. În astfel de situații, putem alege de cine vom asculta. Vom asculta de satana sau de cei pe care îi folosește el ca să-și trâmbițeze mesajul fricii și morții? Sau vom alerga spre mesajul lui Dumnezeu și vom asculta ce are El de spus?

Dacă ați învățat multe despre modul în care Dumnezeu aduce sau îngăduie suferința, dați-mi voie să vă provoc să vă deschideți mintea față de ceea ce spune Cuvântul. Unele lucruri sunt tradiții omenești bazate pe experiența umană, nu pe Adevăr. Vindecarea este una dintre promisiunile lui Dumnezeu, însă ține de voi să o credeți.

„OARE CHIAI A ZIS DUMNEZEU...?”

Am abordat întrebarea aceasta pe parcursul cărții, dar satana vă va șopti întotdeauna: „Oare chiar a zis Dumnezeu că te va vindeca?” Exact în felul acesta i-a vorbit și Evei când a amăgit-o să nu-I dea ascultare lui Dumnezeu. Prima lui linie de apărare constă în semănarea semințelor îndoielii și în pervertirea Adevărului. El nu are alți ași în mânecă în afară de aceleași trucuri vechi.

Într-o zi, l-am auzit pe unul dintre copiii mei vorbind cu fratele lui și încercând să-l convingă că era ok să nu asculte de ceea ce le cerusem. „Nu a VRUT să spună că nu avem voie deloc”, a zis copilul. Mi-am spus: „Oau, aceasta e natura păcătoasă cu care ne naștem toți.” Bineînțeles că am intervenit și l-am lămurit pe copil care era voia mea. Ha-ha! Firea caută mereu să obțină ce vrea ea, în timp ce Îl nesocotește, Îl învinovățește sau nu Îl ascultă pe Dumnezeu.

De aceea este atât de important să CUNOAȘTEM Cuvântul. Memorarea Scripturii nu este doar pentru copiii de la școala duminicală! Ea este firul roșu al unei vieți care merită trăite.

De asemenea, ne putem umple mintea cu atât de multe argumente intelectuale, raționamente teologice și tradiții ale unei denominații încât să nu mai putem deveni ca un

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

copil care primește pur și simplu ce îi oferă Dumnezeu. Încrederea simplă se poate pierde atunci când îngăduim minții să preia conducerea asupra vieții noastre. Iată ce spunea Pavel, care a fost crescut în tradiția fariseilor, despre judecata umană în raport cu Evanghelia:

Dragi frați și surori, vreau să înțelegeți că mesajul Evangheliei pe care îl predic eu nu se bazează doar pe raționamente omenești.

—Galateni 1:11, NLT

Noi folosim armele puternice ale lui Dumnezeu, nu arme lumești, ca să răsturnăm fortărețele raționamentelor omenești și să distrugem argumentele false.

—2 Corinteni 10:4, NLT

Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.

—Evrei 11:6

ÎNȚELEGERI ERONATE ALE CONCEPTULUI DE VINDECARE

Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării; dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu.

—1 Corinteni 1:18

Pavel știa că satana încearcă să lupte împotriva lui Dumnezeu, folosind raționamente omenești. Dacă trăim bazându-ne doar pe ceea ce mintea noastră poate înțelege, nu vom vedea niciodată puterea lui Dumnezeu manifestându-se. Ne vom întreba continuu: „Oare chiar a zis Dumnezeu...?”

Mulți predicatori chiar au susținut ipoteza că trebuie să trăim în întuneric, neștiind niciodată cu certitudine care este voia lui Dumnezeu. Am analizat deja argumentul acesta, dar vreau să vă încurajez spunându-vă că voi, în calitate de copii ai lui Dumnezeu, puteți ști ce a zis El, prin Cuvântul Lui, prin Duhul Sfânt, prin cuvintele profetice care confirmă Cuvântul și prin instruirea înțeleaptă primită din partea unor păstori care cred Scriptura.

Supranaturalul pare imposibil minții firești; de aceea, când la nivelul gândurilor noastre apar obiecții față de el, trebuie să le dăm la o parte. Când s-a confruntat cu multe îndoieli, Avraam s-a ținut strâns de promisiunea lui Dumnezeu, deși aceasta părea ridicol de imposibilă:

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

El [Avraam] nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește poate să și împlinească.

—Romani 4:20-21

„DUMNEZEU NE ÎNVAȚĂ CEVA PRIN SUFERINȚĂ.”

Oamenii au folosit următorul verset pentru a susține că Dumnezeu folosește lucrurile rele ca să aducă ceva bun în viața noastră.

Știm că Dumnezeu lucrează în toate lucrurile spre binele celor ce-L iubesc pe El, al celor ce sunt chemați după planul Său.

—Romani 8:28, NIV

Versetul spune: „ÎN toate lucrurile”, nu afirmă că Dumnezeu cauzează toate lucrurile. Dumnezeu nu cauzează totul. Nu El Se află la originea tuturor circumstanțelor cu care ne confruntăm. Noi trăim într-o lume căzută, locuită de rău. Cu toate acestea, Dumnezeu este un Tată atât de bun, încât El va scoate un rezultat bun din situații rele,

ÎNȚELEGERI ERONATE ALE CONCEPTULUI DE VINDECARE

dacă ne punem încrederea în El. Va aduce vindecare acolo unde a fost boală. Va face ca locul durerii să fie luat de trăirea cu scop. Va preschimba cenușa în frumusețe. Nimic nu este dincolo de puterea Lui izbăvitoare!

Poate ați auzit zicala: „Dumnezeu va preschimba haosul tău într-un mesaj și încercarea ta într-o mărturie.” Răul nu era necesar ca să avem parte de bine, dar Dumnezeu tot îl preschimbă!

Unii oameni se simți ofensați și spun: „Amy, cum îndrăznești să insinuezi că nu am înțeles bine sau că a fost vina mea că s-a întâmplat ceva rău?” Dar, în următoarele propoziții, ei dau de înțeles că a fost vina lui Dumnezeu. ***Preferă să Îl învinovățească pe Dumnezeu în loc să accepte responsabilitatea pentru situația lor sau să recunoască deschis că Diavolul este de vină.*** Dumnezeu meu nu este un abuzator de copii. S-ar putea ca noi să pășim dincolo de iubirea Lui protectoare, dar El nu ne abandonează niciodată.

Nu spun că oamenii merită toate relele care li se întâmplă. Nu îi condamn nici pe cei care au făcut greșeli. Și eu am trăit mulți ani cu un tipar greșit de gândire. A fost vina mea, nu a lui Dumnezeu. Însă El continuă să fie îndurător. Dumnezeu e supărat pe ceea ce a încercat să facă Diavolul împotriva noastră. Eu nu încerc în niciun caz să fac pe cineva să se simtă condamnat. Vina nu trebuie dată pe persoana greșită.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

În ultimă instanță, Diavolul este cel vinovat. Și, chiar dacă s-ar putea să pierdem niște lupte în momentele noastre de slăbiciune, mergem înainte. Noi am câștigat deja războiul, așa că nu există înfrângere pentru un creștin decât dacă el renunță la Dumnezeu. Cerul este casa noastră! Noi avem Împărăția! Indiferent cu ce ne-am confrunta în viața aceasta, nu aici este destinația noastră finală.

Aș vrea să subliniez încă o idee. Dacă Dumnezeu folosește boala ca metodă didactică, atunci de ce a mai vindecat Isus? De ce nu a spus niciodată: „O, nu, lepra aceasta te învață răbdarea.” Isus nu a afirmat nici măcar o dată cuiva că boala venea de la El.

După cum spune păstorul Bill Johnson, „Nu puteți da ce nu aveți. Dumnezeu nu este bolnav și nici Isus nu a fost bolnav.”

Alt pasaj din Scriptură pe care îl folosesc oamenii pentru a susține că, uneori, Dumnezeu cauzează boala, este luat din Ioan 9:1-5 (NKJV):

Când trecea, Isus a văzut pe un orb din naștere. Ucenicii Lui L-au întrebat: „Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?”

Isus a răspuns: „N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui; ci ca să se reveleze în el lucrările lui Dumnezeu. Trebuie să lucrez

ÎNȚELEGERI ERONATE ALE CONCEPTULUI DE VINDECARE

lucrările Celui ce M-a trimis, cât timp este zi;
vine noaptea, când nimeni nu mai poate să
lucreze. Cât sunt în lume, sunt lumina lumii.”

Dați-mi voie să vă întreb: cine a adăugat punctuația în această propoziție? Traducătorii, fiindcă nu existau virgule sau puncte în aramaica din Antichitate. Când a fost tradus textul, s-a adăugat punctuația. Ce se întâmplă dacă aș schimba doar câteva virgule în versetul 3? Ar suna astfel:

Isus a răspuns: „N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui; ci, ca să se reveleze în el lucrările lui Dumnezeu, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis, cât timp este zi.”

Sensul se schimbă. Sunt și alte traduceri care adaugă: „*cu toate acestea*, ca să se reveleze în el lucrările lui Dumnezeu...”

Alții au afirmat că sensul textului original corespunde mai degrabă ideii că, încă de la naștere, Dumnezeu l-a ales pe orbul acela ca să fie dovada faptului că Isus era Mesia. Așadar, orbul era destinat să se vadă în el slava lui Dumnezeu, nu Dumnezeu a decis înainte de nașterea lui să îl lovească cu orbire. Omul avea o întâlnire cu destinul în ziua aceea în care L-a observat Isus. Oricare dintre teoriile acestea s-ar potrivi (și toate par plauzibile), trebuie să citim

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

textul privindu-l prin lentila bunătății lui Dumnezeu. Eu nu pretind că sunt o erudită în ale Scripturii, dar știu că atunci când citim Biblia prin lentilele caracterului bun al lui Dumnezeu, încetăm să Îl mai vedem ca pe un Dumnezeu care cauzează suferința și începem să-l privim ca pe Cel care aduce vindecarea. Lucrarea lui Isus a fost caracterizată de vindecare, eliberare și, mai presus de toate, de dragoste:

I s-a dus vestea în toată Siria; și aduceau la El pe toți cei ce sufereau de felurite boli și chinuri: pe cei îndrăciți, pe cei lunatici și pe cei slăbănogi; și El îi vindeca.

—Matei 4:24

Isus a certat dracul, care a ieșit afară din el. Și băiatul s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

—Matei 17:18

După El au mers multe noroade. Și El a tămăduit pe toți bolnavii.

—Matei 12:15

ÎNȚELEGERI ERONATE ALE CONCEPTULUI DE VINDECARE

Atunci au venit la El multe noroade, având cu ele șchiopi, orbi, muți, ciungi și mulți alți bolnavi. I-au pus la picioarele Lui și El i-a tămăduit.

—Matei 15:30

Prin credința în Numele lui Isus a întărit Numele Lui pe omul acesta pe care-l vedeți și-l cunoașteți; credința în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină, cum vedeți cu toții.

—Fapte 3:16

„DUMNEZEU ÎNGĂDUIE UNEORI SUFERINȚA.”

Pe lângă faptul că nu Dumnezeu ne dă boala, nu El este cel care o îngăduie în viața noastră. NOI suntem cei care, indiferent de originea bolii, îi îngăduim să rămână, prin faptul că nu ne exercităm autoritatea care ne revine de drept. Boala este prezentă pentru că noi nu înțelegem pe deplin legământul nostru, care include vindecarea. DUMNEZEU NE-A DAT AUTORITATEA LEGĂMÂNTULUI de a călca peste boală și de a ne ridica deasupra ei. Citiți, vă rog, Matei 16:9, Luca 9:1 și Iacov 5:14-18.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Ceea ce Dumnezeu face pentru un om, El face pentru toți cei ce au credință. Petru a spus: „...acum înțeleg cât de adevărat este că Dumnezeu nu face favoritisme” (Fapte 10:34, NIV). El este drept și corect. Însă Dumnezeu ne-a dat nouă autoritate pe pământ să luăm propriile decizii, să alegem cui slujim și să primim potrivit cu ceea ce alegem să credem.

NU ESTE DUMNEZEU SUVERAN?

Da, Dumnezeu este suveran, dar în suveranitatea Lui a ales să ne vindece pe toți. Așa că nu, Dumnezeu nu poate face orice vrea, pentru că El nu va încălca Cuvântul, promisiunile sau caracterul Lui. El nu va opri ceea ce a hotărât deja să dea, potrivit legământului Său.

Isus a citit din Isaia 61:1 (NIV) în cea dintâi zi a lucrării Lui publice. Primul rând al acestui verset Îl numește pe Domnul „suveran” și apoi spune ce a ales El să facă, în suveranitatea Lui, prin Isus.

Duhul Domnului Suveran este peste Mine, căci Domnul M-a uns să proclam vestea bună celor săraci. El m-a trimis să leg inimile zdrobite, să vestesc eliberarea celor captivi și să dau drumul prizonierilor din întuneric...

ÎNȚELEGERI ERONATE ALE CONCEPTULUI DE VINDECARE

Îmi place mult și Psalmul 84:11-12 (AMP):

Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut; Domnul dă îndurare, favoare și onoare; *El nu lipsește de niciun bine pe cei ce umblă în neprihănire.* O, Doamne al oștirilor, cât de binecuvântat și de mult privilegiat este omul care se încrede în Tine [crezând în Tine, bazându-se pe Tine și consacrându-se Ție cu speranță și așteptare plină de încredere].

Și pasajul din Evrei 6:17 (NLT) este uimitor, arătându-ne că Dumnezeu nu ia decizii la întâmplare, nici nu Se răzgândește. Versetul spune:

Dumnezeu S-a legat cu un jurământ, pentru ca aceia care primesc promisiunea să poată fi pe deplin siguri că El nu Se va răzgândi niciodată.

„CUM RĂMÂNE CU NECAZURILE LUI IOV?”

Haideți să discutăm subiectul. Probabil că aceasta este relatarea din Scriptură cu privire la care se pun cele mai multe întrebări când vorbim despre vindecare. De

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

asemenea, este și cea mai greșit citată și înțeleasă. Nu avem timp să o analizăm în profunzime, dar voi enumera câteva puncte și vă îndemn să ascultați seria de mesaje „Why? Big Questions for God” de Gary Keese pentru o expunere mai amplă.

Ok, iată câteva gânduri legate de istoria lui Iov.

În primul rând, Iov nu beneficia de un legământ. El a trăit înainte de Avraam și cartea lui este una dintre cele mai vechi din Biblie. Iov nu avea Legământul Avraamic sau Noul Legământ de care beneficiem noi astăzi. Prin urmare, satana avea dreptul legal de a se amesteca în viața lui. La aceasta se referă discuția de la început, purtată între Dumnezeu și satana. Cel rău a spus, în esență: „Hei, ia stai o clipă. Omul ăsta nu este deasupra blestemului de pe pământ. El nu are un legământ!” Dumnezeu a recunoscut că satana avea dreptul legal de a-l ispiti pe Iov.

Iov trăia o viață în care era prezentă frica. Aducea mereu jertfe lui Dumnezeu pentru păcatele copiilor lui. Iov spune în capitolul 3, versetul 25: „De ce mă tem, aceea mi se întâmplă; de ce mi-e frică, de aceea am parte.” Frica este un magnet care atrage înseși lucrurile de care ne temem. Ea le atrage pentru că este opusul credinței. Este convingerea că se va întâmpla ceva, doar că este vorba despre ceva rău.

În al treilea rând, Iov avea o percepție greșită despre Dumnezeu. Auzim ce credea el de fapt când viața lui a

ÎNȚELEGERI ERONATE ALE CONCEPTULUI DE VINDECARE

ajuns să fie supusă presiunii, iar imaginea lui despre Dumnezeu nu era prea frumoasă. Iată ce spun pasajele din Iov 9:16-17, 21-24b (NLT):

Și chiar dacă ar răspunde când Îl chem, nu sunt sigur că m-ar asculta. Căci mă lovește cu o furtună și mă rănește iar și iar fără pricină. Sunt nevinovat, dar tot nu contează. Îmi disprețuiesc viața. Nevinovat sau nelegiuit, e totuna pentru Dumnezeu. De aceea spun: „El îi nimicește deopotrivă pe cei fără prihană și pe cei răi.” Când molima bântuie țara, El râde văzând moartea celui nevinovat. De nu El, cine altul?”

Vai! Pasajul acesta ne lasă impresia că Dumnezeu este o persoană cumplită! Prietenii lui Iov îl muștră, zicând:

Tu ai spus: „Doctrina mea e solidă și sunt curat înaintea Ta.” Dar, dacă Dumnezeu ar vorbi și Și-ar deschide gura împotriva ta, dezvăluindu-ți tainele înțelepciunii, ai vedea că înțelepciunea adevărată are două laturi.

— Iov 11:4-5, NLT

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Iov continuă, capitol după capitol, spunând că Dumnezeu îl nedreptățește și că el e un om neprihănit, care nu a greșit niciodată cu nimic. Cei trei prieteni caută să-l convingă și să-i arate că are o gândire eronată, deși o fac pe un ton condamnator, dar Iov nici nu vrea să audă. Iată ce citim mai apoi, în Iov 32:1-2:

Acești trei oameni au încetat să mai răspundă lui Iov, pentru că el se socotea fără vină. Atunci s-a aprins de mânie Elihu, fiul lui Baracheel din Buz, din familia lui Ram. El s-a aprins de mânie împotriva lui Iov, pentru că zicea că este fără vină înaintea lui Dumnezeu.

În cele din urmă, cel mai tânăr dintre prietenii lui Iov nu a mai putut răbda. A luat cuvântul, văzând că Iov avea o problemă serioasă cu mândria, în timp ce nu vedea nimic greșit în a-L învinovăți pe Dumnezeu. Elihu a venit în apărarea lui Dumnezeu și a zis:

Ascultați-mă dar, oameni pricepuți! Departe de Dumnezeu nedreptatea, departe de Cel Atotputernic fărădelegea! El dă omului după faptele lui, răsplătește fiecăruia după căile lui. Nu, negreșit, Dumnezeu nu

ÎNȚELEGERI ERONATE ALE CONCEPTULUI DE VINDECARE

săvârșește fărădelegea; Cel Atotputernic nu calcă dreptatea.

—Iov 34:10-12

Apoi, e rândul lui Dumnezeu să îi vorbească lui Iov și vedem că Dumnezeu mustră atitudinea și percepțiile lui greșite pe parcursul a *trei capitole întregi*.

Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii și a zis: „Cine este cel ce-Mi pune la îndoială înțelepciunea prin cuvinte atât de ignorante?”

—Iov 38:1-2, NLT

Vrei să nimicești până și dreptatea Mea? Și să Mă osândești ca să-ți scoți Tu dreptatea?

—Iov 40:8

Iată care era esența problemei: *Iov se îndreptățea pe sine în timp ce Îl învinovățea și Îl condamna pe Dumnezeu*. Înțeleg reacția aceasta. Uneori, atunci când se confruntă cu durerea, oamenii Îl blestemă tocmai pe Cel care îi poate ajuta.

Iov s-a pocăit îndată și a zis:

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Doar auzisem vorbindu-se despre Tine,
dar acum Te-am văzut cu ochii mei. Retrăg tot
ce am spus și mă așez în praf și cenușă să-mi
arăt pocăința.

—Iov 42:5-6, NLT

Dumnezeu i-a dat apoi lui Iov o binecuvântare dublă față de cea de care se bucurase înainte și el a devenit unul dintre cei mai bogați oameni din lume. A mai trăit o sută patruzeci de ani și și-a văzut urmașii până la a patra generație. Cercetătorii Scripturii estimează că, în total, suferințele lui Iov au durat câteva luni, dar cu siguranță nu mai mult de un an. Însă binecuvântarea care a urmat pocăinței sale a durat patru generații!

Ideea este următoarea: nu folosiți necazurile lui Iov ca pe o scuză pentru a-L învinovăți pe Dumnezeu sau a scuza anii de când acceptați suferința. Nu Îl acuzați că e nedrept, ca să vă îndreptățiți pe voi înșivă. Cuvintele acestea sunt dureroase, știu. Ele cuprind o lecție greu de acceptat, însă e una pe care și eu a trebuit să mi-o însușesc și să o las să își facă loc în inima mea.

„VREMEA VINDECĂRII A TRECUT.”

Doctrina „cesaționistă”, convingerea că minunile s-au sfârșit odată cu apostolii, este una dintre cele mai surprinzătoare

ÎNȚELEGERI ERONATE ALE CONCEPTULUI DE VINDECARE

pentru mine. Având în vedere mulțimea vindecărilor supranaturale clar documentate care au avut loc în lume de atunci încolo, ar fi fost de așteptat ca această doctrină falsă să fi dispărut de multă vreme.

Potrivit logicii ei, am putea spune la fel de bine că toate celelalte lucruri despre care Isus a dat învățătură și pe care le-a demonstrat s-au încheiat odată cu epoca ucenicilor. ***Fie tot, fie nimic din ce a făcut și a spus Isus rămâne veșnic în picioare.*** Dumnezeu Însuși a spus: „Eu sunt Domnul; Eu nu Mă schimb” (Maleahi 3:6a). Iată și alte versete care întăresc ideea aceasta:

Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele
Mele nu vor trece.

—Matei 24:35

Dumnezeu nu este un om ca să mintă,
nici un fiu al omului, ca să-I pară rău. Ce a
spus, oare nu va face? Ce a făgăduit, oare nu
va împlini?

—Numeri 23:19

Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este
de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care
nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.

—Iacov 1:17

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Dacă noi credem încă tot ce a spus Isus, încă putem face ce a făcut El:

Adevărat, adevărat vă spun că, cine crede în Mine va face și el lucrurile pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu Mă duc la Tatăl.

—Ioan 14:12

Și Mă rog nu numai pentru ei [pentru ucenici], ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una.

—Ioan 17:20-22

Oricine crede poate face aceleași lucrări pe care le-a înfăptuit Isus, ba chiar unele mai mari, pentru că acum Îl avem pe Duhul Sfânt care locuiește în noi! Nu, minunile nu au încetat! Noi de-abia acum începem să acționăm! Isus S-a rugat pentru noi. El a privit în viitorul omenirii și ne-a văzut pe noi! Cristos ne-a dat slava Lui și, dacă

ÎNȚELEGERI ERONATE ALE CONCEPTULUI DE VINDECARE

rămânem în El, putem acționa în puterea Lui dătătoare de viață, scoțând demonii, vindecând bolnavii și văzând vieți schimbate pentru totdeauna.

Faptele uimitoare ale apostolilor sunt o mostră a ceea ce noi, credincioșii, putem face prin Cristos Isus.

...scoteau pe bolnavi chiar pe ulițe și îi puneau pe paturi și pe așternuturi, pentru ca, atunci când va trece Petru, măcar umbra lui să treacă peste vreunul dintre ei. Mulțimea, de asemenea, alerga la Ierusalim din cetățile vecine și aducea pe cei bolnavi și pe cei chinuiți de duhuri necurate: și **toți** se vindecau.

—Fapte 5:15

Satana este tatăl tuturor minciunilor și, desigur, slujba lui de căpătâi este să mintă cu privire la Dumnezeu, la legământul nostru și la noi. Întrebarea este: îl veți crede pe el sau veți crede ce spune Dumnezeu?

„CUM RĂMÂNE CU ȚEPUȘUL LUI PAVEL?”

În cartea Corinteni și mai ales în capitolele care precedă și urmează faimosului pasaj despre „țepușul lui Pavel”, apostolul vorbește foarte deschis cu o biserică în care se strecuraseră învățături greșite, care trăia în păcat, bârfea

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

și chiar vorbea împotriva lui. Pavel le spune acestor credincioși de ce ar trebui să îl asculte și le arată cât de mult a suferit de dragul Evangheliei. În 2 Corinteni 11:23b-26, care e chiar înainte de pasajul despre țepuș, el descrie persecuția intensă prin care a trecut:

În osteneli, și mai mult; în temnițe, și mai mult; în lovituri, fără număr; de multe ori în primejdii de moarte! De cinci ori am căpătat de la iudei patruzeci de lovituri fără una; de trei ori am fost bătut cu nuiele; o dată am fost împrôșcat cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte și o zi am fost în adâncul mării. Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși.

Urmează apoi pasajul faimos, care a făcut subiectul atâtor învățături false privitoare la vindecare:

Și, ca să nu mă umflu de mândrie, din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a

fost pus un țepuș în carne, un sol al satanei, ca să mă palmuiască și să mă împiedice să mă îngâmf. De trei ori L-am rugat pe Domnul să mi-l ia. Și El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.” De aceea, mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Cristos să rămână în mine. De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări, pentru Cristos; căci, când sunt slab, atunci sunt tare.

—2 Corinteni 12:7-10

Care a fost atunci țepușul sau ghimpele din carne? Nu e nevoie să ghicim, pentru că Pavel ne spune că era un mesager al satanei, un demon trimis cu sarcina de a stârni persecuția împotriva lui. Acesta incita la violență oamenii, autoritățile locale și chiar frații din biserică. Demonul stârnea insulte, greutăți, persecuții și dificultăți cauzate de oameni care erau sub influența lui, făcându-l astfel pe Pavel să sufere.

Apostolul a folosit de fapt o metaforă evreiască obișnuită a vremii. Mai sunt și alte pasaje care se referă la „ghimpi” ca la oamenii dificili (nu la boli). Pasajul din Numeri 33:55 spune:

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Dar, dacă nu veți izgoni dinaintea voastră pe locuitorii țării, aceia dintre ei pe care îi veți lăsa vă vor fi ca niște spini în ochi și ca niște ghimpi în coaste: vă vor fi vrăjmași în țara în care veți merge să vă așezați.

Citiți, de asemenea, Iosua 23:13 și Judecători 2:3, ambele pasaje în care apare cuvântul „ghimpe” cu referire la oameni răi care prigoneau poporul lui Dumnezeu. (Aceasta îmi aduce aminte de faptul că Isus a primit o lovitură de sulită în coastă când a plătit prețul pentru eliberarea noastră!)

Pavel a avut necazuri cu oamenii și acestea sunt necazurile cele mai mari. Ca urmare, a fost bătut, s-a aflat mereu în primejdie și s-a confruntat cu presiuni incredibile de a înceta să mai predice, însă el nu s-a dat bătut.

Trupul lui purta cicatricile multelor suferințe îndurate, însă el s-a ridicat de fiecare dată. A reușit chiar să meargă pe jos kilometri întregi până în orașul următor, după ce a fost împrôscat cu pietre și apoi părăsit de cei ce-l credeau mort! Puterea lui Dumnezeu a făcut trupul lui să meargă înainte, până când și-a încheiat alergarea.

Pavel a acceptat persecuția, știind că toată suferința aceasta se merita. El a pășit în ring și și-a dat bucuros viața de dragul Evangheliei. În Matei 16:24-25 citim următoarele:

Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de Sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Pentru că oricine va vrea să-și scape viața o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga.

Știți ceva? Noi nu am fost răscumpărați din prigoană. De fapt, Isus ne-a promis că vom avea parte de ea dacă Îl urmăm și trăim cu îndrăzneală. Nu ar trebui să fim surprinși când suntem persecutați de oameni pentru credința noastră.

Vor fi întotdeauna oameni care urăsc Adevărul și urăsc mesajul lui. Eu însămi am întâlnit persecuția, am avut parte de emailuri pline de ură și am pierdut prieteni din pricina convingerilor mele. Nu e nicio problemă! Ar trebui să privim ca pe o onoare chemarea care ne-a fost făcută de a ne lua crucea și a-L urma pe Cristos. ***Suferința pricinuită de persecuție vine la pachet cu chemarea noastră. Suferința pricinuită de un duh de neputință e una asupra căreia am primit autoritate.***

Andrew Wommack spune: „Satana a folosit învățătura tradițională despre țepușul lui Pavel pentru a-i aduce pe mulți creștini într-o postură a supunerii față de el.”

Haideți în schimb să ne spunem lui Dumnezeu și să ne împotrivim Diavolului, care trebuie atunci să fugă de la

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

noi, potrivit pasajului din Iacov 4:7. La urma urmei, locul cel mai sigur în care putem fi este în voia lui Dumnezeu.

Și așa ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu prin datina voastră.

—Marcu 7:13

CAPITOLUL 5

UNELTE PENTRU CÂȘTIGAREA BĂTĂLIEI

„Căci deși trăim în lume, nu ne războim așa cum o face lumea. Armele cu care luptăm noi nu sunt cele ale lumii. Din contră, ele au puterea divină de a dărâma fortărețele întărite. Noi năruim argumentele și orice amăgire care se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu, și orice gând îl luăm captiv, ca să-l facem ascultător de Cristos.”

2 Corinteni 10:3-5 (NIV)

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Nimeni nu mă poate convinge vreodată că Dumnezeu nu este real, pentru că am văzut lucrarea Lui cu ochii mei. Și nimeni nu-mi poate spune că El nu mai vindecă, fiindcă pe mine m-a vindecat. Haideți să recapitulăm pașii prin care m-a trecut Dumnezeu ca să-mi primesc minunea.

Dacă aveți nevoie de vindecare în trupul vostru:

1. Revendicați-vă identitatea. Lăsați-L pe Duhul Sfânt să vorbească sufletului vostru despre valoarea pe care o aveți. Când citiți Biblia, rugați-L să vă arate cine sunteți în El. Petreceți timp spunând: „Tată, eu Îți aparțin. Sunt copilul preaiubit în care Îți găsești plăcerea. Sunt în siguranță perfectă în dragostea Ta. Sunt vindecat. Sunt plin de bucurie. Sunt iubit.”

2. Conturați din nou imaginea voastră, folosind provocarea de treizeci de zile pentru a vă întări credința.

Vă provoc să vă saturați viața cu Adevărul lui Dumnezeu pentru voi despre vindecarea emoțională și fizică. Rostiți-l cu voce tare de mai multe ori pe zi, lăsând la o parte orice alte distrageri. Cereți-I lui Dumnezeu să vă arate dacă în inima voastră există neiertare, amărăciune sau mânie. Mărturisiți-le și apoi mergeți la persoana față de care aveți aceste sentimente și îndreptați lucrurile. Renunțați la orice răutate, amărăciune, invidie, bârfă sau alte boli ale sufletului.

3. Asumați-vă autoritatea. Ocupați locul de autoritate care vă revine de drept în calitate de copii ai lui Dumnezeu

UNELTE PENTRU CĂȘTIGAREA BĂTĂLIEI

și puneți-vă în acord cu Cuvântul Lui. Alungați orice gând plin de teamă, rostind cuvinte ale credinței, și amintiți-vă că frica nu are ce căuta în viața voastră! Citiți pasajul din Romani 8:14-17:

Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică, ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava!” adică: „Tată!” Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Cristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.

4. Rostiți rugăciunea credinței când sunteți pe deplin convinși. Atunci când ajungeți să aveți bucurie în inimă în loc de frică și când știți fără umbră de îndoială că voia lui Dumnezeu e să vă vindece, e vremea să vă rugați! Rugați-vă cu prezbiterii bisericii voastre sau cu cineva care știți că crede în vindecare. Este foarte important cu cine vă rugați, fiindcă intrați în parteneriat cu credința acelor persoane. Asigurați-vă că ele sunt de acord cu ceea ce spune Dumnezeu despre vindecare.

5. Lăudați-L pe Domnul pentru victorie!

Odată ce roștiți rugăciunea în învoială cu alții, notați data și ora aceea și țineți-vă de momentul respectiv ca de cel în care ați fost vindecați. Însemnați-le și țineți-vă strâns de ele! Ignorați ce simțiți și doar credeți! Lucrarea a fost dusă la bun sfârșit și credința voastră este singura dovadă de care aveți nevoie că sunteți deja vindecați. Vindecarea poate să se vadă în momentul acela sau să presupună un proces. Uneori, urmează o perioadă de refacere, nu o manifestare instantanee. Dar rămâneți în acord cu Dumnezeu, așteptând refacerea deplină. „...Își vor pune mâinile peste bolnavi și ei se vor refăce” (Marcu 16:18b, KJV).

Stați tari și continuați să semănați în inima voastră Cuvântul. Credința vine prin ***auzirea*** Cuvântului. Observați că termenul „auzire” este în original un verb de acțiune, la timpul prezent, ceea ce înseamnă că noi trebuie să continuăm să auzim iar și iar, ca să putem rămâne în credință. El nu se referă doar la ce am auzit, ci la ceea ce auzim. De ce? Fiindcă noi trăim într-o lume a fricii și în fiecare zi auzim vești despre moarte și distrugere. Dacă nu continuăm să ne inundăm mintea cu puterea cuvintelor lui Dumnezeu, vom începe să ascultăm și să credem acele voci ale fricii.

Vă spun că, oricât de dificilă ar părea boala voastră, indiferent ce v-au zis doctorii sau rudele voastre, înăuntrul vostru este Cineva mai mare și El așteaptă doar să Își

UNELTE PENTRU CĂȘTIGAREA BĂTĂLIEI

elibereze ungerea peste viața voastră! Sunt nespus de entuziasmată când mă gândesc la ceea ce se va întâmpla în corpul vostru când veți inunda viața voastră cu Cuvântul lui Dumnezeu despre vindecare!

MĂRTURISIREA VINDECĂRII

Aș vrea să spuneți în rugăciune mărturisirea aceasta în timp ce credeți în vindecarea voastră deplină:

„Tată, Îți mulțumesc că mă iubești și că mă numești prețios. Mă supun Ție chiar acum. Tu ești Regele și Suveranul meu. Te rog să îmi cureți inima de orice păcat sau nelegiuire. Iert și eliberez din inima mea orice persoană care m-a rănit. Mă iert pe mine însumi și leg orice condamnare. Eu Îți aparțin Ție. Ce e mai bun urmează de acum înainte!

Te laud pentru promisiunile Tale față de mine! Tu ai spus că aceeași putere a învierii care L-a scos pe Isus din mormânt lucrează acum și întărește trupul meu muritor. O primesc acum. Cred că Tu L-ai trimis pe Isus să plătească prețul pentru vindecarea mea. Tu ai spus că, prin rănilor Lui, sunt vindecat. Eu

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

cred că Cuvântul Tău este adevărat pentru mine astăzi.

Poruncesc duhului de boală să plece acum din trupul meu și să nu se mai întoarcă niciodată! Duh rău de boală, eu Îi aparțin Dumnezeului Atotputernic și, pe baza sângelui lui Isus vărsat pe cruce, am autoritate asupra ta. Te leg și îți poruncesc să pleci! Fiecare simptom trebuie să plece! Durere, pleacă, în Numele lui Isus. Voi trăi, nu voi muri, și voi declara lucrările Domnului. Cel ce este în mine e mai mare decât oricine din lumea aceasta. Eu am primit puterea de a călca peste vrăjmaș și nimic nu mă va vătăma în vreun fel.

Trupule, cer ungerii dinăuntrul meu să te inunde cu viață. Îți poruncesc să te aliniezi Adevărului lui Dumnezeu. Ești vindecat! Dumnezeu a spus-o și eu o cred. S-a sfârșit! Amin.”

Petreceți acum timp adresându-vă părților specifice din trupul vostru și spunându-le să revină la normal. Porunciți bolii, tumorii sau oricărui alt lucru care atacă trupul vostru să piară din rădăcini. Puterea vieții și a morții stă în cuvintele voastre.

UNELTE PENTRU CĂȘTIGAREA BĂTĂLIEI

Aș vrea să vă provoc acum să meditați constant la Cuvântul lui Dumnezeu, ca și cum el este însăși răsuflarea voastră. Rostiți-l cu voce tare. Gândiți-vă la el toată ziua. Lăsați-l să stăpânească mintea și duhul vostru.

Cuvântul lui Dumnezeu este duh, așa cum trupul vostru este materie. Când roștiți Cuvântul vindecător, voi reclădiți literalmente trupul vostru pe tărâmul spiritual, celulă cu celulă. Rezultatul va fi vizibil curând și în lumea fizică!

Urmează câteva pasaje din Scriptură cu care să începeți.

VERSETE DESPRE VINDECARE PE CARE SĂ VĂ BAZAȚI:

Totuși, El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănila Lui suntem tămăduiți.

—Isaia 53:4-5

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Și, dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pentru Cristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.

—Romani 8:11

...își vor pune mâinile peste bolnavi și ei se vor reface.

—Marcu 16:18b, KJV

Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma.

—Luca 10:19

Binecuvântează, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale.

—Psalmul 103:2-3

Drag prieten, mă rog să te bucuri de o sănătate bună și toate să îți meargă bine, așa cum merge și sufletul tău.

—3 Ioan 2, NIV

UNELTE PENTRU CĂȘTIGAREA BĂTĂLIEI

El va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.

—Filipeni 3:21

Este vreunul printre voi bolnav? Atunci trebuie să cheme prezbiterii Bisericii și să se roage pentru el după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință îl va face pe cel bolnav sănătos; și Domnul îl va ridica, iar dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.

—Iacov 5:14-15, NIV

El [Avraam] nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește poate să și împlinească.

—Romani 4:20-21

A trimis cuvântul Său și i-a tămăduit și i-a scăpat de groapă.

—Psalmul 107:20

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Isus S-a dus apoi în casa lui Petru și a văzut pe soacra acestuia zăcând în pat, prinsă de friguri. S-a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile; apoi ea s-a sculat și a început să-I slujească. Seara, au adus la Isus pe mulți îndrăciți. El, prin cuvântul Lui, a scos din ei duhurile necurate și a tămăduit pe toți bolnavii, ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre.”

—Matei 8:14-17

El nu se teme de vești rele, ci inima lui este tare, încrezătoare în Domnul.

—Psalmul 112:7

Doamne, Dumnezeule, eu am strigat către Tine și Tu m-ai vindecat.

—Psalmul 30:2

Isus S-a întors, a văzut-o și i-a zis: „Îndrăznește, fiică! Credința ta te-a tămăduit.” Și s-a tămăduit femeia chiar în ceasul acela.

—Matei 9:22

UNELTE PENTRU CĂȘTIGAREA BĂTĂLIEI

Vindecă-mă Tu, Doamne, și voi fi vindecat;
mântuiește-mă Tu și voi fi mântuit, căci Tu
ești slava mea.

—Ieremia 17:14

...Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu
putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc
în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau
apăsăți de Diavolul; căci Dumnezeu era cu El.

—Fapte 10:38

Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți
oameni să fie găsiți mincinoși.

—Romani 3:4

Acum, credința este substanța lucrurilor
sperate, dovada lucrurilor nevăzute.”

—Evrei 11:1, KJV

În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu,
oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”; de aceea,
și „Amin” pe care-l spunem noi, prin El, este
spre slava lui Dumnezeu.

—2 Corinteni 1:20

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Hoțul nu vine decât să fure, să junghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug.

—Ioan 10:10

Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul vostru.

—1 Corinteni 6:19-20

De aceea vă spun că, orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.

—Marcu 11:24

Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii și tămăduirea va fi sub aripile Lui; veți ieși și veți sări ca vieții din grajd.

—Maleahi 4:2

UNELTE PENTRU CĂȘTIGAREA BĂTĂLIEI

Acum a venit mântuirea, puterea și Împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Cristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noapte îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos. Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor.

—Apocalipsa 12:10-11a

Ei au plecat și au mers din sat în sat, propovăduind Evanghelia și săvârșind pretutindeni tămăduiri.

—Luca 9:6

...o mare mulțime de oameni... veniseră... să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor. Cei chinuiți de duhuri necurate erau vindecați. Și tot norodul căuta să se atingă de El, pentru că din El ieșea o putere care-i vindeca pe toți.

—Luca 6:17-19

De asemenea, Dumnezeu S-a legat cu un jurământ, ca cei care primesc promisiunea să poată fi pe deplin siguri că El nu Se va răzgândi niciodată.

—Evrei 6:17, NLT

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Te înalț, Doamne, căci m-ai ridicat și n-ai lăsat pe vrăjmașii mei să se bucure de mine. Doamne, Dumnezeule, eu am strigat către Tine și Tu m-ai vindecat. Doamne, Tu mi-ai ridicat sufletul din locuința morților, Tu m-ai adus la viață din mijlocul celor ce se coboară în groapă. ...Seara vine plânsul, iar dimineața veselia. ...mi-ai prefăcut tânguirile în veselie.

—Psalmul 30:1-3, 5, 11

Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciurma care umblă în întuneric, nici de molima care bântuie ziua în amiaza mare. O mie să cadă alături de tine și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia.

—Psalmul 91:5-7

Iată, îi voi da vindecare și sănătate, îi voi vindeca și le voi deschide un izvor bogat în pace și credincioșie.

—Ieremia 33:6

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

DESPRE Amy Keese Freudiger

Ca autoare, conferențiară, lideră de închinare și compozitoare, Amy Keesee Freudiger are pasiunea de a vedea oamenii întâlnind prezența Dumnezeului celui viu, așa cum i s-a întâmplat ei când a fost vindecată miraculos și instantaneu de o tumoare de șase kilograme.

De atunci, Amy și-a asumat misiunea de a-i ajuta și pe alții să fie eliberați de boli. Compasiunea ei, credința plină de îndrăzneală și sensibilitatea față de prezența lui Dumnezeu au dus la vindecarea multora.

În inima lui Amy a bătut întotdeauna dorința de a vedea o trezire generațională și vindecări supranaturale în familii. Amy conduce departamentul de închinare al Bisericii Faith Life din orașul New Albany din Ohio; ea cântă și compune împreună cu echipa ei de închinare, Open Heaven (www.openheaven.com).

Amy locuiește lângă Columbus, în Ohio, împreună cu soțul ei, Jason, cu fiica lor, Journey, și cu cei doi fii, Dawson și Revere.

VINDECATĂ PESTE NOAPTE

Intrați pe blogul meu:

www.healedovernight.com

***Luati legătura cu mine pe
rețelele de socializare:***

www.facebook.com/amyfreudiger

Instagram: @amyfreudiger

Twitter: @amyfreudiger

Scriveți-mi:

Faith Life Church

Attn: Amy Freudiger

2407 Beech Rd.

New Albany, OH 43054

Intră pe **FLNFree.com**
pentru a descărca materiale
gratuite în limba ta.

Vrei mai multe resurse gratuite în limba ta?
Intră pe **FLNFree.com**

POVESTEA PE CARE URMEAZĂ SĂ O CITIȚI ESTE ADEVĂRATĂ!

6 KG | 23 CM | 8 ORE

Timp de nouă ani, Amy a știut că ceva era în neregulă cu corpul ei. Încet-încet, boala a desfigurat-o, generând probleme la coloana vertebrală și stomac, încât oamenii credeau mereu că este însărcinată. Pierzându-și speranța, fără răspunsuri, ura de sine a devenit o voce constantă. După mai mulți medici și mulți ani de suferință, ea a întâlnit ceva care avea să-i schimbe viața și corpul pentru totdeauna.

Amy împărtășește povestea ei uimitoare și cinci pași cruciali pentru a primi propria ta vindecare supranaturală. Povestea adevărată a lui Amy va aduce speranță și încurajare în inima ta și îți va oferi pașii practici de urmat pentru a debloca ceea ce ai nevoie de la Dumnezeu.

„*Vindecată peste noapte* spune povestea vindecării uimitoare a fiicei mele, una dintre cele mai mari minuni creatoare pe care le-am văzut cu ochii mei. Pregătiți-vă să fiți schimbați!”

—Gary Keese

Autor, vorbitor și prezentator TV

www.healedovernight.com